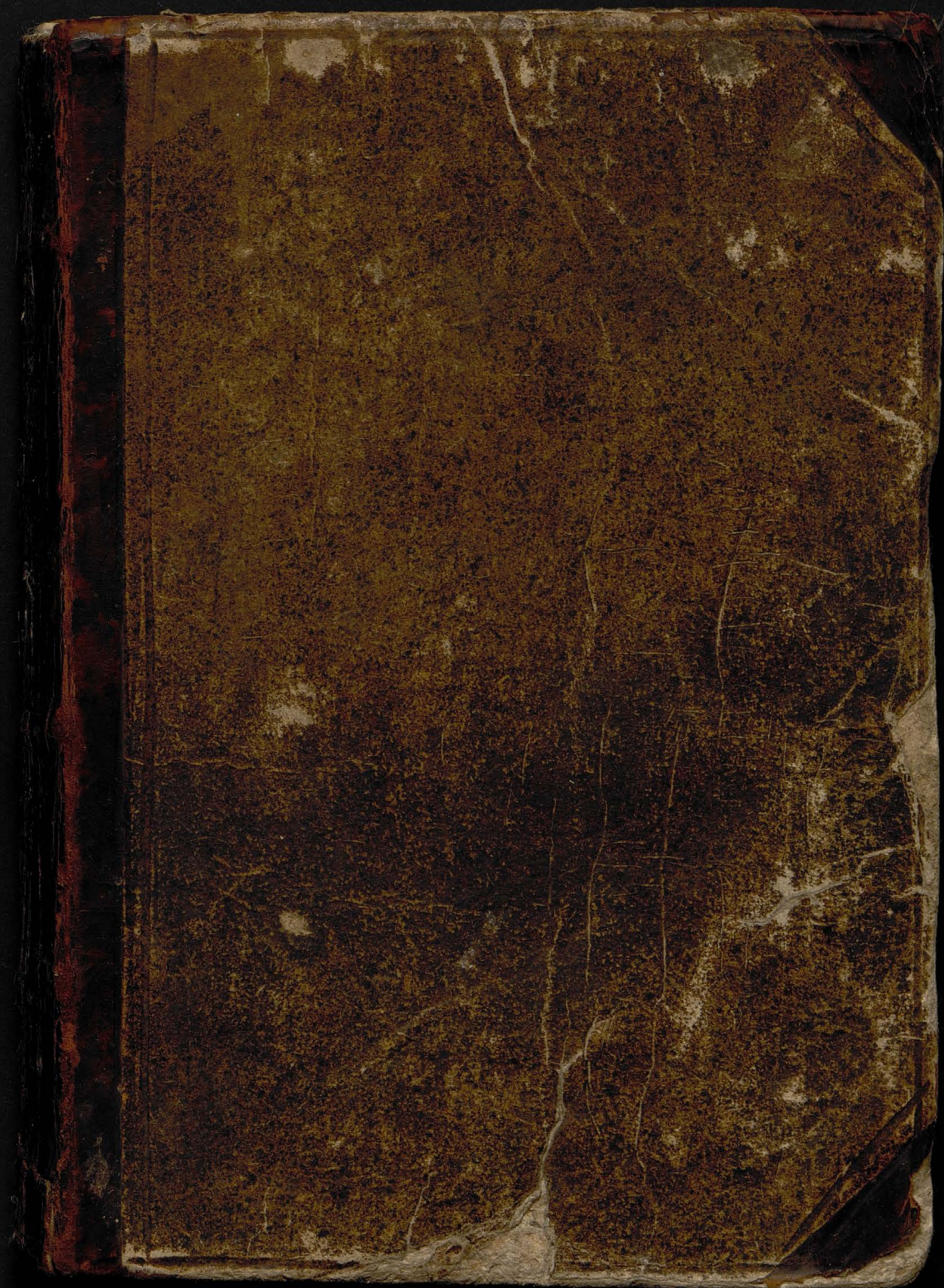

PSALTERIUM DAVIDIS

Adusum usibus P. Antonij

PSALMODIAM CANENTIUM

RELIGIOSORUM,

1790 = Ac

quorumcunquè pœnitentium

ACCOMMODATUM.

Anno Domini M.DCC.XLVIII.

REIMPRESSUM.

LUBLINI
Typis Regiis Collegii Societatis
JESU.

Hoc Psalterium donavit P. Don:
Antonius Eremo Montis Regii
ad perpetuam sui incolatus me:
moriam Anno 1796.

PSALTERIUM DAVIDIS

Psalmus I.

BEâtus vir, qui non àbîit in consìlio impiôrum, & in via peccatôrum non ſtetit, * & in Càthedra peſtilèntiæ non ſedit.

Sed in lege Dòmini volùntas ejus: * & in lege ejus meditàbitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantàtum eſt ſecus decùrſus aquàrum: * quod fructum ſuum dabit in tèmpore ſuo.

Et fólium ejus non dèfluet: * & omnia, quæcunq; fáciet, proſperabùntur.

 Non

Non ſic ìmpii, non ſic: * ſed tanquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideo non reſûrgent ìmpii in judìcio: * neq; peccatòres in concìlio juſtòrum.

Quòniam novit Dòminus viam juſtôrum: * & iter impiôrum perîbit.

Glòria Patri, & Fìlio, & Spirìtui S: * &c.

Pſalmus II.

QUare fremuêrunt Gentes: * & pòpuli meditâti ſunt inánia?

Aſtitèrunt reges terræ, & prìncipes convenêrunt in unum: * advèrsùs Dòminum, & advérsùs Chriſtum ejus.

Dirumpâmus vìncula eôrum; * & projiciâmus à nobis jugum ipsôrum.

Qui hábitat in cœlis, irridêbit eos: * & Dominus ſubſannâbit eos.

Tunc loquètur ad eos in ira ſua: * & in furòre ſuo conturbâbit eos.

Ego autem conſtitùtus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus: * prædicans præcèptum ejus.

Dòminus dixit ad me, * Fìlius meus es tu, ego hòdie gènui te.

Pòstula à me, & dabo tibi Gentes hæreditâtem tuam, * & possessiônem tuam tèrminos terræ.

Reges eos in virga fèrrea, * & tanquam vas fìguli confrìnges eos.

Et nunc reges intellìgite: * erudìmini qui judicâtis terram.

Servìte Dòmino in timòre: * & exultàte ei cum tremôre.

Apprehèndite disciplìnam: nequando irascátur Dòminus, * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confìdunt in eo.

Psalmus III.

DOmine quid multiplicáti sunt, qui trìbulant me? * multi insùrgunt advèrsum me?

Multi dicunt ánimæ meæ, * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dòmine suscèptor meus es, * glòria mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dòminum clamávi: * & exaudîvit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormìvi, & ſoporátus ſum; * & exſurrêxi quia Dôminus ſuſcèpit me.

Non timèbo mìllia pôpuli circumdántis me: * exſûrge Dòmine, ſalvum me fac Deus meus.

Quôniam tu percuſsîſti omnes adverſántes mihi ſinè cauſa: * dentes peccatòrum contrivîſti.

Dômini eſt ſalus: * & ſuper pôpulum tuum benedìctio tua.

Pſalmus IV.

CUm invocârem exaudìvit me Deus juſtìtiæ meæ: * in tribulatiône dilatáſti mihi.

Miſerère mei: * & exáudi oratiònem meam.

Filii hòminum uſquèquo gravi corde? * ut quid dilìgitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et ſcitôte, quòniam mirificâvit Dóminus ſanctum ſuum: * Dòminus exaùdiet me, cùm clamávero ad eum.

Iraſcìmini, & nolíte peccáre: * quæ dìcitis in còrdibus veſtris, in cubìlibus veſtris compùngimini.

Sacri-

Sacrificâte ſacrificium juſtìtiæ, & ſperáte in Dòmino: * Multi dicunt, quis oſtèndit nobis bona?

Signátum eſt ſuper nos lumen vultûs tuî Domine: dedîſti lætìtiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & òlei ſui, * multiplicâti ſunt.

In pace in idìpſum: * dôrmiam & requiéſcam.

Quòniam tu Dòmine ſingulàriter in ſpe, * conſtituîſti me.

Pſalmus V.

VErba mea aùribus pèrcipe Dòmine: * intèllige clamôrem meum.

Intènde voci oratiònis meæ, * Rex meus, & DEUS meus.

Quòniam ad te orâbo: * Dômine, manè exáudies vocem meam.

Manè aſtábo tibi, & vidèbo: * quôniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malîgnus: * nequè permanèbunt injuſti ante oculos tuos.

Odîſti omnes qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquùntur mendácium.

Virum ſángvinum & dolôſum abominábitur Dòminus: * ego áutem in multitùdine miſericòrdiæ tuæ.

Introîbo in domum tuam: * Adorábo ad templum ſanctum tuum in timôre tuo.

Dômine deduc me in juſtitia tua, * propter inimîcos meos, dìrige in conſpèctu tuo viam meam.

Quôniam non eſt in ore eòrum vèritas: * cor eôrum vanum eſt.

Sepulchrum patens eſt guttur eôrum, lingvîs ſuîs dolôsè agebant: * jùdica illos Deos.

Dècidant à cogitatiônibus ſuis, ſecùndùm multitùdinem impietâtum eôrum expèlle eos, * quôniam irritavèrunt te Dòmine.

Et lætèntur omnes, qui ſperant in te: * in ætèrnum exultábunt; & habitábis in eis.

Et gloriabùntur in te omnes, qui dìligunt nomen tuum: * quôniam tu benedìces juſto.

Dômine, ùt ſcutô bonæ voluntátis tuæ: * coronâſti nos.

Pſalmus VI.

DOmine, ne in furôre tuo árguas me: * nequè in ira tua corrìpias me. Mi-

Miserère mei Dòmine, quòniam infìrmus sum: * sana me Dòmine, quôniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dômine usquequo.

Convèrtere Dòmine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericòrdiam tuam.

Quôniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Labovávi in gèmitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum: * lácrymîs meîs stratum meum rigábo.

Turbátus est à furôre ôculus meus: * inveterávi inter omnes inimìcos meos.

Discédite à me omnes qui operámini iniquitátem: * quôniam exaudìvit Dòminus vocem fletûs mêi.

Exaudìvit Dòminus deprecatiônem meam: * Dòminus oratiônem meam suscèpit.

Erubèscant, & conturbèntur vehemènter omnes inimìci mei: * convertántur & erubèscant valde velôciter.

Psal-

Psalmus VII.

DOmine DEUS meus in te ſperávi: * ſalvum me fac ex ômnibus perſequèntibus me, & lìbera me.

Ne quando rápiat ùt leo ánimam meam: * dum non eſt qui rèdimat, neque qui ſalvum fáciat.

Dòmine DEUS meus ſi feci iſtud: * ſi eſt inìquitas in mánibus meis.

Si rèddidi retribuèntibus mihi mala: * dècidam mèrito ab inimìcis meis inánis.

Perſequátur inimìcus ánimam meam, & comprehèndat, & concùlcet in terra vitam meam: * & glôriam meam in pùlverem dedùcat.

Exùrge Dòmine in ira tua: * & exaltáre in finibus inimicòrum meôrum.

Et exùrge Dòmine DEUS meus in præcèpto quod mandâſti: * Synagôga populôrum circùmdabit te.

Et propter hanc in altum regrèdere: * Dòminus jùdicat pòpulos.

Jùdica me Dòmine ſecundùm juſtìtiam meam: * & ſecundùm innocèntiam meam ſuper me.

Consumètur nequìtia peccatôrum, & dìriges justū: * scrutans corda & renes Deus.

Justum adjutòrium meum à Dòmino: * qui salvos facit rectos corde.

DEus Judex justus, fortis, & pátiens: * nunquid iràscitur per síngulos dies?

Nisì convèrsi fuèritis, gládium suum vibrábit; * arcum suum tetèndit, & parávit illum:

Et in eo parávit vasa mortis: * sagìttas suas ardentibus effécit.

Ecce partùrîit injustìtiam: * concèpit dolòrem, & pèperit iniquitátem.

Lacum apèruit, & effòdit eum: * & incidit in fòveam, quam fecit.

Convertètur dolor ejus in caput ejus: * & in vèrticem ipsìus, inìquitas ejus descèndet.

Confitèbor Dòmino secundùm justìtiam ejus: * & psallam nòmini Dòmini altìssimi.

Psalmus VIII.

DOmine Dòminus noster: * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra?

Quòniam elevàta eſt magnificentia tua: * ſuper cœlos.

Ex ore infantium & lactèntium, perfecìſti laudem propter inimìcos tuos: * ut dèſtruas inimìcum & ultòrem.

Quòniam vidèbo cœlos tuos, òpera digitòrum tuòrum: * lunam & ſtellas, quæ tu fundâſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut fìlius hòminis, quòniam vìſitas eum?

Minuìſti eum paulò minùs ab Angelis, glôria & honôre coronâſti eum; * & conſtituìſti eum ſuper òpera mánuum tuârum.

Omnia ſubjecìſti ſub pèdibus ejus: * oves & boves univèrſas; inſuper & pècora campi.

Vôlucres cœli & piſces maris: * qui perámbulant ſemitas maris.

Dòmine Dóminus noſter: * quàm admirábile eſt nomen tuum in univèrſa terra?

Pſalmus IX.

COnfitébor tibi Dòmine in toto corde meo: narrábo òmnia mirabìlia tua.

Læta-

Lætábor & exultábo in te; * psallam nòmini tuo Altìssime.
In convertèndo inimìcum meum retrôrsum; * infirmabùntur, & perìbunt à fácie tua.
Quòniam fecìsti judìcium meum & causam meam: sedìsti super thronum, qui jùdicas justìtiam.
Increpâsti Gentes, & périit ìmpius: * nomen eôrum delêsti in ætérnum, & in sæculum sæculi.
Inimìci defecérunt frámeæ in finem; * & civitâtes eôrum destruxìsti.
Pèriit memôria eôrum cum sónitu: * & Dòminus in ætérnum pérmanet.
Parávit in judìcio thronum suum: * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pòpulos in justìtia.
Et factus est Dòminus refùgium páuperi: * adjùtor in opportunitátibus, in tribulatiône.
Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum: * quòniam non dereliquìsti quæréntes te Dòmine.
Psállite Dòmino, qui hábitat in Sion: * annunciáte inter Gentes stùdia ejus.
Quòniam requìrens sangvinem, eôrum, recordátus

est: * non est oblìtus clamôrem paùperum.

Miserére mei Dòmine: * vide humilitátem meam de inimìcis meis.

Qui exáltas me de portis mortis: * ut annùntiem omnes laudatiônes tuas in portis filiæ Sion.

Exultábo in salutári tuo: * infìxæ sunt Gentes in intèritu quem fecèrunt.

In láqueo isto quem abscondérunt: * comprehênsus est pes eôrum.

Cognoscêtur Dòminus judìcia fáciens: * in opèribus mánuum suárum comprehènsus est peccátor.

Convertántur peccatòres in inférnum: * omnes Gentes quæ oblìviscùntur Deum.

Quòniam non in finem oblìvio erit paùperis: * patiéntia paùperum non perìbit in finem.

Exsùrge Dòmine, non confortètur homo: * judicentur Gentes in conspèctu tuo.

Constìtue Dòmine legislatôrem super eos: * ut sciant Gentes quòniam hòmines sunt.

Ut quid Dòmine recessìsti longè: * dèspicis in opportunitàtibus in tribulatiône?

Dum supèrbit ìmpius, incenditur pauper: * comprehen-

prehenduntur in consìliis quibûs cògitant.
Quòniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * & inìquus benedìcitur.
Exacerbávit Dóminum peccátor: * secundùm multitùdinem iræ suæ non quæret.
Non est DEUS in conspèctu ejus; * inquinátæ sunt viæ illîus in omni témpore.
Auferùntur judìcia tua à fácie ejus: * òmnium inimìcôrum suòrum dominábitur.
Dixit enim in corde suo: * Non movêbor à generatiòne in generatiònem, sinè malo.
Cujus maledictiône os plenum est, & amaritùdine, & dolô: * sub lingva ejus labor & dolor.
Sedet in insìdiis cum divîtibus in occùltis: * ut intèrficiat innocentem.
Oculi ejus in paùperem respìciunt: * insidiátur in abscondito, quasi leo in spelùnca sua.
Insidiátur ut rapiat paùperem: * rápere paùperem dum áttrahit eum.
In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, & cadet, cùm dominátus fùerit paùperum.
Dixit enim in corde suo; oblìtus est DEUS, * a-

vértit fáciem ſuam, ne vìdeat in finem.

Exsùrge Dòmine DEUS, & exaltètur manus tua: * nè oblivìſcáris paùperum.

Propter quid irritávit, ìmpius Deum? * dixit enim in corde ſuo, non requìret.

Vides, quòniam tu labôrem & dolôrem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelìctus eſt pauper: * òrphano tu eris adjùtor.

Còntere bráchium peccatòris & malìgni: * quærétur peccátum illìus, & non invènìètur.

Dòminus regnábit in ætèrnum, & in ſæculum ſæculi: * perìbitis gentes de terra illìus.

Deſidêrium paùperum exaudìvit Dòminus: * præparatiônem cordis eôrum audìvit auris tua.

Judicáre pupìllo & hùmili: * ut non appônat ultrà magnificáre ſe homo ſuper terram.

Pſalmus X.

IN Dòmino confido: quômodo dicìtis ánimæ meæ, * Tranſmigra in montem ſicut paſſer?

Quòniam ecce peccatôres intendèrunt arcum: paravé-

ravêrunt ſagìttas ſuas in pháretra, * ut ſagìttent in obſcùro rectos corde.

Quóniam quæ perfecìſti, deſtruxèrunt: * juſtus autem quid fecit?

Dôminus in Templo ſancto ſuo, * Dôminus in cœlo ſedes ejùs:

Oculi ejus in paùperem reſpìciunt: * pálpebræ ejus intèrrogant fílios hôminum.

Dominus intèrrogat juſtum & ìmpium: * qui autem dìligit iniquitâtem, odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatôres láqueos: * ignis, & ſulphur, & ſpìritus procellârum pars cálicis eôrum.

Quòniam juſtus Dòminus, & juſtìtias dilèxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Pſalmus XI.

SAlvum me fac Dòmine, quòniam defècit ſanctus: * quôniam diminùtæ ſunt veritátes à filiis hôminum.

Vána locùti ſunt unuſquìſque ad prôximum ſuum: lábia dolôſa, in corde & corde locùti ſunt.

Diſpèrdat Dòminus univérſa lábia dolôſa, * & lingvam magnìloquam.

Qui

Qui dixêrunt: lingvam noſtram magnificábimus, lábia noſtra à nobis ſunt, * quis noſter Dôminus eſt?

Propter misèriam ìnopum, & gèmitum páuperum, * nunc exſûrgam, dicit Dòminus.

Ponam in ſalutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elôquia Dòmini, elôquia caſta: * argêntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum ſéptuplum.

Tu Dòmine ſervábis nos: & cuſtôdies nos * à generatiône hac in ætêrnum.

In circùitu ìmpii ámbulant: * ſecundùm altitùdinem tuam multiplicâſti fìlios hòminum.

Pſalmus XII.

Usquequo Dòmine oblivìſceris me in finem? Uśquequo avêrtis fáciem tuam à me?

Quámdiu ponam consìlia in ánima mea, * dolôrem in corde meo per diem?

Uśquequo exaltábitur inimìcus meus ſuper me? * réſpice, & exaùdi me Dòmine DEUS meus.

Illùmina òculos meos, ne unquam obdormiam in morte:

morte: * ne quando dicat inimìcus meus: Præválui advèrſus eum.

Qui trìbulant me, exultábunt ſi motus ſúero: * ego autem in miſericôrdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo: cantábo Dômino qui bona trìbuit mihi: * & pſallam nòmini Dômini Altíſſimi.

Pſalmus XIII.

DIxit inſípiens in corde ſuò, * non eſt DEUS, corrúpti ſunt; & abominábiles facti ſunt in ſtúdiis ſuis: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſquè ad unum.

Dominus de cœlo proſpéxit ſuper fílios hòminum: * ut vídeat, ſi eſt intélligens aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſquè ad unum.

Sepúlchrum patens eſt guttur eôrum: lingvîs ſuîs dolôsè agébant, * venènum áſpidum ſub lábiis eôrum.

Quorum os maledictiône & amaritúdine plenum

eſt: * velôces pedes eòrum ad effundendum ſángvinem.

Contrítio & infelícitas in viis eôrum, & viam pacis non cognovèrunt: * non eſt timor Dei ante óculos eòrum.

Nonnè cognòſcent omnes, qui operántur iniquitátem: * qui dèvorant plebem meam ſicut eſcam panis?

Dòminum non invocavèrunt, * illic trepidavèrunt timôre ubi non erat timor.

Quòniam Dòminus in generatiône juſta eſt: conſílium inopis confudíſtis: * quòniam Dòminus ſpes ejus eſt.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſràél? * cùm avèrterit Dòminus captivitâtem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſràél.

Pſalmus XIV

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requièſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingrèditur ſinè mácula, & operátur juſtítiam:

Qui lòquitur veritátem in corde ſuo? * qui non egit dolum in lingva ſua.

Nec

Nec fecit pròximo ſuo malum, * & oppròbrium non accèpit advèrſus próximos ſuos.

Ad níhilum dedúctus eſt in conſpèctu ejus malígnus: * timentes autem Dòminum gloríficat.

Qui jurat pròximo ſuo, & non décipit, * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, * & múnera ſuper innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Pſalmus XV.

COnſerva me Dòmine, quòniam ſperávi in te: * dixi Dòmino, DEUS meus es Tu, quòniam bonôrum meôrum non eges.

Sanctis, qui ſunt in terra ejus, * mirificâvit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infirmitátes eorum: * pôſtea acceleravêrunt.

Non congregábo conventícula eôrum de ſangvínibus: * nec memor ero nòminum eôrum per lábia mea.

Dòminus, pars hereditátis meæ, & cálicis meì * tu es, qui reſtítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * etenim hæréditas mea præclára eſt mihi.

Benedícam Dòminum qui tríbuit mihi intelléctum, * inſuper & uſque ad noctem increpuêrunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conſpêctu meo ſemper: * quòniam à dextris eſt mihi, nè commòvear.

Propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingva mea: * inſuper & caro mea requiêſcet in ſpe.

Quòniam non derelinques ánimam meam in inférno: * nec dabis ſanctum tuum vidére corruptiônem.

Notas mihi fecíſti vias vitæ, adimplêbis me lætítiâ cum vultu tuo: * delectatiônes in déxtera tua uſque in finem.

Pſalmus XVI.

EXáudi Dòmine juſtítiam meam: * intende deprecatiònem meam.

Aúribûs pèrcipe oratiônem meam, * non in lábiis dolôſis.

De vultu tuo judícium meum pròdeat: * oculi tui vídeant æquitátes.

Pro-

Probâsti cor meum, & visitâsti nocte: * igne me examinâsti, & non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum òpera hòminum: * propter verbá labiôrum tuòrum ego custodìvi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis, * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quòniam exaudísti me DEUS: * inclina aurem tuam mihi, & exáudi verba mea.

Mirìfica misericòrdias tuas: * qui salvos facis sperántes in te.

A resisteńtibus déxteræ tuæ custòdi me: * ùt pupíllam oculi.

Sub umbra alárum tuárum pròtege me: * à fácie impiôrum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedêrunt, ádipem suum conclusérunt: * os eôrum locútum est supêrbiam.

Projicieńtes me, nunc circumdedêrunt me: o * culos suos statuêrunt declináre in terram.

Suscepèrunt me sicut leo parátus ad prædam: * & sicut cátulus leônis hábitans in ábditis.

Exsúrge Dòmine, præveni eum, & supplánta eum * éripe ánimam meam ab ímpio frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dòmine à paucis de terra dívide eos in vita eôrum: * de abscónditis tuis adimpletus est venter eôrum.

Saturáti sunt filiîs: * & dimisérunt relìquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspèctui tuo: * satiábor cùm apparúerit gloria tua.

Psalmus XVII.

DIlìgam te Dòmine fortitúdo mea: * Dòminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

DEUS meus adjútor meus: * & sperábo in eum.

Protéctor meus, & cornu salútis meæ: * & suscéptor meus.

Laudans invocâbo Dóminum: * & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedêrunt me dolôres mortis: * & torréntes iniquitâtis conturbavérunt me.

Dolo-

Dolôres inférni circumdedêrunt me * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatiòne mea invocâvi Dòminum, * & ad Deum meum clamâvi.

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam: * & clamor meus in conspèctu ejus, introîvit in aures ejus.

Commòta est, & contrèmuit terra: * fundamènta mòntium conturbâta sunt, & commòta sunt, quòniam irâtus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus: & ignis à fácie ejus exârsit: * carbònes succènsi sunt ab eo.

Inclinâvit cœlos, & descêndit: * & calîgo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, & volâvit: * volâvit super pennas ventôrum.

Et pòsuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebrôsa aqua in núbibus àéris.

Præ fúlgore in conspéctu ejus nubes transiêrunt; * grando & carbônes ignis.

Et intonuit de cœlo Dòminus, & Altíssimus dedit

vocem ſuam: * grando & carbônes ignis.

Et miſit ſagíttas ſuas, & diſſipâvit eos: * fúlgura multiplicâvit, & conturbâvit eos.

Et apparuérunt fontes aquârum, * & revelâta ſunt fundaménta orbis terrârum.

Ab increpatiòne tua Dòmine, * ab inſpiratiône ſpíritûs iræ tuæ.

Miſit de ſummo, & accépit me: * & aſſúmpſit me de aquis multis.

Erípuit me de inimîcis meis fortíſſimis, & ab his qui odêrunt me: * quòniam confortâti ſunt ſuper me.

Prævenérunt me in die affliĉtiônis meæ: * & factus eſt Dòminus protéctor meus.

Et edùxit me in latitúdinem: * ſálvum me fecit, quòniam vòluit me.

Et retríbuet mihi Dòminus ſecundùm juſtítiam meam, * & ſecundùm puritâtem mánuum meârum retríbuet mihi.

Quia cuſtodîvi vias Dòmini; * nec ímpiè geſſi à DEO meo!

Quòniam òmnia judícia ejus in conſpéctu meo: * & juſtítias ejus non répuli à me.

Et

Et ero immaculâtus cum eo: * & obſervâbo me ab iniquitâte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtítiam meam: * & ſecundúm puritátem mánuum meârum in conſpéctu oculôrum ejus.

Cum ſancto ſanctus eris, * & cum viro innocénte innocens eris.

Et cùm elécto eléctus eris: * & cum pervérſo pervertêris.

Quòniam tu pòpulum húmilem ſalvum fácies: * & óculos ſuperbôrum humiliâbis.

Quòniam tu illûminas lucérnam meam Dòmine: * DEUS meus illúmina ténebras meas.

Quòniam in te erípiar á tentatiône, * & in Deo meo tranſgrédiar murum.

DEUS meus impollûta via ejus, elôquia Dòmini igne examinâta: * protéctor eſt òmnium ſperántium in ſe.

Quòniam quis DEUS præter Dòminum? * aut quis DEUS præter Deum noſtrum.

DEUS qui præcinxit me virtûte: * & pôſuit immaculâtam viam meam.

Qui perfêcit pedes meos tanquam cervôrum, *et* super excélsa státuens me.
Qui docet manus meas ad prælium: * & posuîsti, ùt arcum æreum, bráchia mea.
Et dedîsti mihi protectiônem salûtis tuæ; * & déxtera tua suscépit me.
Et disciplîna tua corrêxit me in finem, * & disciplîna tua ipsa me docêbit.
Dilatâsti gressus meos subtus me, * & non sunt infirmâta vestígia mea.
Pérsequar inimîcos meos, & comprehéndam illos; * & non convértar donec defíciant.
Confríngam illos, nec pòterunt stare: * cadent subtus pedes meos.
Et præcinxîsti me virtûte ad bellum: * & supplantâsti insurgéntes in me subtus me.
Et inimîcos meos dedîsti mihi dorsum, * & odiéntes me disperdidîsti.
Clamavèrunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dòminum: * nec exaudîvit eos.
Et commínuam eos ùt púlverem ante fáciem venti: * ùt lutum plateârum delèbo eos.
Erípi-

Erípies me de contradictiònibus pòpuli: * constítues me in caput Géntium.

Pòpulus, quem non cognôvi, servîvit mihi: * in audîtu auris obedîvit mihi.

Fílii aliéni mentîti sunt mihi, * fílii alièni inveterâti sunt, & claudicavèrunt à sêmitis suis.

Vivit Dòminus, & benedîctus DEUS meus: * & exaltétur DEUS salûtis meæ.

DEUS qui das vindîctas mihi, & subdis pòpulos sub me, * liberâtor meus de inimîcis meis iracúndis.

Et ab insurgentibus in me, exaltâbis me: * à viro iníquo erípies me.

Proptérea confitêbor tibi in Natiònibus Dòmine: * & nòmini tuo Psalmum dicam.

Magníficans salûtes regis ejus, & fáciens misericòrdiam CHRISTO suo David, * & sémini ejus usquè in sæculum.

Psalmus XVIII.

CÆli enárrant glòriam DEI, * & ópera mànuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diei erûctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, nequè sermônes, * quorum non audiântur voces eôrum.

In omnem terram exîvit sonus eôrum: * & in fines orbis terræ verba eôrum.

In sole pôsuit tabernáculum suum; * & ipse tanquam sponsus procêdens de thálamo suo.

Exultâvit ùt gigas ad curréndum viam, * à summo cælo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usquè ad summum ejus, * nec est qui se abscôndat à calôre ejus.

Lex Dômini immaculâta, convértens ánimas: * testimônium Dômini fidêle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dômini rectæ, lætificântes corda: * præcèptum Dômini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dòmini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judìcia Dòmini vera, justificâta in semetîpsa.

Desiderábilia super aurum & lápidem pretiôsum multum: * & dulciôra super mel & favum.

Etenim servus tuus custôdit ea, * in custodièndis illis retribútio multa. Delî-

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me; * & ab aliênis parce ſervo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculâtus ero; * & emundâbor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.

Dòmine adjûtor meus; * & redémptor meus.

Pſalmus XIX.

EXáudiat te Dòminus in die tribulatiônis: * protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de ſancto: * & de Sion tueâtur te.

Memor ſit omnis ſacrifícii tui: * & holocâuſtum tuum pingve fiat.

Trìbuat tibi ſecúndùm cor tuum: * & omne conſílium tuum confírmet.

Lætábimur in ſalutâri tuo: * & in nómine Dei noſtri magnificábimur.

Impleat Dòminus omnes petitiônes tuas: * nunc cognôvi quòniam ſalvum fecit Dòminus Chriſtum ſuum.

Exaúdiet illum de cœlo ſancto ſuo: * in potentátibus ſalus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus & hi in equis: * nos autem in nòmine Dòmini Dei noſtri invocábimus.

Ipſi obligâti ſunt, & cecidêrunt: * nos autem ſurrèximus & erêcti ſumus.

Dòmine ſalvum fac regem: * & exâudi nos in die qua invocavèrimus te.

Pſalmus xx.

DO'mine in virtûte tua lætábitur Rex: * & ſuper ſalutáre tuum exultábit vehementer.

Deſidèrium cordis ejus tribuîſti ei: * & voluntáte labiôrum ejus non fraudáſti eum.

Quòniam prævenîſti eum in benedictiônibus dulcèdinis: * poſuîſti in cápite ejus corônam de lápide pretiòſo.

Vitam petiit à te: * & tribuíſti ei longitúdinem diêrum in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Magna eſt glòria ejus in ſalutári tuo: * glòriam & magnum decorem impònes ſuper eum.

Quòniam dabis eum in benedictiônem in ſæculum ſæ-

sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quòniam rex sperat in Dòmino: * & in misericòrdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua òmnibus inimîcis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odêrunt.

Pones eos, ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dòminus in ira sua conturbâbit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eôrum de terra perdes: * & semen eôrum à fíliis hòminum.

Quòniam declinavêrunt in te mala; * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilîre.

Quòniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eòrum.

Exaltâre Dòmine in virtûte tua: * cantábimus & psallémus virtûtes tuas.

Psalmus XXI.

DEUS DEUS meus, réspice in me: quare me dereliquîsti? * longe à salùte mea verba delictôrum meôrum.

DEUS

DEUS meus clamábo per diém, & non exáudies: * & noćte, & non ad inſipiéntiam mihi.

Tu autem in ſanćto hábitas, * laus Iſràél.

In te ſperavérunt Patres noſtri: * ſperavèrunt, & liberâſti eos.

Ad te clamavèrunt, & ſalvi facti ſunt: * in te ſperavérunt, & non ſunt confúſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo; * oppròbrium hòminum, & abjèćtio plebis.

Omnes vidéntes me, deriſêrunt me: * locûti-lábiis, & movèrunt caput.

Sperávit in Dòmino, erípiat eum: * ſalvum fáciat eum quòniam vult eum.

Quòniam Tu es, qui extraxîſti me de ventre: * ſpes mea ab ubéribus matris meæ, in te projéćtus ſum ex útero.

De ventre matris meæ DEUS meus es Tu, * nè diſcéſſeris à me.

Quòniam tribulátio pròxima eſt, * quòniam non eſt qui ádjuvet.

Circumdedèrunt me vítuli multi: * tauri pingves obſedérunt me.

Aperuérunt ſuper me os ſuum, * ſicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut

Sicut aqua effûsus sum: * & dispérsa sunt òmnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquêscens: * in mèdio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingva mea adhæsit fáucibus meis: * & in pùlverem mortis deduxîsti me.

Quóniam circumdedêrunt me canes multi * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos: * dinumeravèrunt òmnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt & inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dòmine ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defensiônem meam cònspice.

Erue à frámea DEUS ánimam meam: * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leônis: * & à còrnibus, unicòrnium humilitâtem meam.

Narrâbo nomen tuum frátribus meis: * in mèdio Ecclésiæ laudâbo te.

Qui timêtis Dòminum laudáte eum: * univèrſum ſemen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne ſemen Iſràël: * quòniam non ſprevit, neque deſpéxit deprecatiônem páuperis.

Nec avèrtit fáciem ſuam à me: * & cum clamárem ad eum, exaudîvit me.

Apud te laus mea in Ecclèſia magna; * vota mea reddam in conſpèctu timèntium eum.

Edent páuperes, & ſaturabúntur: * & laudábunt Dóminum qui requîrunt eum: * vivent corda eôrum in ſæculum ſæculi.

Reminiſcéntur, & convertèntur ad Dòminum: * univêrſi fines terræ,

Et adorábunt in conſpèctu ejus: * univêrſæ famíliæ Gèntium.

Quóniam Dómini eſt regnum: * & ipſe dominábitur gèntium.

Manducavêrunt & adoravêrunt omnes pingves terræ: * in conſpéctu ejus cadent omnes, qui deſcèndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * ſemen meum ſérviet ipſi.

Annunciábitur Domino generátio ventúra: * &

annun-

annunciábunt cœli justítiam ejus, pôpulo qui nascêtur, quem fecit Dòminus.

Psalmus XXII.

DO'minus regit me, & nihil mihi dèerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiônis educávit me: * ánimam meam convèrtit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ: * propter nomen suum.

Nam, etsi ambulávero in médio umbræ mortis, non timèbo mala: * quôniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspèctu meo mensam, * advérsus eos qui tríbulant me.

Impingvâsti in òleo caput meum: * & calix meus inèbrians quàm præclârus est!

Et misericôrdia tua subsequêtur me, * òmnibus diêbus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dômini, * in longitúdinem diêrum.

Psalmus XXIII.

DOmini est terra, & plenitûdo ejus: * orbis terrárum, & univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascèndet in montem Dòmini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accèpit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo prôximo suo.

Hic accípiet benedictiônem à Dômino: * & misericòrdiam à DEO salutâri suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attôllite portas Príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introîbit Rex glôriæ.

Quis est iste Rex glôriæ? * Dôminus fortis & potens, Dôminus potens in prælio.

Attôllite portas Príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introîbit Rex glôriæ.

Quis est iste Rex glòriæ? * Dóminus virtûtum ipse est Rex gloriæ.

Psal-

Psalmus XXIV.

AD te Dòmine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam.
neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univèrsi, qui sústinent te, non confundéntur.
Confundántur omnes inîqua agèntes, * supervácuè.
Vias tuas Dòmine demônstra mihi: * & sèmitas tuas èdoce me.
Dírige me in veritáte tua, & doce me: * quia Tu es Deus Salvátor meus, & te sustínui tota die.
Reminíscere miseratiônum tuárum Dómine, * & misericordiárum tuárum, quæ à sæculo sunt.
Delícta juventûtis meæ, * & ignorántias meas nè memíneris.
Secúndùm misericôrdiam tuam memènto mei Tu: * propter bonitátem tuam Dòmine.
Dulcis & rectus Dòminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.
Díriget mansvétos in judício: * docébit mites vias suas.
Univérsæ viæ Dòmini, misericôrdia & véritas: * requirèntibus testamêntum ejus & testimônia ejus.

Propter nomen tuum Dòmine propitiáberis peccáto meo: * multum eſt enim.
Quis eſt homo qui timet Dòminum? * legem ſtátuit ei in via, quam elêgit.
A'nima ejus in bonis demorábitur: * & ſemen ejus hæreditâbit terram.
Firmaméntum eſt Dòminus timèntibus eum: * & teſtaméntum ipſíus, ut manifeſtêtur illis.
Oćuli mei ſemper ad Dòminum: * quoniam ipſe evéllet de láqueo pedes meos.
Rèſpice in me, & miſerêre mei: * quia únicus & pauper ſum ego.
Tribulatiônes cordis mei multiplicátæ ſunt: * de neceſſitátibus meis érue me.
Vide humilitátem meam, & labôrem meum: * & dimítte univèrſa delícta mea.
Rèſpice inimîcos meos, quòniam multiplicáti ſunt, * & òdio iníquo odêrunt me.
Cúſtodi ánimam meam, & érue me; * non erubèſcam, quòniam ſperavi in te.
Innocèntes & recti adhæſêrunt mihi: * quia ſuſtínui te.

Líbera Deus Iśrael, * ex òmnibus tribulatiônibus
℟ ſuis.

Pſalmus xxv.

JU'dica me Dòmine, quòniam ego in innocéntia mea ingrêſſus ſum: * & in Dòmino ſperans non infirmâbor.

Proba me Dòmine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum.

Quôniam miſericôrdia tua ante oćulos meos eſt: & complácui in veritáte tua.

Non ſedi cum concílio vanitátis; * & cum inîqua gerèntibus non introîbo.

Odívi Ecclèſiam malignántium: * & cum ímpiis non ſedêbo.

Lavâbo inter innocèntes manus meas: * & circúmdabo altáre tuum Dòmine.

Ut áudiam vocem laudis, * & enárrem univèrſa mirabília tua.

Dòmine, dilèxi decôrem domûs tûæ, * & locum habitatiônis glòriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis DEUS ánimam meam, * & cum viris ſángvinum vitam meam.

In

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * dèxtera eô-rum replèta est munèribus.

Ego autem in innocéntia mea ingrêssus sum: * rè-dime me, & miserêre mei.

Pes meus stetit in dirècto: * in Ecclésiis bene-dícam te Dòmine.

Psalmus XXVI.

DO'minus illuminátio mea, & salus mea, * quem timébo?

Dòminus; protêctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?

Dum appròpiant super me nocéntes, * ut édant carnes meas:

Qui tríbulant me inimîci mei, * ipsi infirmáti sunt & cecidêrunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timêbit cor meum.

Si exsúrgat advèrsum me præ'lium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii á Dòmino, hanc requíram, * ut in-hábitem in domo Dòmini òmnibus diêbûs vitæ meæ.

Ut vídeam voluptâtem Dòmini, * & vísitem tem-plum ejus.

Quoni-

Quòniam abſcôndit me in tabernáculo ſuo, * in die malôrum protéxit me, in abſcondito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum, ſuper inimîcos meos.

Circuîvi, & immolâvi in tabernáculo ejus hòſtiam vociferatiônis: * cantábo, & pſalmum dicam Dòmino.

Exáudi Dòmine vocem meam, qua clamávi ad te: * miſerêre mei, & exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquiſívit te fácies mea: * fáciem tuam Dòmine, requîram.

Ne avértas fáciem tuam à me; * nè declînes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto: * nè derelinquas me, neque deſpícias me DEUS ſalutáris meus.

Quòniam pater meus, & mater mea dereliquérunt me: * Dòminus autem aſſúmpſit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua: * & dírige me in ſémitam rectam, propter inimîcos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulánrium me: *

quòniam insurrexêrunt in me testes inîqui, & mentîta est iníquitas sibi.

Credo vidêre bona Dòmini, * in terra vivéntium.

Exspécta Dòminum, viríliter age: * & confortètur cor tuum, & sústine Dòminum.

Psalmus XXVII.

AD te Dòmine clamábo, Deus meus nè síleas à me: nè quando táceas à mé, & assimilábor descendentibus in lacum.

Exáudi Dòmine vocem deprecatiônis meæ dum oro ad te: * dum extòllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Nè simul trahas me cum peccatôribus: * & cum operántibus iniquitátem nè perdas me.

Qui loquûntur pacem cum prôximo suo, * mala autem in còrdibus eôrum.

Da illis secúndùm opera eôrum, * & secúndùm nequítiam adinventiônum ipsôrum.

Secúndùm òpera mánuum eôrum tríbue illis: * redde retributiònem eôrum ipsis.

Quòniam non intellexêrunt ópera Dòmini, & in

òpera

ópera mánuum ejus, * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dòminus: * quòniam exaudîvit vocem deprecatiônis meæ.

Dòminus adjútor meus, & protêctor meus: * in ipso sperávit cor meum, & adjûtus sum.

Et reflòruit caro mea: * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dôminus fortitûdo plebis suæ, * & protéctor salvatiônum Christi sui est.

Salvum fac pòpulum tuum Dòmine, & benédic hæreditáti tuæ: * & rege eos, & extôlle illos, usque in ætérnum.

Psalmus XXVIII.

Afférte Dòmino fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dòmino glôriam & honôrem, afférte Dòmino glòriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dòmini super aquas, DEUS majestátis intònuit: * Dòminus super aquas multas.

Vox Dòmini in virtûte: * vox Dòmini in magnificéntia.

Vox Dòmini confringèntis cedros: * & confrínget Dòminus cedros Lîbani.

Et comminuet eos tanquam vítulum Lîbani: * & dilêctus quemádmodum fílius unicôrnium.

Vox Dômini intercidéntis flammam ignis: * vox Dòmini concutiéntis desértum, & commovébit Dòminus desértum Cades.

Vox Dòmini præparántis cervos, & revelábit condénsa: * & in templo ejus omnes dicent glòriam.

Dòminus dilúvium inhabitáre facit: * & sedébit Dòminus Rex in ætérnum.

Dòminus virtútem pòpulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus XXIX.

EXaltábo te Dòmine quôniam suscepîsti me: nec delectâsti inimícos meos super me.

Dòmine Deus meus clamávi ad te: * & sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me à descendéntibus in lacum.

Psallite Dòmino sancti ejus: * & confitemini memôriæ sanctitátis ejus.

Quòniam ira in indignatiône ejus: * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * & ad matutînum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea, * non movêbor in ætérnum.

Dòmine in voluntáte tua, præstitísti decòri meo virtútem.

Avertîsti fáciem tuam à me, * & factus sum conturbátus.

Ad te Dòmine clamábo; * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sangvine meo, * dum descéndo in corruptiònem?

Nunquid confitébitur tibi pulvis, * aut annunciábit veritátem tuam?

Audívit Dòminus, & misertus est mei: * Dòmimìnus factus est adjùtor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, & circumdedísti me lætítiâ.

Ut cantet tibi glôria mea, & non compúngar: * Dòmine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Pſalmus xxx.

IN te Dômine ſperávi, non confúndar in ætérnum; * in juſtítia líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Eſto mihi in Deum protectôrem, & in domum refúgii, * ut ſálvum me fácias.

QuônIam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abſcondêrunt mihi: * qnôniam tu es protéctor meus.

In manus tuas commèndo ſpíritum meum: * redemíſti me Dômine Deus veritátis.

Odíſti obſervantes vanitátes, * ſupervácuæ

Ego autem in Dômino ſperâvi: * exultábo, & lætâbor in miſericòrdia tua.

Quôniam reſpexîſti humilitátem meam, * ſalvâſti de neceſſitátibus ánimam meam.

Nec concluſíſti me in mánibus inimîci: * ſtatuîſti in loco ſpatiôſo pedes meos.

Mi-

Miſerére mei Dòmine, quòniàm tríbulor: * conturbátus eſt in ira òculus meus, ánima mea, & venter meus.

Quòniam defecit in dolôre vita mea: * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta eſt in paupertáte virtus mea: * & oſſa mea conturbáta ſunt.

Super omnes inimîcos meos factus ſum oppróbrium, & vicînis meis valde: * & timor notis meis.

Qui vidébant me, foràs fugérunt á me: * obliviôni datus ſum, tanquàm mortuus à corde.

Factus ſum tanquam vas pérditum: * quòniam audîvi vituperatiônem multòrum commorántium in circúitu.

In eo dum convenîrent ſimul advérſum me, * accípere ánimam meam conſiliáti ſunt.

Ego autem in te ſperávi Dòmine: * dixi: DEUS meus es tu: in mánibus tuis ſortes meæ.

Eripe me de manu inimicôrum meôrum, * & à perſequéntibus me.

Illúſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum, ſalvum me fac in miſericôrdia tua: * Dòmine non confúndar, quòniam invocávi te. Eru-

Erubèſcant ímpii, & deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolôſa.

Quæ loquúntur advèrsùs juſtum iniquitátem, * in ſupèrbia, & in abuſiòne.

Quàm magna multitúdo dulcèdinis tuæ Dòmine, * quam abſcondîſti timentibus te!

Perfecíſti eis, qui ſperant in te, * in conſpèctu filiôrum hòminum.

Abſcondes eos in abſcondito faciêi tuæ, * à conturbatiône hòminum.

Pròteges eos in tabernáculo tuo, * à contradictiône lingvârum.

Benedíctus Dòminus: * quòniam mirificâvit miſericôrdiam ſuam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excèſſu mentis meæ: * projéctus ſum à fácie oculôrum tuôrum.

Ideo exaudîſti vocem oratiônis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dòminum omnes Sancti ejus: * quòniam veritátem requîret Dòminus, & retríbuet abundánter faciéntibus ſupèrbiam.

Viríliter ágite & confortêtur cor veſtrum, * omnes qui ſperátis in Dômino.

Pſal-

Psalmus xxxi.

BEáti quorum remíssæ sunt iniquitátes; * & quorum tecta sunt peccáta;

Beátus vir, cui non imputávit Dòminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quòniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quòniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cògnitum tibi feci: * & injustítiam meam non abscòndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dòmino: * & tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orâbit ad te omnis sanctus, * in tèmpore opportúno.

Verùmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatiòne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me à circumdántibus me.

Intellèctum tibi dabo, & instruam te in via hac, quâ gradiêris * firmábo super te óculos meos.

Nolîte fíeri sicut equus & mulus: * quibus non est intelléctus.

In camo & fræno maxíllas eôrum constrínge: * qui non appròximant ad te.

Multa flagélla peccatôris, * sperántem autem in Dòmino misericòrdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino & exultáte justi, * & gloriámini omnes recti corde.

Psalmus XXXII.

EXultáte justi in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dòmino in cíthara: * in psaltério decem chordârum psállite illi.

Cantáte ei canticum novum: * bene psállite ei in vociferatiône.

Quia rectum est verbum Dòmini, * & òmnia òpera ejus in fide.

Díligit misericòrdiam & judícium: * misericòrdiâ Dòmini plena est terra.

Ver-

Verbô Dòmini cœli firmáti sunt: * & spíritu oris ejus omnis virtus eôrum.

Congregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris aby'ssos.

Tímeat Dòminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quòniam ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit & creáta sunt.

Dòminus díssipat consília gentium: * réprobat autem cogitatiônes populòrum, & reprobat consília príncipum.

Consílium autem Dòmini in ætèrnum manet: * cogitatiônes cordis ejus in generatiônem & generatiônem.

Beáta gens, cujus est Dòminus Deus ejus, * pôpulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respéxit Dòminus, * vidit omnes fílios hòminum.

De præparâto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillâtim corda eôrum: * qui intèlligit òmnia ópera eôrum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * & gigas non salvábitur in multitúdine virtûtis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtùtis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dòmini super metuèntes eum: * & in eis qui sperant super misericòrdia ejus.

Ut éruat à morte ánimas eôrum: * & alat eos in fame.

A'nima nostra sústinet Dòminum; * quòniam adjútor & protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericòrdia tua Dòmine super nos; * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus XXXIII.

BEnedícam Dòminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dòmino laudábitur ánima mea: * aúdiant mansvèti, & lætèntur.

Magnificáte Dòminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquiſívi Dòminum, & exaudîvit me: * & ex ò-
mnibus tribulatiônibus meis erípuit me.

Accèdite ad eum, & illumináminí: * & fácies ve-
ſtræ non confundéntur.

Iſte pauper clamâvit, & Dòminus exaudívit eum:
& de òmnibus tribulatiônibus ejus ſalvávit eum.

Immíttet Ańgelus Dòmini in circúitu timeńtium
eum: * & erípiet eos.

Guſtâte, & vidète quòníam ſvavis eſt Dòminus;
* beátus vir, qui ſperat in eo.

Timète Dóminum omnes Sancti ejus: * quòni-
am non eſt inòpia timéntibus eum.

Dívites eguêrunt & eſuriêrunt: * inquirèntes au-
tem Dòminum non minuéntur omnî bonô.

Venîte fìlii, audíte me: * timòrem Dòmini do-
cèbo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam? * díligit dies vi-
dére bonos?

Prôhibe lingvam tuam à malo; & lábia tua nè
loquántur dolum.

Dìvèrte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem,
& perſéquere eam.

Oculi Dòmini ſuper juſtos: * & aures ejus in preces eôrum.

Vultus autem Dòmini ſuper faciéntes mala; * ut perdat de terra memòriam eôrum.

Clamavèrunt juſti, & Dòminus exaudìvit eos: * & ex òmnibus tribulatiônibus eôrum liberávit eos.

Juxtá eſt Dòminus iis, qui tribuláto ſunt corde: * & húmiles ſpîritu ſalvabit.

Multæ tribulatiônes juſtôrum; * & de ómnibus his liberábit eos Dòminus.

Cuſtôdit Dòminus òmnia oſſa eôrum: * unum ex his non conterètur.

Mors peccatôrum pèſſima: * & qui odèrunt juſtum, delínquent.

Rédimet Dôminus ánimas ſervôrum ſuôrum: * & non delínquent omnes, qui ſperant in eo.

Pſalmus XXXIV.

JU'dica Dòmine nocèntes me; * expúgna impugnántes me.

Apprehènde arma & ſcutum: * & exſúrge in adjutôrium mihi.

Eſ-

Effúnde frámeam, & conclúde advèrsus eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ: salus tua ego sum.

Confundántur & revereántur, * quærèntes ánimam meam.

Avertántur retrôrsum, & confundántur, * cogitántes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti; * & Angelus Dòmini coàrctans eos.

Fiat via illôrum tènebræ & lùbricum: * & Angelus Dómini pèrsequens eos.

Quòniam gratìs abscondêrunt mihi intéritum láquei sui: * supervácuè exprobravêrunt ánimam meam.

Vèniat illi láqueus, quem ignòrat: & cáptio, quam abscôndit, apprehèndat eum: * & in láqueum cadat in ipsum.

A'nima autem mea exultábit in Dòmino: * & delectábitur super salutári suo.

O'mnia ossa mea dicent: * Dòmine, quis símilis tibi?

Erípiens inopem de manu fortiôrum ejus: * egénum & páuperem à diripèntibus eum.

Surgèntes testes inîqui: * quæ ignorábam, interrogábant me.

Retri-

Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánimæ meæ.
Ego autem cùm mihi moléſti eſſent, induèbar cilíciô.
Humiliábam in jejùnio ánimam meam: * & orátio mea in ſinu meo convertêtur.
Quaſi próximum, & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacèbam: * quaſi lugens & contriſtâtus, ſic humiliábar.
Et advèrſum me lætáti ſunt, & convenèrunt: * congregáta ſunt ſuper me flagèlla, & ignorávi.
Diſſipáti ſunt, nec compúncti, tentavèrunt me, ſubſannavèrunt me ſubſannatiône: * frenduèrunt ſuper me dentibûs ſuîs.
Dòmine, quando reſpícies? * reſtítue ánimam meam à malignitáte eôrum, à leônibus únicam meam.
Confitèbor tibi in Ecclèſia magna, * in pôpulo gravi laudábo te.
Non ſupergaúdeant, mihi qui adverſántur mihi iníquè; * qui odérunt me gratìs & ánnuunt óculis.
Quòniam mihi quidem pacìficè loquebàntur; * & in iracundia terræ loquèntes, dolos cogitabant.

Et di-

Et dilatavèrunt ſuper me os ſuum: * dixérunt: Euge, Euge, vidérunt oculi noſtri.

Vidíſti Dòmine, nè ſíleas: * Dòmine nè diſcêdas à me.

Exſúrge & inténde judício meo: * DEUS meus, & Dôminus meus in cauſam meam.

Júdica me ſecúndùm juſtítiam tuam Dòmine Deus meus, * & non ſupergáudeant mihi.

Non dicant in côrdibus ſuis: Euge, Euge, ánimæ noſtræ: * nec dicant: devorávimus eum.

Erubéſcant & revereántur ſimul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confuſiône & reverèntiâ: * qui magna loquúntur ſuper me.

Exúltent & læténtur qui volunt juſtítiam meam: * & dicant ſemper Magnificètur Dôminus, qui volunt pacem ſervi ejus.

Et lingva mea meditábitur juſtítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Pſalmus XXXV.

Dixit injúſtus ut delinquat in ſemetípſo: * non eſt timor Dei ante oculos ejus.

Quòniam dolôse egit in conſpéctu ejus: * ut inveniâtur iníquitas ejus ad òdium.

Verba oris ejus iníquitas, & dolus: * nôluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus eſt in cubíli ſuo: * áſtitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit:

Dòmine in cœlo miſericôrdia tua: * & vèritas tua uſquè ad nubes.

Juſtítia tua ſicut montes Dei: * judícia tua abyſſus multa.

Hòmines, & jumènta ſalvábis Dómine: * quemádmodum multiplicáſti miſericòrdiam tuam Deus.

Fílii autem hóminum, * in tègmine alârum tuârum ſperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domûs tûæ: * & torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quòniam apud te eſt fons vitæ: * & in lúmine tuo vidèbimus lumen.

Prætènde miſericòrdiam tuam ſciéntibus te, * & juſtítiam tuam his, qui recto ſunt corde.

Non véniat mihi pes ſupérbiæ: * & manus peccatôris non mòveat me.

Ibi

Ibí cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Psalmus XXXVI.

NOli æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quòniam tanquam fœnum velòciter aréscent: * & quemádmodum òlera herbárum citò décident.

Spera in Dòmino, & fac bonitátem: * & inhábita terram, & pascêris in divìtiis ejus,

Delectáre in Dòmino: * & dabit tibi petitiônes cordis tui.

Revela Dòmino viam tuam, & spera in eo: * & ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, & judícium tuum tanquam merídiem: * súbditus esto Dòmino, & ora eum.

Noli æmulári in eo qui prosperátur in via sua: * in hòmine faciénte injustítias.

Désine ab ira, & derelinque furòrem: * noli æmulári ut malignèris.

Quòniam qui malignántur, exterminabúntur: *

ſuſtinéntes autem Dòminum, ipſi hæreditábunt terram.

Et adhuc puſíllum, & non erit peccátor: * & quæres locum ejus, & non invénies.

Manſvéti autem hæreditábunt terram, * & delectabúntur in multitúdine pacis.

Obſervábit peccátor juſtum: * & ſtridèbit ſuper eum déntibûs ſuîs.

Dòminus autem irridébit eum: * quòniam pròſpicit quód véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatòres: * intendèrunt arcum ſuum.

Ut dejíciant paúperem & inopem: * ut trucîdent rectos corde.

Gládius eôrum intret in corda ipſôrum: * & arcus eôrum confringátur.

Méliùs eſt mòdicum juſto, * ſuper divìtias peccatôrum multas.

Quóniam bráchia peccatôrum conterèntur: * confírmat autem juſtos Dòminus.

Novit Dòminus dies immaculatôrum: * & hærèditas eôrum in ætérnum erit.

Non

Non confundéntur in témpore malo, & in diêbus famis saturabúntur: * quia peccatôres períbunt.

Inimíci verò Dòmini mox ùt honorificáti fúerint & exaltáti: * deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccâtor, & non solvet: * justus autem miserètur & tribuet.

Quia benedicèntes ei hæreditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperîbunt.

Apud Dòminum gressus hòminis dirigéntur: * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur: * quia Dòminus suppônit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui: * & non vidi justum derelîctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserètur & cómmodat: * & semen illíus in benedictiône erit.

Declîná à malo, & fac bonum: * & inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dòminus amat judícium, & non derelinquet Sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur: * & semen impiôrum períbit.

Júſti autem hæreditábunt terram: * & inhabitábunt in ſæculum ſæculi ſuper eam.

Os juſti meditábitur ſapiéntiam, * & lingva ejus loquêtur judìcium.

Lex Dei, ejus in corde ipſíus: * & non ſupplantabúntur greſſus ejus.

Conſíderat peccátor juſtum: * & quærit mortificáre eum.

Dòminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus: * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Exſpècta Dòminum, & cuſtòdi viam ejûs: & exaltábit te, ut hæreditâte cápias terram: * cúm períerint peccatòres, vidébis.

Vidi ímpium ſuperexaltátum, * & elevátum ſicut cedros Lîbani.

Et tranſívi, & ecce non erat: * & quæsîvi eum, & non eſt invéntus locus ejus.

Cuſtôdi ínnocèntiam, & vide æquitátem: * quòniam ſunt relíquiæ hòmini pacífico.

Injúſti autem diſperîbunt ſimul: * relíquiæ impiôrum interîbunt.

Salus autem juſtôrum à Dòmino: * & protéctor eôrum in témpore tribulatiônis.

Et

Et adjuvábit eos Dòminus, & liberábit eos: * & éruet eos à peccatòribus, & salvábit eos: quia speravèrunt in eo.

Psalmus XXXVII.

DO'mine, nè in furôre tuo árguas me, * nequè in ira tua corrípias me.

Quòniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: & confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non est pax òssibus meis à fácie peccatôrum meôrum.

Quòniam iniquitâtes meæ supergrèssæ sunt caput meum: * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruèrunt & corrúptæ sunt cicatríces meæ: * à fácie insipièntiæ meæ.

Miser factus sum, & curvâtus sum usquè in finem: * tota die contristátus ingredièbar.

Quòniam lumbi mei impléti sunt illusiónibûs: * & non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, & humiliátus sum nimis: * rugiébam à gèmitu cordis mei.

Dòmine, ante te omne desidèrium meum: * & gèmi-

gèmitus meus à te non est abscònditus.

Cor meum conturbâtnm est, derelîquit me virtus mea: * & lumen oculôrum meôrum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei, & pròximi mei, * advèrsùm me appropinquavèrunt, & stetèrunt.

Et qui juxta me erant, de longè stetérunt: * & vim facièbant qui quærèbant ánimam meam:

Et qui inquirèbant mala mihi, locúti sunt vanitátes: & dolos tota die meditabántur.

Ego autem tanquam surdus non audièbam: * & sicut mutus non apèriens os suum.

Et factus sum sicut homo non aúdiens: * & non habens in ore suo redargutiônes.

Quòniam in te Dómine sperávi: * tu exáudies me Dòmine DEUS meus.

Quia dixi: nè quando supergáudeant mihi inimíci mei: * & dum commovèntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quòniam ego in flagélla paràtus sum: * & dolor meus in conspèctu meo semper.

Quòniam iniquitátem meam annunciábo: * & cogitábo pro peccâto meo.

Inimíci autem mei vivunt & confirmáti sunt super me: & multiplicâti sunt qui odèrunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quòniam sequèbar bonitátem.

Nê derelínquas me Dòmine DEUS meus: * nè discèsseris à me.

Inténde in adjutòrium meum, * Dòmine DEUS salûtis meæ.

Psalmus XXXVIII.

DIxi: custòdiam vias meas: * ut non delínquam in lingva mea.

Pòsui ori meo custòdiam, cùm consísteret peccâtor advèrsùm me.

Obmútui, & humiliátus sum, & sílui à bonis: * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intrà me: * & in meditatiône mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingva mea: * Notum fac mihi Dòmine finem meum.

Et nùmerum diérum meôrum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * & substántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed & frustra conturbátur.

Thesaurîzat: * & ignôrat cui congregábit ea.

Et nunc, quæ est exspectátio mea? nonnè Dòminus? * & substántia mea apud te est.

Ab òmnibus iniquitátibus meis érue me: * oppròbrium insipiénti dedîsti me.

Obmùtui, & non apérui os meum, quòniam tu fecîsti: * ámove à me plagas tuas.

A fortitùdine manus tuæ ego defêci in increpatiônibus: * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiônem meam Dòmine: & deprecatiônem meam, * aúribûs pércipe lácrymas meas.

Nè síleas, quòniam ádvena ego sum apud te, & peregrînus, * sicut omnes patres mei.

Re-

Remìtte mihi, ut refrígerer priúſquam ábeam, * & ámpliùs non ero.

Pſalmus XXXIX

EXſpéctans exſpectávi Dòminum, * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * & edúxit me de lacu miſériæ, & de luto fæcis.

Et ſtátuit ſuper petram pedes meos: * & dirèxit greſſus meos.

Et immìſit in os meum canticum novum: * carmen Deo noſtro.

Vidèbunt multi & timébunt: * & ſperábunt in Dômino.

Beátus vir, cujus eſt nomen Dômini ſpes ejus: * & non reſpèxit in vanitátes & inſánias falſas.

Multa fecíſti tu Dômine DEUS meus mirabília tua: * & cogitatiônibus tuis non eſt qui ſímilis ſit tibi.

Annunciávi, & locútus ſum: * multiplicáti ſunt ſuper nùmerum.

Sacrifícium & oblatiônem noluîſti: * aures autem perfecîſti mihi.

Holocáuſtum & pro peccáto non poſtuláſti: * tunc dixi: ecce vènio.

In cápite libri ſcriptum eſt de me, ut fácerem voluntátem tuam: * DEUS meus vòlui, & legem tuam in médio cordis mei.

Annunciàvi juſtítiam tuam in Eccléſia magna, * ecce lábia mea non prohibèbo: Dòmine tu ſcîſti.

Juſtítiam tuam non abſcòndi in corde meo: * veritátem tuam & ſalutáre tuum dixi.

Non abſcôndi miſericòrdiam tuam, & veritátem tuam, * à concílio multo.

Tu autem Dòmine nè longè fácias miſeratiônes tuas à me: * miſericórdia tua & véritas tua ſemper ſuſcepêrunt me.

Quòniam circumdedérunt me mala, quorum non eſt númerus: * comprehendêrunt me iniquitátes meæ, & non pôtui ut vidèrem.

Multiplicátæ ſunt ſuper capíllos cápitis mei: * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me: * Dòmine ad adjuvándum me rèſpice.

Confundántur & revereántur ſimul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Con-

Convertántur retrórſum, & revereántur ſimul, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféſtim confuſiónem ſuam; * qui dicunt mihi: euge, euge.

Exúltent, & læténtur ſuper te omnes quæréntes te: * & dicant ſemper: magnificétur Dóminus qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego autem mendícus ſum, & pauper: * Dóminus ſollícitus eſt mei.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.

Pſalmus XL.

BEátus qui intélligit ſuper egénum, & páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra: * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus: * univérſum ſtatum ejus verſáſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miſerére mei: * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixèrunt mala mihi: * quando moriétur, & perîbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, & loquebátur in idípsum.

Advérsùm me susurrâbant omnes inimíci mei: * advèrsùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsúm me: * nunquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat.

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, * magnificávit super me supplantatiônem.

Tu autem Dómine miserére mei, & resúscita me: * & retríbuam eis.

In hoc cognôvi, quôniam voluísti me: * quòniam non gaudébit inimîcus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepîsti: * & confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dòminus Deus Israel à sæculo, & usquè in sæculum: * fiat, fiat.

Psalmus XLI.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aqua-

aquárum: * ità desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam & apparébo ante fáciem Dei?

Fuêrunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: ubi est Deus tuus?

Hæc recordâtus sum, & effúdi in me ánimam meam: * quòniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usquè ad domum Dei:

In voce exultatiônis, & confessiônis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea: * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quòniam adhuc confitèbor illi: * salutáre vultus mei, & DEUS meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptèrea memor ero tui de terra Jordánis, & Hermòniim à monte módico.

Aby'ssus ab'yssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

O'mnia excélsa tua, & fluctus tui, * super me transiêrunt.

In die mandávit Dôminus misericòrdiam suam: * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: ſuſcéptor meus es.

Quare oblîtus es mei, & quare contriſtátus incèdo, dum afflîgit me inimîcus?

Dum confringûntur oſſa mea, * exprobravèrunt mihi qui tríbulant me inimîci mei.

Dum dicunt mihi per ſingulos dies: ubi eſt Deus tuus? * quare triſtis es ánima mea? & quare contúrbas me.

Spera in Deo, quòniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultus mei, & DEUS meus.

Pſalmus XLII.

JU'dica me Deus, & diſcèrne cauſam meam de gente non ſancta, * ab hômine iníquo & dolôſo erue me.

Quia tu es Deus fortitûdo mea * quare me repulîſti? & quare triſtis incédo, dum afflîgit me inimîcus?

Emítte lucem tuam, & veritátem tuam: * ipſa me deduxêrunt & adduxêrunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et in-

Et introîbo ad altáre Dei: * ad Deum qui lætíficat juventûtem meam.

Confitèbor tibi in Cy'thara Deus, Deus meus: * quare triſtis es ánima mea? & quare conturbas me.

Spera in Deo, quòniam adhuc confitèbor illi: * ſalutáre vultus mei, & Deus meus.

Pſalmus XLIII.

DEUS áuribûs noſtrîs audívimus: * Patres noſtri annunciavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in dièbus eórum: * & in diêbus antîquis.

Manus tua gentes diſpérdidit, & plantáſti eos: * afflixîſti pòpulos, & expulîſti eos.

Nec enim in gládio ſuo poſſedêrunt terram: * & bráchium eôrum non ſalvâvit eos:

Sed dextera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tûi: * quòniam complacuîſti in eis.

Tu es ipſe Rex meus & Deus meus: * qui mandas ſalûtes Jacob.

In te inimícos noſtros ventilábimus cornu, * & in nòmi-

nòmine tuo ſpernémus inſurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo ſperâbo: * & gládius meus non ſalvábit me.

Salváſti enim nos de affligeńtibus nos: * & odiéntes nos confudîſti.

In Deo laudábimur tota die: * & in nòmine tuo confitèbimur in ſæculum.

Nunc autem repulîſti & confudîſti nos: * & non egrediêris Deus in virtútibus noſtris.

Avertîſti nos retròrſum poſt inimícos noſtros: * & qui odérunt nos, diripiêbant ſibi.

Dedíſti nos tanquam oves eſcárum: * & in Geńtibus diſperſíſti nos.

Vendidíſti pòpulum tuum ſinè prétio: * & non fuit multitûdo in commutatiònibus eôrum.

Poſuíſti nos oppròbrium vicînis noſtris, * ſubſannatiônem & deríſum his, qui ſunt in circúitu noſtro.

Poſuíſti nos in ſimilitúdinem Geńtibus: * commotiônem cápitis in pòpulis.

Tota die verecúndia mea contra me eſt, * & confúſio faciéi meæ coopéruit me.

A voce

A voce exprobrántis, & obloquéntis, * à fácie inimíci, & perſequentis.

Hæc òmnia venêrunt ſuper nos, nec oblîti ſumus te: * & iníquè non égimus in teſtaménto tuo.

Et non recèſſit retrò cor noſtrum: * & declinâſti ſémitas noſtras à via tua.

Quóniam humiliáſti nos in loco afflictiônis: * & coopéruit nos umbra mortis.

Si oblîti ſumus nomen Dei noſtri, * & ſi expándimus manus noſtras ad Deum aliénum.

Nonnè DEUS requîret iſta? * ipſe enim novit abſcóndita cordis.

Quòniam propter te mortificámur tota die: * æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiònis.

Exſúrge, quare obdórmis Dòmine? * exſúrge, & nè repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivíſceris inòpiæ noſtræ & tribulatiônis noſtræ?

Quòniam humiliáta eſt in púlvere ánima noſtra: * conglutinátus eſt in terra venter noſter.

Exſúrge Dòmine, ádjuva nos: * & rédime nos propter nomen tuum.

Pſalmus XLIV.

E Ructávit cor meum verbum bonum: * dico ego òpera mea Regi.

L ingva mea cálamus ſcribæ, * velòciter ſcribèntis.

S peciôſus formâ præ fíliis hòminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis: * proptèrea benedîxit te DEUS in æternum.

A ccingere gládiô tuô ſuper femur tuum, * potentíſſimè.

S pécie tua & pulchritúdine tua, * inténde, pròſperè, procède, & regna.

P ropter veritátem & manſvetúdinem, & juſtítiam: * & dedûcet te mirabíliter déxtera tua.

S agíttæ tuæ acútæ, pòpuli ſub te cadent, * in corda inimicôrum regis.

S edes tua Deus in ſæculum ſæculi: * virga directiônis, virga regni tui.

D ilexîſti juſtítiam, & odîſti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleô lætitiæ præ conſòrtibus tuis.

M yr-

Myrrha, & gutta, & cáſia, à veſtimèntis tuis, à dómíbus ebúrneis: * ex quibus delectavèrunt te Fíliæ regum in honôre tuo.

Aſtitit regîna à dextris tuis in veſtîtu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi fília, & vide, & inclîna aurem tuam: * & oblivíſcere pôpulum tuum, & domum patris tui.

Et concupîſcet rex decôrem tuum: * quòniam ipſe eſt Dòminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munèribus, vultum tuum deprecabùntur, omnès dìvites plebis.

Omnis glòria ejus fíliæ regis ab intus, * in fímbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducentur regi vírgines poſt eam: * pròximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatiône: * adducèntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii: * conſtítues eos principes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nòminis tui * in omni generatiône & generatiônem.

Proptèrea pópuli confitebúntur tibi in æternum: * & in ſæculum ſæculi.

Pſalmus XLV.

DEUS noſter refúgium, & virtus: * adjútor in tribulatiônibus, quæ invenêrunt nos nimis.

Proptèrea non timèbimus dum turbábitur terra: * & tranferèntur montes in cor maris.

Sonuêrunt, & turbátæ ſunt aquæ eôrum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

DEUS, in médio ejus, non commovèbitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dòminus virtútum nobîſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidète òpera Dòmini, quæ pòſuit prodígia ſuper terram: * aúferens bella uſquè ad finem terræ.

Arcum cònteret, & confrînget arma: * & ſcuta combûret igni.

Vacáte, & vidéte quòniam ego ſum Deus: * exaltá-

tábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dòminus virtùtum nobíſcum: * ſuſcèptor noſter Deus Jacob.

Pſalmus XLVI.

OMnes gentes pláudite mánibûs: * jubiláte Deo in voce exultatiònis.

Quòniam Dòminus excèlſus, terríbilis: * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjécit pòpulos nobis: * & gentes ſub pédibus noſtris.

Elègit nobis hæreditátem ſuam: * ſpéciem Jacob quam diléxit.

Aſcendit Deus in júbilo: * & Dòminus in voce tubæ.

Pſállite Deo noſtro, pſállite: * pſállite Regi noſtro, pſállite.

Quòniam Rex omnis terræ DEUS: * pſállite ſapiènter.

Regnábit Deus ſuper gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Prìncipes populòrum congregáti ſunt cum DEO Abraham: * quòniam dii fortes terræ, vehemènter eleváti ſunt.

Pſal-

Psalmus XLVII.

MAgnus Dòminus, & laudábilis nimis: * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatiône univèrſæ terræ mons Sion, * látera Aquilônis, cívitas Regis magni.

DEUS in dòmibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.

Quòniam ecce reges terræ congregâti ſunt: * convenérunt in unum.

Ipſi videntes ſic admiráti ſunt, conturbáti ſunt, commôti ſunt: * tremor apprehèndit eos.

Ibi dolôres ùt parturièntis, * in ſpíritu vehementi conteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dòmini virtûtum, in civitáte Dei noſtri: * Deus fundàvit eam in ætérnum.

Suſcepimus Deus miſericòrdiam tuam, * in mèdio templi tui.

Secúndùm nòmen tuum Deus, ſic & laus tua in fines terræ: * juſtítiâ plena eſt dèxtera tua.

Lætètur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ, * pròpter judícia tua Dòmine.

Cir-

Circúmdate & compleĉtímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pònite corda veſtra in virtûte ejus: * & diſtribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quòniam hic eſt Deus, Deus noſter in ætèrnum, & in ſæculum ſæculi: * ipſe reget nos in ſæcula.

Pſalmus XLVIII.

AUdíte hæc omnes gentes: * aúribûs percípite omnes qui habitátis orbem:

Quiquè terrígenæ, & fílii hòminum: * ſimul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur ſapiéntiam: * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in pſaltério propoſitiônem meam.

Cur timêbo in die mala? * iníquitas calcànei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtûte ſua: * & in multitúdine divitiárum ſuârum gloriántur.

Frater non rédimit, rèdimet homo: * non dabit Deo placatiônem ſuam.

Et prétium redemptiônis ánimæ ſuæ: * & laborábit in ætérnum, & vivet adhuc in finem.

Non vidêbit intéritum, cùm víderit ſapiéntes moriéntes: * ſimul inſípiens & ſtultus perîbunt.

Et relînquent aliênis divítias ſuas: * & ſepúlchra eôrum domus illôrum in ætérnum.

Tabernácula eôrum in progénie, & progénie: * vocavérunt nòmina ſua in terris ſuis.

Et homo, cùm in honôre eſſet, non intelléxit: * comparâtus eſt jumèntis inſipiéntibus, & ſímilis factus eſt illis.

Hæc via illôrum ſcándalum ipſis: * & pòſtea in ore ſuo complacêbunt.

Sicut oves in inférno pòſiti ſunt: * mors depâſcet eos.

Et dominabúntur eôrum juſti in matutîno: * & auxîlium eôrum veterâſcet in inférno à glòria eôrum.

Verùmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu inferi, cùm accéperit me.

Nè timuéris cùm dives factus fúerit homo: * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quò-

Quòniam cùm intérierit, non sumet òmnia: * neque descéndet cum eo glòria ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi cùm benefeceris ei.

Introîbit usquè in progénies patrum suôrum: * & usqué in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honôre, esset, non intelléxit: * comparâtus est jumentis insipientibus, & símilis factus est illis.

Psalmus XLIX.

DEUS Deôrum Dòminus locûtus est: * & vocávit terram.

A solis ortu usquè ad occásum: * ex Sion spécies decôris ejus.

DEUS maniféstè véniet: * Deus noster, & non silèbit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet: * & in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cœlum de sursum: * & terram discèrnere pòpulum suum.

Congregâte illi sanctos ejus: * qui òrdinant testamèntum ejus super sacríficia.

Et annunciábunt cœli juſtítiam ejus: * quòniam DEUS judex eſt.
Audi pòpulus meus, & loquar; I'ſrael, & teſtificábor tibi: * DEUS DEUS tuus ego ſum.
Non in ſacrifíciis tuis árguam te: * holocáuſta autem tua in conſpéctu meo ſunt ſemper.
Non accípiam de domo tua vítulos: * nequè de grégibus tuis hircos.
Quòniam meæ ſunt omnes feræ ſylvárum: * juménta in mòntibus & boves.
Cognòvi òmnia volatília cœli: * & pulchritûdo agri mecum eſt.
Si eſuríero, non dicam tibi: * meus eſt enim orbis terræ, & plenitûdo ejus.
Nunquid manducábo carnes taurôrum: * aut ſángvinem hircôrum potábo.
I'mmola DEO ſacrifícium laudis: * & redde Altíſſimo vota tua.
Et ínvoca me in die tribulatiônis: * éruam te, & honorificábis me.
Peccatôri autem dixit DEUS: * quare tu enárras juſtítias meas, & aſsûmis teſtamèntum meum per os tuum?

Tu

Tu verò odîſti diſciplînam: * & projecíſti ſermônes meos retrôrſum.

Si vidébas furem, currebas cum eo: * & cum adúlteris portiônem tuam ponèbas.

Os tuum abundávit malítiâ: * & lingva tua concinnábat dolos.

Sedens advérsùs fratrem tuum loquebáris, & advérsùs fílium matris tuæ ponébas ſcándalum: * hæc fecîſti, & tácui.

Exiſtimáſti inîquè quod ero tui ſímilis: * árguam te, & ſtátuam contra faciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviſcímini Deum: * nèquando rápiat, & non ſit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me: * & illic iter, quò oſtendam illi ſalutáre Dei.

Pſalmus L.

MIſerêre mei DEUS, * ſecúndùm magnam miſericòrdiam tuam.

Et ſecúndùm multitúdinem miſeratiônum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea: * & à peccáto meo munda me.

Quòniam iniquitátem meam ego cognôſco: * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci: * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus ſum: * & in pecátis concèpit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexîſti: * incèrta & occúlta ſapièntiæ tuæ manifeſtáſti mihi.

Aſpérges me [illegible] hyſsôpo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam: * & exultábunt oſſa humiliáta.

Avèrte fáciem tuam à peccátis meis: * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * & Spíritum rectum innova in viſcèribus meis.

Nè projícias me à fácie tua: * & Spíritum ſanctum tuum nè aúferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui: * & Spíritu principáli confírma me.

Docèbo inîquos vias tuas: * & ímpii ad te convertèntur.

Lí-

Líbera me de ſangvínibus Deus, Deus ſalûtis meæ: * & exultábit lingva mea juſtítiam tuam.

Dòmine lábia mea apèries: * & eos meum annunciábit laudem tuam.

Quòniam ſi voluíſſes ſacrifícium, dedîſſem útiquè: * holocáuſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum Deus non deſpícies.

Benígnè fac Dòmine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificèntur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiônes, & holocáuſta: * tunc impônent ſuper altáre tuum vítulos. Æ

Pſalmus LI.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totá die injuſtítiam cogitávit lingva tua: * ſicut novácula acûta fecîſti dolum.

Dilexîſti malítiam ſuper benignitátem: * iniquitátem magìs, quàm loqui æquitátem.

Dilexîſti òmnia verba præcipitatiônis, * lingva dolôſa.

Propte-

Proptèrea Deus dèſtruet te in finem: * evèllet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo; & radîcem tuam de terra vivèntium.

Vidèbunt juſti, & timèbunt, & ſuper eum ridèbunt, & dicent: * Ecce homo, qui non pòſuit Deum adjutôrem ſuum.

Sed ſperávit in multitùdine divitiárum ſuârum: * & præváluit in vanitáte ſua.

Ego autem, ſicut olíva fructífera in domo Dei: * ſperávi in miſericòrdia Dei in ætèrnum, & in ſæculum ſæculi.

Confitèbor tibi in ſæculum, quia fecíſti: * & exſpectábo nomen tuum, quóniam bonum eſt in conſpèctu ſanctôrum tuôrum.

Pſalmus LII.

Dixit inſípiens in corde ſuo: * non eſt DEUS. Corrûpti ſunt & abominábiles facti ſunt in iniquitátibus: * non eſt qui fáciat bonum.

DEUS de cœlo proſpèxit ſuper fílios hòminum: * ut vídeat ſi eſt intèlligens, aut requírens Deum

Omnes declinavèrunt, ſimul inùtiles facti ſunt: * non

non est qui fáciat bonum, non est usquè ad unum.

Nonnè scient omnes qui operántur iniquitátem, qui dévorant plebem meam ùt cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timôre, ubi non erat timor.

Quòniam Deus dissipávit ossa eôrum qui homínibus placent: * confûsi sunt, quòniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre I'srael? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur I'srael.

Psalmus LIII.

DEUS, in nòmine tuo salvum me fac: * & in virtûte tua júdica me.

DEUS exáudi oratiônem meam: * aúribûs pércipe verba oris mei.

Quòniam aliêni insurrexêrunt advérsùm me, & & fortes quæsiêrunt ánimam meam: * & non proposuêrunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * & Dòminus suscéptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis: * & in veritáte tua disperde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * & confitèbor nòmini tuo Dòmine: quòniam bonum est.

Quòniam ex omni tribulatiòne eripuîsti me: * & super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus LIV.

EXáudi Deus oratiônem meam, & nè despéxeris deprecatiònem meam: * inténde mihi, & exáudi me.

Contristátus sum in exercitatiône mea: * & conturbátus sum à voce inimíci, & à tribulatiône peccatôris.

Quòniam declinavérunt in me iniquitátes: * & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venêrunt super me: * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ? & volábo, & requièscam?

Ecce elongávi fúgiens: * & mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit, * à pusillanimitáte spíritus, & tempestáte.

Præcípita Dòmine, dívide lingvas eôrum: * quòniam vidi iniquitátem & contradictiônem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas: * & labor in médio ejus, & injustítia.

Et non defécit de platéis ejus: * usura & dolus.

Quòniam si inimîcus meus maledixîsset mihi, * sustinuíssem útiqué.

Et si is qui òderat me, super me magna locútus fuísset * abscondîssem me fòrsitan ab eo.

Tu verò homo unánimis: * dux meus, & notus meus.

Qui simul mecum dulces capièbas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos: * & descèndant in infernum vivèntes.

Quòniam nequítiæ in habitáculis eôrum: * in médio eôrum.

Ego autem ad Deum clamávi: * & Dòminus salvábit me.

Véſpere, & manè, & merídie narrábo & annunciábo: * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam, ab his qui appropínquant mihi: * quòniam inter multos erant mecum.

Exáudiet DEUS, & humiliábit illos, * qui eſt ante ſæcula.

Non enim eſt illis commutátio, & non timuérunt Deum: * extendit manum ſuam in retribuéndo.

Contaminavèrunt teſtamèntum ejus, divíſi ſunt ab ira vultûs ejus: * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti ſunt ſermònes ejus ſuper òleum: * & ipſi ſunt jácula.

Jacta ſuper Dòminum curam tuam, & ipſe te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiònem juſto.

Tu verò DEUS dedúces eos: * in púteum intéritus.

Viri ſángvinum & dolôſi non dimidiábunt dies ſuos: * ego autem ſperábo in te Dòmine.

Pſalmus Lv.

MIſerére mei DEUS, quòniam conculcávit me homo:

homo: * tota die impùgnans tribulávit mè.
Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quò-
niam multi bellántes advérſùm me.
Ab altitúdine diéi timèbo: * ego verò in te ſperábo.
In Deo laudábo ſermónes meos, in Deo ſperávi:
* non timèbo quid fáciat mihi caro.
Tota die verba mea execrabántur: * adversùm
me omnes cogitatiônes eôrum, in malum.
Inhabitábunt & abſcòndent: * ipſi calcáneum me-
um obſervábunt.
Sicut ſuſtinuérunt ánimam meam, pro nihílo ſal-
vos fácies illos: * in ira pòpulos confrínges.
DEUS, vitam meam annunciávi tibi: * poſuíſti
lácrymas meas in conſpéctu tuo.
Sicut & in promiſſiòne tua: * tunc convertèntur
inimíci mei retròrſum.
In quacúnquè die invocávero te: * ecce cognòvi
quòniam DEUS meus es.
In Deo laudábo verbum, in Dòmino laudábo ſer-
mónem: * in Deo ſperávi, non timébo quid fá-
ciat mihi homo.
In me ſunt DEUS vota tua: * quæ reddam, lauda-
tiônes tibi.

Quòniam eripuísti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram DEO in lúmine vivêntium.

Psalmus LVI.

MIserêre mei DEUS, miserêre mei: * quòniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alârum tuârum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum Altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, & liberávit me: * dedit in opprôbrium conculcántes me.

Misit DEUS misericòrdiam suam, & veritátem suam, * & erípuit ánimam meam de mèdio catulôrum leônum: dormîvi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eôrum arma & sagíttæ: * & lingva eôrum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos Deus: * & in omnem terram glòria tua.

Láqueum paravèrunt pédibus meis: * & incurvavèrunt ánimam meam.

Fo-

Fodèrunt ante fáciem meam fóveam: * & incidèrunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, & psalmum dicam Dòmino.

Exsúrge glòria mea, exsúrge psaltêrium & cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitêbor tibi in pòpulis Dòmine: * & psalmum dicam tibi in géntibus.

Quòniam magnificáta est usquè ad cœlos misericòrdia tua, * & usquè ad nubes vêritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus: * & super omnem terram glòria tua.

Psalmus LVII.

SI verè útiquè justítiam loquímini: * recta judicáte fílii hòminum?

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatôres à vulva, erravèrunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitúdinem serpèntis: * sicut áspidis surdæ, & obturántis aures suas.

Quæ

Quæ non exáudiet vocem incantántium: * & venèfici incantántis ſapiènter.

DEUS cònteret dentes eôrum in ore ipſôrum: * molas leônum confringet Dòminus.

Ad níhilum devènient tanquam aqua decúrrens: * intêndit arcum ſuum donec infirmèntur.

Sicut cera: quæ fluit, auferentur: * ſupercècidit ignis, & non vidèrunt ſolem.

Priúſquam intellígerent ſpinæ veſtræ rhamnum, * ſicut vivêntes, ſic in ira abſórbet eos.

Lætábitur juſtus cùm víderit vindíctam: * manus ſuas lavábit in ſángvine peccatóris.

Et dicet homo: ſi útiquè eſt fructus juſto: * útiquè eſt DEUS júdicans eos in terra.

Pſalmus LVIII.

E'Ripe me de inimícis meis Deus meus: * & ab inſurgèntibus in me líbera me.

E'ripe me de operántibus iniquitátem: * & de viris ſángvinum ſalva me.

Quia ecce cœpêrunt ánimam meam: * & irruèrunt in me fortes.

Nequè

Nequè iníquitas mea, nequè peccátum meum Dòmine * ſinè iníquitáte cucûrri & diréxi.

Exſúrge in occúrſum meum, & vide: * & tu Dòmine Deus virtûtum, Deus I'ſrael.

Inténde ad viſitándas omnes gentes: * non miſereáris òmnibus, qui operántur iniquitátem.

Convertèntur ad véſperam: & famem patièntur ùt canes, * & circuîbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore ſuo, & gládius in lábiis eôrum: * quòniam quis audîvit.

Et tu Dòmine deridébis eos: * ad níhilum dedûces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te cuſtòdiam, quia Deus ſuſcéptor meus es: * Deus meus miſericórdia ejus prævéniet me.

DEUS oſtendet mihi ſuper inimîcos meos; nè occídas eos: * nè quando obliviſcántur pòpuli mei.

Diſpêrge illos in virtûte tua: * & depòne eos protéctor meus Dòmine.

Delíctum oris eôrum, ſermônem labiôrum ipſôrum: & comprehendántur in ſupérbia ſua.

Et de execratiône & mendácio annunciabúntur in

consummatiône: * in ira consummatiônis & non erunt.

Et scient quia DEUS dominábitur Jacob: * & fínium terræ.

Convertèntur ad vésperam, & famem patiéntur ùt canes: * & circuîbunt civitatem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si verò non fúerint saturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitùdinem tuam: * & exaltábo manè misericòrdiam tuam.

Quia factus es suscèptor meus, * & refúgium meum, in die tribulatiônis meæ.

Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericòrdia mea.

Psalmus LIX.

DEUS repulîsti nos, & destruxîsti nos: * irátus es, & misértus es nobis.

Commovîsti terram, & conturbásti eam: * sana contritiônes ejus, quia commôta est.

Ostendîsti pòpulo tuo dura: * potásti nos vinô compunctiònis.

De-

Dedísti metuentibus te significatiônem: * ùt fûgiant à fácie arcus:

Ut liberentur dilécti tui: * salvum fac déxtera tuâ, & exáudi me.

DEUS locútus est in sancto suo: * lætábor, & partîbor Sichîmam & convallem tabernaculôrum metîbor.

Meus est Gálaad, & meus est Manásses: * & Ephraim fortitûdo cápitis mei.

Juda Rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæám exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedûcet me in civitátem munîtam? * quis dedûcet me usquè in Idumæám?

Nónnè tu Deus, qui repulîsti nos: * & non egrediêris Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatiône: * quia vana salus hòminis.

In Deo faciémus virtútem: * & ipse ad níhilum dedûcet tribulántes nos.

Psalmus LX.

EXáudi Deus deprecatiônem meam: * inténde oratiôni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * pròtegar in velaménto alârum tuârum.

Quòniam tu Deus meus exaudîsti oratiônem meam: * dedîsti hæreditátem timèntibus nomen tuum.

Dies super dies Regis adjícies: * annos ejus usquè in diem generatiônis & generatiônis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam & veritátem ejus quis requîret.

Sic psalmum dicam nòmini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Psalmus LXI.

NOnnè Deo subjècta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum:

Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámpliùs.

Quoúsquè irrúitis in hòminem? * interfícitis universi

vèrſi vos: tanquam paríeti inclináto, & macériæ depúlſæ?

Verùmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in ſiti: * ore ſuo benedicébant, & corde ſuo maledicébant.

Verùmtamen Deo ſubjécta eſto ánima mea: quòniam ab ipſo patiéntia mea.

Quia ipſe Deus meus, & ſalvátor meus: * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo ſalutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei, & ſpes mea in Deo eſt.

Speráte in eo omnis congregátio pòpuli, effúndite coram illo corda veſtra: * DEUS adjùtor noſter in ætérnum.

Verùmtamen vani fílii hòminum, mendáces fílii hòminum in ſtatéris: * ut decípiant ipſi de vanitáte in idípſum.

Nolîte ſperáre in iniquitáte, & rapînas nolîte concupíſcere: * divítiæ ſi áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locûtus eſt Deus, duo hæc audívi, quia potéſtas Dei eſt, & tibi Dòmine miſericòrdia: * quia tu reddes unicuíquè juxta òpera ſua.

Psalmus LXII.

DEUS DEUS meus, * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quàm multiplíciter tibi caro mea.
In terra desérta, & ínvia, & inaquôsa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtûtem tuam, & glòriam tuam.
Quòniam mélior est misericôrdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te, in vita mea: * & in nòmine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe & pingvédine repleátnr ánima mea: * & lábiîs exultatiônis laudábit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.
Et in velaménto alârum tuârum exultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscèpit dèxtera tua.
Ipsi verò in vanum quæsiêrunt ánimam meam, introíbunt in inferiôra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex verò lætábitur in Deo, laudabùntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrûctum est os loquentium iníqua.

Psal-

Psalmus LXIII.

EXáudi DEUS oratiônem meam cùm déprecor: * à timôre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me à convéntu malignántium: * à multitùdine operántium iniquitátem.

Quia exacuêrunt ùt gládium lingvas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, & non timèbunt: * firmavérunt sibi sermônem nequam.

Narravêrunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: quis vidèbit eos?

Scrutâti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutíniô.

Accédet homo ad cor altum: * & exaltábitur DEUS.

Sagíttæ parvulòrum factæ sunt plagæ eôrum: * & infirmátæ sunt contra eos lingvæ eôrum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * & tímuit omnis homo.

Lætábitur justus in Dòmino, & sperábit in eo, * & laudabúntur omnes recti corde.

Pſalmus LXIV.

TE decet hymnus DEUS in Sion: * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exáudi oratiònem meam: * ad te omnis caro véniet:

Verba iniquòrum prævaluérunt ſuper nos: * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegíſti, & aſſumpſíſti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus ſalutáris noſter, * ſpes òmnium fínium terræ, & in mari longè.

Præ'parans montes in virtûte tua, accinctus potèntiâ: * qui contùrbas profúndum maris, ſonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, & timébunt qui hábitant tèrminos à ſignis tuis: * èxitus matutíni & vèſpere delectábis.

Viſitáſti terram, & inebriáſti eam: * multiplicáſti locupletáre eam.

Flu-

Flumen Dei repletum est aquîs, parásti cibum illòrum quòniam ità est præparátio ejus.

Rivos ejus inèbria, multíplica genimina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gèrminans.

Benedíces corònæ anni benignitátis tuæ: * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pingvêscent speciôsa desèrti: * & exultatiône colles accingèntur.

Indûti sunt aríetes òvium, & valles abundábunt frumènto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Psalmus Lxv.

JUbiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nòmini ejus: * date glòriam laudi ejus.

Dícite Deo, quàm terribília sunt òpera tua Dómine, * in multitúdine virtûtis tuæ mentièntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adòret te, & psallat tibi: * psalmum dicat nòmini tuo.

Veníte, & vidéte òpera Deí: * terríbilis in consíliis super fílios hòminum.

Qui convèrtit mare in áridam, in flúmine petransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtûte ſua in ætérnum, oculi ejus ſuper Gentes reſpíciunt: * qui exáſperant, non exalténtur in ſemetípſis.

Benedícite Gentes Deum noſtrum: * & audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pòſuit ánimam meam ad vitam: * & non dedit in commotiònem pedes meos.

Quòniam probáſti nos Deus: * igne nos examináſti, ſicut examinátur argéntum.

Induxîſti nos in láqueum, poſuîſti tribulatiònes in dorſo noſtro: * impoſuîſti hòmines ſuper cápita noſtra.

Tranſívimus per ignem & aquam: * & eduxîſti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáuſtis: * reddam tibi vota mea, quæ diſtinxérunt lábia mea.

Et locûtum eſt os meum, * in tribulatiòne mea

Holocâuſta medullâta òfferam tibi cum incénſo arìetum: * òfferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timêtis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamávi, * & exaltávi ſub lingva mea.

Ini-

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dòminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & atténdit voci deprecatiônis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amôvit oratiônem meam, & misericòrdiam suam à me.

Psalmus LXVI.

DEUS misereátur nostri, & benedícat nobis, * illúminet vultum suum super nos & misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in òmnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pòpuli omnes.

Lætétur & exûltent gentes: * quòniam júdicas pòpulos in æquitáte, & gentes in terra dirígis.

Confiteántur tibi pòpuli DEUS: * confiteántur tibi pòpuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos DEUS: * & métuant eum omnes fines terræ.

Psalmus LXVII.

EXsúrgat DEUS, & dissipentur inimíci ejus: * & fúgiant qui odêrunt eum á fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatôres à fácie Dei.

Et justi epuléntur, & exûltent in conspèctu Dei: * & delectèntur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nòmini ejus: * iter fácite ei qui ascéndit super occásum: Dòminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus, * turbabûntur à fácie ejus, patris orphanôrum, & júdicis viduárum.

DEUS in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

DEUS cùm egrederêris in conspéctu pòpuli tui, cùm pertransíres in desérto.

Terra mota est, étenim cœli distillavèrunt à fácie Dei Sínai, * à fácie Dei Israel:

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hæreditáti tuæ:

tuæ: * & infirmáta eſt, tu verò perfecíſti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * paráſti in dulcèdine tua páuperi, Deus.

Dôminus dabit verbum evangelizántibus, * virtûte multa.

Rex virtútum diléđi, diléđi: * & ſpecièi domûs divídere ſpòlia.

Si dormiátis inter mèdios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * & poſteriôra dorſi ejus in pallòre auri.

Dum diſcèrnit cœlèſtis reges ſuper eam: nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pingvis.

Mons coagulátus, mons pingvis: * ut quid ſuſpicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum eſt Deo habitáre in eo: * etenim Dòminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex: míllia lætántium: * Dòminus in eis in Sina in ſanđo.

Aſcendíſti in altum, cepíſti captivitátem: * accepíſti dona in homínibus.

E'tenim non credéntes, * inhabitáre Dòminum Deum.

Benedíctus Dòminus die quotídie: * pròsperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostròrum.

DEUS noster, Deus salvos facièndi: * & Dòminí, Dòmini éxitus mortis.

Verùmtamen Deus confrínget cápita inimicôrum suôrum: * vérticem capîlli perambulántium in delîctis suis.

Dixit Dòminus: ex Basan convértam, * convèrtam in profúndum maris.

Ut intingátur pes tuus in sangvine: * lingva canum tuôrum ex inimîcis, ab ipso.

Vidérunt ingressus tuos Deus, * ingrèssus Dei mei: regis mei, qui est in sancto.

Prævenèrunt principes conjúncti psallentibus: in médio juvenculárum tympanistriárum.

In Eccléfiis benedícite Deo Dòmino, * de fontibus I'srael.

Ibi Bénjamin adolescentulus, * in mentis excéssu:

Principes Juda, duces eôrum: * principes Zábulon, principes Nèphthali.

Manda Deus virtûti tuæ: * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúſalem, * tibi òfferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurôrum in vaccis populôrum: * ut exclûdant eos qui probáti ſunt argénto.

Díſſipa gentes, quæ bella volunt: vénient legâti ex Ægýpto: * Æthiòpia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte DEO: * Pſállite Dòmino:

Pſállite DEO, qui aſcendit ſuper cœlum cœli, * ad oriéntem.

Ecce dabit voci ſuæ vocem virtûtis, date glòriam Deo ſuper Iſrael, * magnificéntia ejus, & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in ſanctis ſuis, Deus Iſràél ipſe dabit virtûtem & fortitúdinem Plebi ſuæ, * benedîctus Deus.

Pſalmus LXVIII

SAlvum me fac Deus: * quòniam intravèrunt aquæ uſquè ad ánimam meam.

Infíxus ſum in limo profúndi: * & non eſt ſúbſtantia.

veni

Veni in altitúdinem maris: * & tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt òculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei: * qui odérunt me gratìs.

Confortáti sunt qui persecûti sunt me inimíci mei injustè: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

DEUS tu scis insipiéntiam meam: * & delícta mea, à te non sunt abscóndita:

Non erubéscant in me, qui exspéctant te Dòmine, * Dòmine virtûtum.

Non confundántur super me, * qui quærunt Te, DEUS Israel.

Quòniam propter te sustinui oppròbrium: * opèruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ.

Quòniam zelus domûs tuæ comêdit me: * & oppròbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam: * & factum est in oppròbrium mihi.

Et po-

Et pòsui vestiméntum meum cilícium: * & factus sum illis in parábolam.

Advérsùm me loquebántur, qui sedébant in porta: * & in me psallébant, qui bibébant vinum.

Ego verò oratiônem meam ad te Dòmine: * tempus benepláciti Deus.

In multitúdine misericòrdiæ tuæ exáudi me: * in veritáte salûtis tuæ.

E'ripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profúndis aquárum.

Non me demêrgat tempéstas aquæ, nequè absòrbeat me profúndum: * nequè úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me Dòmine, quòniam benîgna est misericôrdia tua: * secúndùm multitúdinem miseratiônum tuârum réspice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo: * quòniam tríbulor, velòciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, & líbera eam: * propter inimîcos meos éripe me.

Tu scis impropèrium meum, & confusiônem meam, * & reverèntiam meam.

In conſpèctu tuo ſunt omnes qui tríbulant me, impropérium exſpectávit cor meum, & miſériam.

Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur & non fuit: * & qui conſolarètur, & non invèni.

Et dedérunt in eſcam meam fel: * & in ſiti mea potavèrunt me acétô.

Fiat menſa eôrum coram ipſis in láqueum: * & in retributiônes, & in ſcándalum.

Obſcuréntur óculi eôrum nè vídeant: * & dorſum eôrum ſemper incúrva.

Effúnde ſuper eos iram tuam: * & furor iræ tuæ comprehèndat eos.

Fiat habitátio eòrum deſérta: * & in tabernáculis eôrum non ſit qui inhábitet.

Quòniam quem tu percuſſíſti, perſecúti ſunt: * & ſuper dolôrem vúlnerum meòrum addidérunt.

Appône iniquitátem ſuper iniquitátem eôrum: * & non intrent in juſtítiam tuam.

Deleántur de libro vivèntium: * & cum juſtis non ſcribántur.

Ego ſum pauper & dolens: * Salus tua Deus ſuſcépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novèllum: * côrnua producentem & úngulas.

Vídeant páuperes & læténtur: * quærite Deum, & vivet ánima vestra.

Quòniam exaudívit paúperes Dòminus: * & vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & òmnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * & ædificabùntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.

Et semen servôrum ejus possidébit eam; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Psalmus LXIX.

DEUS in adjutòrium meum intènde: * Dòmine ad adjuvándum me festína.

Confundántur & revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retròrſum, & erubèſcant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur ſtatim erubeſceńtes, * qui dicunt mihi: euge, euge.

Exúltent & lætentur in te omes qui quærunt te, * & dicant ſemper, Magnificétur Dòminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego verò egénus, & pauper ſum: * DEUS ádjuva me.

Adjútor meus, & liberátor meus es tu: * Dòmine nè morêris.

Pſalmus Lxx.

IN te Dòmine ſperávi, non confúndar in ætèrnum: * in juſtítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & ſalva me.

Eſto mihi in Deum protectôrem, & in locum munîtum: * ut ſalvum me fácias.

Quòniam firmameńtum meum, * & refúgium meum es tu.

DEUS meus èripe me de manu peccatôris, * & de manu contra legem agéntis, & inîqui.

Quòniam tu es patieńtia mea Dòmine, * Dòmine ſpes mea à juventúte mea.

In

In te confirmátus ſum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea ſemper: * tanquam pròdigium factus ſum multis, & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glòriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Nè projícias me in témpore ſenectûtis: * cúm defécerit virtus mea, nè derelínquas me.

Quia dixèrunt inimîci mei mihi: * & qui cuſtodiêbánt animam meam, conſílium fecêrunt in unum.

Dicentes: Deus derelîquit eum, perſequímini, & comprehèndite eum: * quia non eſt qui erípiat.

DEUS nè elongêris à me: * Deus meus in auxílium meum réſpice.

Confundántur & defíciant detrahentes ánimæ meæ: * operiántur confuſiône & pudôre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem ſemper ſperábo: * & adjíciam ſuper omnem laudem tuam.

Os meum annunciábit juſtítiam tuam: * tota die ſalutáre tuum.

Quò-

Quòniam non cognôvi literatûram, introîbo in potentias Dòmini: * Dòmine memorábor justítiæ tuæ solíus.

DEUS docuîsti me à juventúte mea: * & usquè nunc pronunciábo mirabília tua.

Et usquè in senéctam & sénium: * Deus ne derelînquas me.

Donec annúnciem bráchium tuum, * generatiôni omni, quæ ventúra est.

Potentiam tuam, & justítiam tuam, Deus usquè in altíssima, quæ fecîsti magnália: * Deus quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiônes multas, & malas: & convêrsus vivificásti me: * & de aby'ssis terræ íterum reduxîsti me.

Multiplicâsti magnificêntiam tuam: * & convérsus, consolátus es me.

Nam & ego confitêbor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus psallam tibi in cy'thara, Sanctus I'sràél.

Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi * & ánima mea, quam redemísti.

Sed

Sed & lingva mea tota die meditábitur justítiam tuam: cùm confúsi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Psalmus LXXI.

DEUS judícium tuum regi da: * & justítiam tuam fílio regis.

Judicáre pòpulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pòpulo: * & colles justìtiam.

Judicábit páuperes pòpuli, & salvos fáciet fílios páuperum: * & humiliábit calumniatôrem.

Et permanébit cum sole, & ante lunam, * in generatiône & generatiônem.

Descèndet sicut plúvia in vellus: * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriêtur in diêbus ejus justítia, & abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usquè ad mare: * & à flúmine usquè ad têrminos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * & inimîci ejus terram lingent.

Reges

Reges Tharſis & Inſulæ múnera offerent: * Reges A'rabum, & Saba dona addúcent.
Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes ſérvient ei.
Quia liberábit páuperem à potênte: * & páuperem, cui non erat adjútor.
Parcet páuperi & ínopi: * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.
Ex uſúris & iniquitáte rêdimet ánimas eòrum: * & honorábile nomen eôrum coram illo.
Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper: * tota die benedícent ei.
Et erit firmamèntum in terra in ſummis mòntium, ſuperextollêtur ſuper líbanum fructus ejus: * & florêbunt de civitáte ſicut fœnum terræ.
Sit nomen ejus benedíctum in ſæcula: * ante ſolem pêrmanet nomen ejus.
Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.
Benedíctus Dòminus Deus I'ſràél, * qui facit mirabília ſolus.
Et benedíctum nomen Majeſtátis ejus in ætêrnum: * & replebitur majeſtáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Pſalmus LXXII.

QUàm bonus Iſrâël DEUS his, qui recto ſunt corde!

Mei autem pœnè moti ſunt pedes: * pœnè effúſi ſunt greſſus mei.

Quia zelávi ſuper iníquos, pacem peccatôrum videns.

Quia non eſt reſpéctus morti eôrum: * & firmaméntum in plaga eôrum.

In labôre hòminum non ſunt, * & cum homínibus non flagellabûntur.

I'deo ténuit eos ſupérbia, * opérti ſunt iniquitâte & impietâte ſua.

Pròdiit quaſi ex ádipe iníquitas eôrum: * tranſiêrunt in afféctum cordis.

Cogitavèrunt, & locûti ſunt nequítiam: * iniquitátem in excélſo locûti ſunt.

Poſuérunt in cœlum os ſuum: * & lingva eôrum tranſívit in terra.

I'deo convertétur pòpulus meus hic: * & dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixêrunt: quòmodo ſcit DEUS, * & ſi eſt ſciéntia in excélſo?

Ecce ipſi peccatôres, & abundántes in ſæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: ergo ſinè cauſa juſtificávi cor meum, * & lavi inter innocéntes manus meas.

Et fui flagellátus tota die, * & caſtigátio mea in matutínis.

Si dicébam: narrábo ſic: * ecce natiônem filiôrum tuôrum reprobávi.

Exiſtimábam ut cognòſcerem hoc, * labor eſt ante me.

Donec intrem in ſanctuárium Dei: * & intélligam in novíſſimis eôrum.

Verùmtamen propter dolos poſuíſti eis: * dejecíſti eos dum allevaréntur.

Quòmodo facti ſunt in deſolatiônem, ſúbitò defecérunt: * periérunt propter iniquitátem ſuam.

Velut ſòmnium ſurgéntium Dòmine, * in civitáte tua imáginem ipsôrum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum eſt cor meum, & renes mei commutáti ſunt: * & ego ad níhilum redáctus ſum, & neſcívi. Ut ju-

Ut juméntum factus sum apud te: * & ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam: * & in voluntáte tua deduxîsti me, * & cum glòria suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * & à te quid vòlui super terram?

Defécit caro mea & cor meum: * DEUS cordis mei, & pars mea Deus in æternum.

Quia ecce, qui elòngant se à te, perîbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærère Deo bonum est: * pònere in Dòmino Deo spem meam:

Ut annúnciem omnes prædicatiônes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Psalmus Lxxiii.

UT quid DEUS repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiônis tuæ, * quam possedísti ab initio.

Redemísti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in ſupérbias eòrum in finem: * quanta malignátus eſt inimícus in ſanćto.

Et gloriáti ſunt qui odérunt te: * in medio ſolemnitátis tuæ.

Poſuérunt ſigna ſua, ſigna: * & non cognovérunt ſicut in éxitu ſuper ſummum.

Quaſi in ſylva lignòrum ſecúribûs excidérunt jánuas ejus in id ipſum: * in ſecúri & áſcia dejecérunt eam.

Incendérunt igni ſanćtuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nòminis tui.

Dixèrunt in corde ſuo cognátio eôrum ſimul: * quièſcere faciámus omnes dies feſtos DEI à terra.

Sígna noſtra non vídimus, jam non eſt prophéta: * & nos non cognôſcet ámpliùs.

Us'quequo Deus improperábit inimícus: * irrîtat adverſárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, & déxteram tuam, * de médio ſinu tuo in finem?

DEUS autem Rex noſter ante ſæcula: * operátus eſt ſalútem in médio terræ.

Tu

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracònum in aquis.

Tu confregîsti cápita dracònis: * dedísti eum escam pòpulis Æthîopum.

Tu dirupîsti fontes, & torrentes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricátus es auròram & solem.

Tu fecîsti omnes tèrminos terræ: * æstátem & ver, tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dòmino: * & pòpulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * & ánimas páuperum tuòrum nè oblivíscáris in finem

Réspice in testaméntum tuum: * quia replèti sunt, qui obscuráti sunt, terræ dòmibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * páuper & inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiôrum tuòrum, eôrum quæ ab insipiente sunt tota die.

Ne oblivifcáris voces inimicòrum tuôrum: * fupérbia eôrum, qui te odèrunt: afceńdit femper.

Pfalmus LXXIV.

COnfitêbimur tibi DEUS: * confitêbimur, & invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cùm accépero tempus, ego juftítias judicábo.

Liquefácta eft terra, & omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: nolíte iníquè ágere: * & delinqueńtibus: nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extòllere in altum cornu veftrum: * nolíte loqui advérfus Deum iniquitátem.

Quia nequè ab orieńte, nequè ab occidénte, nequè à defértis mońtibus: * quoniam DEUS judex eft.

Hunc humíliat, & hunc exáltat: * quia calix in manu Dòmini vini meri plenus miftô.

Et inclinávit ex hoc in hoc, verùmtamen fæx ejus non eft exinanîta: * bibent omnes peccatôres terræ.

Ego

Ego autem annunciábo in sæćulum: * cantábo Deo Jacob.

Et òmnia còrnua peccatôrum confringam: * & exaltabúntur còrnua justi.

Psalmus Lxxv.

NOtus in Judǽa DEUS: * in Isràël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit potentias árcuum, * scutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à mòntibus ætèrnis: * turbáti sunt omnes insipièntes corde.

Dormiêrunt somnum suum: * & nihil invenêrunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatiòne tua Deus Jacob, * dormitavêrunt qui ascendêrunt equos.

Tu terríbilis es, & quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trêmuit, & quiêvit.

Cùm exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansvètos terræ.

Quo-

Quòniam cogitátio hòminis confitêbitur tibi: * & relíquiæ cogitatiònis diem festum agent tibi.

Vovête, & réddite Dòmino Deo vestro: * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera.

Terríbili & ei qui aufert spíritum Príncipum, * terríbili apud reges terræ. ℟

Psalmus LXXVI.

VOce mea ad Dòminum clamávi: * voce mea ad Deum, & intêndit mihi.

In die tribulatiònis meæ Deum exquisívi, mánibûs meîs nocte contra eum: * & non sum decêptus.

Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum: & defécit spíritus meus.

Anticipavêrunt vigílias òculi mei: * turbátus sum, & non sum, locûtus.

Cogitávi dies antíquos: * & annos ætêrnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & scopêbam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appônet, ut complacîtior ſit adhuc?

Aut in finem miſericòrdiam ſuam abſcíndet: * à generatiône in generatiônem?

Aut obliviſcétur miſeréri Deus? * aut continèbit in ira ſua miſericòdias ſuas?

Et dixi, nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélſi.

Memor fui òperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuôrum.

Et meditábor in òmnibus opèribus tuis: * & in adinventiònibus tuis exercêbor.

DEUS in ſancto via tua: quis Deus magnus, ſicut DEUS noſter? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecîſti in pòpulis virtútem tuam: * redemîſti in bráchio tuo pòpulum tuum, fílios Jacob, & Joſeph.

Idérunt te aquæ Deus, vidêrunt te aquæ: * & timuêrunt, & turbátæ ſunt ab'yſſi.

Multitûdo sònitûs aquárum: * vocem dedérunt nubes.

E'tenim ſagîttæ tuæ tranſeunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxêrunt coruſcatiônes tuæ orbi terræ: * commôta eſt & contrémuit terra.

In mari via tua, & ſemitæ tuæ in aquis multis: * & veſtígia tua non cognoſcéntur.

Deduxîſti ſicut oves pòpulum tuum: * in manu Moyſi & A'aron.

Pſalmus LXXVII.

ATténdite pòpule meus legem meam: * inclináte aurem veſtram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propoſitiônes ab inîtio.

Quanta audívimus, & cognôvimus ea: * & patres noſtri narravèrunt nobis.

Non ſunt occultáta à fíliis eôrum, * in generatiône áltera.

Narrántes laudes Dòmini, & virtûtes ejus, * & mirabília ejus, quæ fecit.

Et ſuſcitávit teſtimònium in Jacob: * & legem pòſuit in I'ſràël.

Quanta mandávit pátribus noſtris nota fácere ea fíliis ſuis: * ut cognôſcat generátio áltera.

Fílii

Fílii, qui nascentur, & exsúrgent, * & narrábunt fíliis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscántur òperum Dei * & mandáta ejus exquírant.

Ne fiant sicut patres eòrum, * generátio pravá & exásperans.

Generátio, quæ non diréxit cor suum: * & non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendentes & mittentes ar cum: convérsi sunt in die belli.

Non custodiêrunt testaméntum Dei: * & in lege ejus noluêrunt ambuláre.

Et oblîti sunt benefactôrum ejus: * & mirabílium ejus, quæ ostendit eis.

Coram pátribus eôrum fecit mirábilia in terra Æg'ypti, * in campo Táneos.

Interrûpit mare, & perdúxit eos: * & ftàtuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi: * & tota nocte in illuminatiône ignis.

Interrúpit petram in erêmo: * & adaquávit eós velut in ab'ysso multa.

Et edúxit aquam de petra: * & dedúxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuêrunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt excèlsum in inaquôso.

Et tentavèrunt Deum in côrdibus suis: * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locúti sunt de Deo: * dixêrunt: nunquid pòterit Deus paráre mensam in desérto?

Quòniam percússit petram, & fluxêrunt aquæ, * & torréntes inundavérunt:

Nunquid & panem pòterit dare, * aut paráre mensam pòpulo suo?

I'deo audîvit Dòminus, & dístulit: * & ignis accénsus est in Jacob, & ira ascéndit in I'sràél.

Quia non credidêrunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * & jánuas cœli apèruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelôrum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántia.

Transtu-

Transtulit Austrum de cælo: * & indúxit in virtúte sua A'fricum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes: * & sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio Castrôrum eôrum: * circa tabernácula eôrum.

Et manducavêrunt, & saturáti sunt nimis, & desidérium eòrum áttulit eis: * non sunt fraudáti à desidério suo.

Adhuc escæ eôrum erant in ore ipsôrum: * & ira Dei ascendit super eos.

Et occîdit pingves eòrum, & eléctos I'sràél impedîvit.

In òmnibns his peccavérunt adhuc: * & non credidêrunt in mirabílibus ejus.

Et defecêrunt in vanitáte dies eôrum: * & anni eôrum cum festinatiòne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum: * & revertebántur, & dilúculo veniêbant ad eum.

Et rememoráti sunt, quia Deus adjútor est eôrum: & Deus excêlsus redémptor eôrum est.

Et dilexêrunt eum in ore suo, * & lingvâ suâ mentíti sunt ei.

Cor autem eôrum non erat rectum cùm eo: * nec fidêles hábiti ſunt in teſtamènto ejus.

Ipſe autem eſt miſéricors, & propítius fiet peccátis eòrum: * & non diſpèrdet eos.

Et abundávit, ut avèrteret iram ſuam: * & non accendit omnem iram ſuam.

Et recordátus eſt, quia caro ſunt: * ſpíritus vadens, & non rèdiens.

Quòties exacerbavèrunt eum in deſérto, * in iram concitavèrunt eum in inaquòſo?

Et convêrſi ſunt, & tentavèrunt Deum: * & ſanctum I'ſràël exacerbavèrunt.

Non ſunt recordáti manûs ejus, * die qua redèmit eos de manu tribulántis.

Sicut pòſuit in Ægy'pto ſigna ſua, * & prodígia ſua in campo Táneos.

Et convèrtit in ſangvinem flúmina eôrum, * & imbres eòrum, nè bíberent.

Miſit in eos cœnomyíam, & comèdit eos: * & ranam, & diſpèrdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eôrum: * & labòres eôrum locúſtæ.

Et

Et occídit in grándine víneas eòrum: * & moros eòrum in pruína.

Et trádidít grándini jumenta eôrum: * & possessiònem eòrum igni.

Misit in eos iram indignatiònis suæ: * indignatiònem, & iram, & tribulatiônem; immissiónes per Angelos malos.

Viam fecit semitæ iræ suæ, non pepèrcit à morte animábus eòrum; * & jumènta eòrum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogènitum in terra Ægypti: * primítias omnis labòris eòrum in tabernáculis Cham.

Et abstulit sicut oves pòpulum suum: * & perdúxit eos tanquam gregem in desérto.

Et edúxit eos in spe, & non timuêrunt: * & inimícos eòrum opèruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificationis suæ, * montem, quem acquisívit dèxtera ejus.

Et ejêcit à fácie eòrum Gentes: * & sorte divísit eis terram in funículo distributionis.

Et habitáre fecit in tabernaculis eorum: * tribus Israël.

Et ten-

Et tentavèrunt, & exacerbavérunt Deum excèlsum: * & testimonia ejus non custodiêrunt.

Et avertèrunt se, & non servavèrunt pactum: * quemádmodum patres eòrum, convèrsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavèrunt eum in còllibus súis: * & in sculptílibus suis ad æmulatiònem eum provocavèrunt.

Audívit Deus, & sprevit: * & ad níhilum redègit valde Isràél.

Et rèpulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eòrum, * & pulchritúdinem eòrum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pòpulum suum: * & hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eôrum comèdit ignis: * & vírgines eôrum non sunt lamentátæ.

Sacerdôtes eôrum in gládio cecidèrunt: * & víduæ eôrum non plorabántur.

Et excitátus est tanquam dòrmiens Dòminus, tanquam potens crapulátus à vino.

Et percússit inimícos suos in posteriòra: * opprobrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph: * & tribum E'phraim non elégit.

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicòrnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David servum suum, & sústulit eum de grégibus òvium: * De post fœtántes accépit eum.

Páscere Jacob servum suum, * & I'sràél hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocentia cordis sui: * & in intellectibus mánuum suárum dedúxit eos.

Psalmus LXXVIII.

DEUS venérunt Gentes in hæreditátem tuam, polluèrunt templum sanctum tuum: * posuêrunt Jerúsalem in pomòrum custòdiam.

Posuêrunt morticína servôrum tuôrum, escas volatílibus cœli: * carnes sanctôrum tuôrum béstiis terræ.

Effudêrunt sangvinem eôrum, tanquam aquam, in circúitu Jerúsalem: * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppròbrium vicínis nostris: * subsannátio & illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo Dòmine irascêris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus.

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novêrunt. * & in Regna, quæ nomen tuum non invocavèrunt.

Quia comedèrunt Jacob: * & locum ejus desolavèrunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, citò antícipent nos misericòrdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos DEUS salutáris noster: * & propter glòriam nòminis tui Dòmine líbera nos: * & propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Ne forte dicant in Géntibus: ubi est DEUS eôrum? * & innotêscat in natiònibus coram oculis nostris.

UL

U-ltio sangvinis servôrum tuôrum, qui effúsus est: * intròéat in conspêctu tuo gèmitus compeditòrum.
Secúndùm magnitúdinem bráchii tui: * pòssíde fílios mortificatòrum.
Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eôrum: * imprꝍpêrium ipsôrum, quod exprobravèrunt tibi Dòmine.
Nos autem pòpulus tuus, & oves páscuæ tuæ : confitêbimur tibi in sæculum.
In generatiônem & generatiônem: * annunciábimus laudem tuam.

Psalmus LXXIX.

QUi regis Isràel intènde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.
Qui sedes super Chèrubim, * manifestáre coram E'phraim, Bènjamin, & Manásse.
E'xcita poteńtiam tuam, & veni, * ut salvos fácias nos.
DEUS convèrte nos: * & ostènde fáciem tuam, & salvi êrimus.

S2 Dò-

Dòmine Deus virtútum, * quoúſque iraſcèris ſuper oratiònem ſervi tui?

Cibábis nos páne lachrymárum: * & potum dabis nobis in láchrymis in menſúra?

Poſuíſti nos in contradictiònem vicínis noſtris: * & inimíci noſtri ſubſannavèrunt nos.

DEUS virtútum convèrte nos: * & oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Vineam de Ægípto tranſtulíſti: * ejecíſti Gentes, & plantáſti eam.

Dux itíneris fuíſti in conſpèctu ejus: * plantáſti radíces ejus, & implèvit terram.

Opêruit montes umbra ejus: * & arbúſta ejus Cedros Dei.

Extèndit pálmites ſuos uſque ad mare: * & uſque ad flumen propágines ejus.

Ut quid deſtruxíſti macêriam ejus: * & vindêmiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de ſylva: * & ſinguláris ferus depáſtus eſt eam.

DEUS virtútum convêrtere: * rèſpice de cœlo, & vide, & víſita víneam iſtam.

Et

Et pèrfice eam, quam plantávit dèxtera tua: * & ſuper fílium hòminis, quem confirmáſti tibi.

Incenſa igni, & ſuffòſſa, * ab in crepatiône vultus tui períbunt.

Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ: * & ſuper fílium hòminis quem confirmáſti tibi.

Et non diſcèdimus â te, vivificábis nos: * & nomen tuum invocábimus.

Dòmine DEUS virtútum convèrte nos: * & oſtende fáciem tuam: & ſalvi érimus.

Pſalmus LXXX.

EXultáte DEO adjutôri noſtro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite Pſalmum, & date ty'mpanum: * pſaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tubâ, * in inſígni die ſolennitátis veſtræ.

Quia præcéptum in I'ſràël eſt: * & judícium Deo Jacob.

Teſtimònium in Joſeph pòſuit illud, cùm exîret de terra Æg'ypti: * lingvam quam non nòverat, audívit.

Divèrtit ab onéribus dorſum ejus: * manus ejus in còphino ſerviêrunt.
In tribulatiône invocáſti me, & liberávi te: * exaudívi te in abſcóndito tempeſtátis: * probávi te apud aquam contradictiônis.
Audi pòpulus meus, & conteſtábor te: * I'ſràél ſi audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum.
Ego enim ſum Dòminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ǽg'ypti: * diláta os tuum, & implêbo illud.
Et non audívit pòpulus meus vocem meam: * & I'ſràél non inténdit mihi.
Et dimíſi eos ſecúndùm deſidéria cordis eôrum, ibunt in adinventiònibus ſuis.
Si pòpulus meus audíſſet me: * I'ſràél ſi in viis meis ambuláſſet.
Pro níhilo fòrſitan inimícos eôrum humiliáſſem: * & ſuper tribulántes eos miſíſſem manum meam.
Inimíci Dòmini mentíti ſunt ei: * & erit tempus eôrum in ſæcula.
Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * & de petra melle ſaturávit eos.

Psalmus LXXXI.

DEUS stetit in Synagôga deôrum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem: * & fácies peccatôrum súmitis?

Judicáte egéno, & pupíllo: * húmilem & paùperem justificáte.

Erípite paúperem: * & egénum de manu peccatòris liberáte.

Nesciérunt, nequè intellexêrunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur òmnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * & fílii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hòmines moriêmini: * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge DEUS, júdica terram: * quòniam tu hæreditábis in òmnibus géntibus.

Psalmus LXXXII.

DEUS, quis símilis erit Tibi? * nè táceas, nequè compescáris Deus.

Quò-

Quòniam ecce inimíci tui ſonuêrunt: * & qui odêrunt te, extulérunt caput.

Super pòpulum tuum malignavêrunt conſílium: * & cogitavèrunt advérſùs ſanctos tuos.

Dixêrunt: veníte & diſperdámus eos de gente: * & non memorètur nomen Iſràél ultra.

Quoniam cogitavérunt unanímiter: * ſimul advérsùm te teſtámentum diſpoſuèrunt, tabernácula Idumæôrum & Iſmahelîtæ.

Moab, & Agarèni, Gebal, & Ammon, & A'malec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

E'tenim Aſſur venit cum illis: * facti ſunt in adjutòrium fíliis Lot.

Fac illis ſicut Mádian, & Síſaræ: * ſicut Jabin in torrénte Ciſſon.

Diſperièrunt in Endor: * facti ſunt ùt ſtercus terræ.

Pone Príncipes eôrum ſicut Oreb, & Zeb, * & Zèbee, & Salmána.

Omnes Príncipes eôrum: * qui dixérunt: hæreditáte poſſideámus ſanctuárium Dei.

Deus meus pone illos ùt rotam: * & ſicut ſtípulam ante fáciem venti.

Sicut

Sicut ignis, qui combúrit ſylvam: * & ſicut flamma combúrens montes.

Ità perſequéris illos in tempeſtáte tua; * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eôrum ignomíniâ: * & quærent nomen tuum Dòmine.

Erubéſcant, & conturbentur in ſæculum ſæculi: * & confundántur, & péreant.

Et cognôſcant quia nomen Tibi Dòminus: * Tu ſolus Altíſſimus in omni terra.

Pſalmus LXXXIII.

QUàm diléƈta tabernácula tua Dòmine virtútum, * concupíſcit, & déficit, ánima mea in átria Dòmini.

Cor meum & caro mea, * exultavérunt in Deum vivum.

E'tenim paſſer invénit ſibi domum: * & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.

Altária tua Dòmine virtútum; * Rex meus & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dòmine; * in ſæ-

cula sæculôrum laudábunt te.

Beátus vir, cujus eſt auxílium abs te: * aſcenſiônes in corde ſuo diſpòſuit, in valle lachrymárum, in loco quem pòſuit.

E'tenim benedictiônem dabit legislátor, ibunt de virtute in virtútem: * vidébitur Deus deôrum in Sion.

Dòmine Deus virtútum exáudi oratiònem meam; aúribûs pércipe Deus Jacob.

Protéctor noſter áſpice Deus, * & réſpice in fáciem Christi tui.

Quia mélior eſt dies una in átriis tuis, * ſúper millia.

Elégi abjéctus eſſe in domo Dei mei: * magìs quàm habitáre in tabernáculis peccatòrum.

Quia miſericòrdiam & veritátem díligit DEUS: * grátiam & glôriam dabit Dòminus.

Non privábit bonîs eos qui ámbulant in innocéntia: * Dòmine virtútum, beátus homo qui ſperat in te.

Pſalmus LXXXIV.

BEnedixíſti Dòmine terram tuam: * avertíſti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti òmnia peccáta eòrum.

Mitigásti omnem iram tuam; * avertísti ab ira indignatiônis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster; * & averte iram tuam à nobis.

Nunquid in ætérnum irascêris nobis? * aut exténdes iram tuam, à generatiône in generatiònem.

Deus tu convérsus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dòmine misericòrdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dòminus Deus; * quòniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verùmtamen prope timentes eum salutáre ipsíus; * ut inhábitet glòria in terra nostra.

Misericôrdia & véritas obviavérunt sibi; * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dòminus dabit benignitátem; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * & ponet in via gressus suos.

Psalmus LXXXV.

INclína Dòmine aurem tuam, & exáudi me: * quòniam inops & pauper sum ego.

Custôdi ánimam meam, quòniam sanctus sum; * salvum fac servum tuum, DEUS meus sperántem in te.

Miserére mei Dòmine, quòniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dòmine ánimam meam levávi.

Quôniam tu Dòmine svavis, & mitis: * & multæ misericôrdiæ òmnibus invocántibus te.

Aúribûs pércipe Dômine oratiônem meam: * & inténde voci deprecatiônis meæ.

In die tribulatiônis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dòmine: * & non est secúndùm ôpera tua.

Omnes

Omnes gentes quaſcúnquè fecíſti, vénient, & adorábunt coram te Dòmine, * & glorificábunt nomen tuum.

Quòniam magnus es tu, & fáciens mirabília: * tu es Deus ſolus.

Deduc me Dòmine in via tua, & ingrédiar, in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dòmine DEUS meus in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia miſericôrdia tua magna eſt ſuper me: * & eruíſti ánimam meam ex inférno inferiôri.

DEUS iníqui inſurrexêrunt ſuper me, & ſynagôga poteńtium quæſiêrunt ánimam meam: * & non propoſuêrunt te in conſpéctu ſuo.

Et tu Dômine Deus miſerátor & miſéricors, * pátiens, & multæ miſericórdiæ & verax.

Réſpice in me, & miſerêre mei, * da impérium tuum púero tuo: & ſalvum fac fílium ancîllæ tuæ.

Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odêrunt me, & confundántur: * quòniam tu

Dòmine adjuvísti me, & consolátus es me.

Psalmus LXXXVI.

FUndamènta ejus in montibus sánctis: * díligit Dòminus portas Sion super ômnia tabernácula Jacob.

Gloriôsa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylônis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pòpulus Æthíopum, * hi fuêrunt illic.

Nunquid Sion dicet: homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundávit eam altíssimus?

Dòminus narràbit in scriptúris populòrum, & princípum; * horum, qui fuêrunt in ea.

Sicut lætántium òmnium, * habitátio est in te.

Psalmus LXXXVII.

DO'mine DEUS salútis meæ: * in die clamávi, & nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclîna aurem tuam ad precem meam:

Quia

Quia repléta eſt malìs ànima mea; * & vita mea inférno appropinquávit.

Æſtimátus ſum cum deſcendentibus in lacum; * fa-ctus ſum ſicut homo ſinè adjutòrio, inter môr-tuos liber.

Sicut vulneráti dormientes in ſepúlchris quorum non es memor ámpliùs: * & ipſi de manu tua repúlſi ſunt.

Poſuêrunt me in lacu inferiôri: * in tenebrôſis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus eſt furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxíſti ſuper me.

Longè fecíſti notos meos à me; * poſuêrunt me abominatiônem ſibi.

Tráditus ſum, & non egredièbar: * oćuli mei lan-guêrunt præ inopia.

Clamávi ad te Dòmine tota die: * expándi ad te manus meas.

Nunquid môrtuis fácies mirabília? * aut médici ſuſcitábunt, & confitebúntur tibi?

Nunquid narrábit áliquis in ſepúlchro miſericòr-diam tuam, * & veritátem tuam in perditiòne.

Nun-

Nunquid cognoſcentur in ténebris mirabília tua: * & juſtítia tua in terra obliviônis?

Et ego ad te Dòmine clamávi: * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dômine repéllis oratiônem meam: * avértis fáciem tuam à me.

Pauper ſum ego, & in labòribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus ſum & conturbátus.

In me tranſiêrunt iræ tuæ: * & terrôres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me ſicut aqua tota die: * circumdedérunt me ſimul.

Elongáſti à me amícum & pròximum; * & notos meos à miſêria.

Pſalmus LXXXVII.

MIſericôrdias Dòmini, * in ætérnum cantábo.

In generatiônem & generatiônem, * annunciábo veritátem tuam in ore meo.

Quòniam dixíſti: in ætêrnum miſericòrdia ædificábitur in cœlis: * præparábitur vèritas tuà in eis.

Diſpo-

Diſpòſui teſtaméntum eléctis meis, jurávi David ſervo meo: * uſquè in ætérnùm præparábo ſemen tuum.

Et ædificábo in generatiònem & generatiònem, * ſedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua Dòmine: * étenim veritátem tuam in Ecclésia ſanctôrum.

Quòniam quis in núbibus æquábitur Dòmino: * ſímilis erit Deo in fíliis Dei?

DEUS, qui glorificátur in conſílio ſanctôrum: * magnus & terríbilis ſuper omnes qui in circúitu ejus ſunt.

Dòmine DEUS virtútum, quis ſímilis tibi? * potens es Dòmine, & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris poteſtáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliáſti ſicut vulnerátum ſupérbum: * in bráchio virtútis tuæ diſperſíſti inimícos tuos.

Tui ſunt cœli, & tua eſt terra, orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundáſti: * Aquilônem, & mare tu creáſti.

Thabor & Hermon in nòmine tuo exultábunt: *

tuum bráchium: cum poténtia.
Firmétur manus tua, & exaltètur déxtera tua: * justítia & judícium præparátio sedis tuæ.
Misericòrdia & véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pòpulus, qui scit jubilátiônem.
Dòmine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nòmine tuo exultábunt tota die: * & in justítia tua exaltábúntur.
Quòniam glòria virtútis eôrum tu es: * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.
Quia Dòmini est assúmptio nostra, * & sancti Isràël regis nostri.
Tunc locútus es in visiòne sanctis tuis, & dixísti: * pòsui adjutôrium in potente: & exaltávi eléctum de plebe mea.
Invéni David servum meum: * òleô sanctô meô unxi eum.
Manus enim mea auxiliábitur ei: * & bráchium meum confortábit eum.
Nihil profíciet inimícus in eo, * & fílius iniquitátis non appônet nocére ei.
Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus: * & odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, & misericórdia mea cum ipso: * & in nòmine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus: * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, & suscèptor salútis meæ:

Et ego primogénitum ponam illum, * excêlsum præ règibus terræ.

In ætèrnum servábo illi misericôrdiam meam: * & testamentum meum fidêle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: * & thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam: * & in judiciis meis non ambuláverint.

Si justítias meas profanáverint: * & mandáta mea non custodíerint:

Visitábo in virga iniquitátes eorum: * & in verbêribus peccáta eôrum.

Misericôrdiam autem meam non dispêrgam ab eo: * nequè nocêbo in veritáte mea.

Neque profanábo testamentum meum: * & quæ procèdunt de lábiis meis non fáciam írrita.

Semel jurávi in ſancto meo, ſi David mentiar: * ſemen ejus in ætérnum manèbit.

Et thronus ejus ſicut ſol in conſpêctu meo, * & ſicut luna perfêcta in ætérnum: * & teſtis in cœlo fidèlis.

Tu vero repulíſti & deſpexíſti: * diſtulíſti Chriſtum tuum.

Evertíſti teſtamentum ſervi tui: * profanáſti in terra ſanctuárium ejus.

Deſtruxíſti omnes ſpes ejus: * poſuíſti firmamentum ejus formídinem.

Diripuêrunt eum omnes tranſeúntes viam: * factus eſt oppróbrium vicínis ſuis.

Exaltáſti dêxteram depriméntium eum: * lætificáſti omnes inimícos ejus.

Avertíſti adjutòrium gládii ejus: * & non es auxiliátus ei in bello.

Deſtruxíſti eum ab emundatiòne: * & ſedem ejus in terra colliſíſti.

Minoràſti dies têmporis ejus: * perfudíſti eum confuſiône.

Uſquequo Dòmine avèrtis in finem: * exardêſcet ſicut ignis ira tua.

Memo-

Memoráre quæ mea ſubſtántia: * nunquid enim vanè conſtituíſti omnes fílios hòminum?

Quis eſt homo, qui vivet, & non vidèbit mortem? êruet ánimam ſuam de manu inferi?

Ubi ſunt miſericòrdiæ tuæ antíquæ Dòmine, * ſicut juráſti David in veritáte tua?

Memor eſto Dômine oppròbrii ſervòrum tuôrum, * (quod contínui in ſinu meo) multárum Gentium.

Quod exprobravérunt inimíci tui Dòmine, * quod exprobravérunt commutatiônem Chriſti tui.

Benedíctus Dòminus in ætérnum: * fiat, fiat.

Pſalmus LXXXIX.

DOmine, refúgium factus es nobis: * à generatiône in generatiònem.

Priùſquam montes fíerent, aut formarétur terra & orbis: * à ſæculo & uſquè in ſæculum tu es DEUS.

Nè avértas hòminem in humilitàtem: * & dixíſti: convertímini fílii hòminum.

Quòniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam

dies heſtérnæ, quæ prætériit.

Et cuſtòdia in nocte, * quæ pro níhilo habentur eôrum anni erunt.

Manè ſicut herba tranſeat, manè flòreat, & tranſeat: * véſperè décidat, indúret, & aréſcat.

Quia defêcimus in ira tua, * & in furòre tuo turbáti ſumus.

Poſuíſti iniquitátes noſtras in conſpèctu tuo: * ſæculum noſtrum in illuminatiône vultûs tui.

Quòniam omnes dies noſtri defecèrunt: * & in ira tua defêcimus.

Anni noſtri ſicut aránea meditabúntur: * dies annôrum noſtrôrum in ipſis, ſeptuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * & ámpliùs, eôrum labor & dolor.

Quòniam ſupervênit manſvetúdo; * & corripiémur.

Quis novit poteſtátem iræ tuæ; * & præ timôre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam ſic notam fac: * & erudítos corde in ſapientia.

Convértere Dômine uſquequò: * & deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. Re-

Repléti ſumus manè miſericòrdiâ tuâ: * & exultávimus, & delectáti ſumus ómnibûs diébûs noſtrîs.

Lætáti ſumus pro diébus, quibûs nos humiliáſti: * annis, quibûs vídimus mala.

Réſpice in ſervos tuos, & in òpera tua: * & dírige fílios eôrum.

Et ſit ſplendor Dòmini Dei noſtri ſuper nos, & òpera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos: * & opus mánuum noſtrárum dírige.

Pſalmus cx.

QUi hábitat in adjutòrio Altíſſimi. * in protectiône Dei cœli commorábitur.

Dicet Dòmino: Suſcéptor meus es tu, & refúgium meum: * DEUS meus ſperábo in eum.

Quòniam ipſe liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áſpero.

Scápulîs ſuîs obumbrábit tibi: * & ſub pennis ejus ſperábis.

Scutô circúmdabit te véritas ejus: * non timébis à timôre noctûrno.

A ſa-

A ſagitta volánte in die, à negòtio perambulánte in ténebris, * ab incúrſu, & dæmônio meridiáno.
Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.
Verùmtamen òculîs tuîs conſiderábis: * & retributiônem peccatôrum vidébis.
Quòniam tu es Domine, ſpes mea: * Altíſſimum poſuíſti refúgium tuum.
Non accédet ad te malum: * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.
Quoniam Angelis ſuis mandávit de te: * ut cuſtòdiant te in òmnibus viis tuis.
In mánibus portábunt te: * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.
Super áſpidem & baſilíſcum ambulábis: * & conculcábis leònem & dracônem.
Quòniam in me ſperávit, liberábo eum: * pròtegam eum, quòniam cognôvit nomen meum.
Clamábit ad me, & ego exáudiam eum: * cum ipſo ſum in tribulatiône: erípiam eum, & glorificábo eum.
Longitúdine dièrum replébo eum: * & oſtendam illi ſalutáre meum.

Pſal-

Pſalmus xci.

BOnum eſt confitéri Dòmino: * & pſállere nòmini tuo Altíſſime:

Ad annunciándum manè miſericôrdiam tuam: * & veritátem tuam per noctem.

In decachôrdo pſaltêrio, * cum cantico, in cíthará.

Quia delectáſti me Dòmine in factúra tua * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta ſunt òpera tua Dòmine, * nimis profundæ factæ ſunt cogitatiônes tuæ.

Vir inſípiens non cognôſcet; * & ſtultus non intélliget hæc.

Cúm exòrti fuerint peccatòres ſicut fœnum; * & apparúerint omnes, qui operantur iniquitátem.

Ut intéreant in ſæculum ſæculi: * Tu autem Altíſſimus in ætêrnum Dòmine.

Quòniam ecce inimíci tui Dòmine, quòniam ecce inimíci tui períbunt: * & diſpergentur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur ſicut unicôrnis cornu meum: * &

senéctus mea in misericôrdiá úberi.

Et despêxit òculus meus inimícos meos: * & in insurgentibus in me malignantibus áudiet auris mea.

Justus, ùt palma florébit: * sicut cedrus líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dòmini, * in átriis domus Dei nostri florêbunt.

Adhuc multiplicabúntur in senècta úberi: * & bene patientes erunt, ut annuncient.

Quòniam rectus Dòminus DEUS noster: * & non est iníquitas in eo.

Psalmus XCII.

DO'minus regnávit, decôrem indútus est: * indútus est Dòminus fortitúdinem, & præcinxit se.

E'tenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * à sæculo Tu es.

Elevavérunt flúmina Dòmine: * elevaverunt flúmina vocem suam.

Elevavêrunt flúmina fluctus suos, * à vòcibus aquárum multárum.

Mirá-

Mirábiles elatiònes maris, * mirábilis in altis Dòminus.

Testimònia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dòmine in longitúdinem diêrum.

Psalmus XCIII.

DEUS ultiônum Dòminus: * DEUS ultiônum líberè egit.

Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributiônem supêrbis.

Usquequo peccatôres Dòmine, * úsquequo peccatôres gloriabúntur.

Effabúntur, & loquentur iniquitátem: * loquentur omnes qui operántur injustítiam?

Pòpulum tuum Dòmine humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt: * & pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: non vidébit Dòminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite insipientes in pòpulo: * & stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non confíderat?

Qui côrripit gentes, non árguet: * qui docet hòminem fcieńtiam?

Dôminus fcit cogitatiônes hòminum, * quôniam vanæ funt.

Beátus homo, quem tu erudíeris Dòmine: * & de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei à diêbus malis: * donec fodiátur peccatôri fòvea.

Quia non repéllet Dôminus plebem fuam: * hæreditátem fuam non derelińquet.

Quoadúfque juftítia convertátur in judícium: * & qui juxta illam omnes qui recto funt corde.

Quis confúrget mihi advérfùs malignántes? * aut quis ftabit mecum advérfùs operántes iniquitátem?

Nisì quia Dòminus adjúvit me: * paulò minùs habitáffet in inferno ánima mea.

Si dicébam: motus eft pes meus: * misericòrdia tua Dômine adjuvábat me.

Secúndùm multitúdinem dolôrum meôrum in corde

de meo: * consolatiônes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Nunquid adhæ'ret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis lábòrem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi: * & sángvinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dôminus in refúgium: * & Deus meus in adjutôrium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsòrum: & in málitia eôrum dispérdet eos: * dispérdet illos Dòminus Deus noster.

Psalmus XCIV.

VEníte, exultémus Dòmino, * jubilémus Deo salutári nostro.

Præoccupémus fáçiem ejus in confessiône, * & in psalmis jubilémus ei.

Quòniam DEUS magnus Dòminus, * & Rex magnus super omnes deos:

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ: * & altitúdines montium ipsius sunt.

Quóniam ipsius est mare, & ipse fecit illud: * & siccam manus ejus formavérunt.

Veníte adorémus, & procidámus: * & plorémus ante Dòminum, qui fecit nos.

Quia ipſe eſt Dòminus Deus noſter: * & nos pòpulus páſcuæ ejus, & oves manûs ejus.

Hòdie ſi vocem ejus audiéritis, * nolíte obduráre corda veſtra.

Sicut in irritatiône ſecúndùm diem * tentatiônis in deſerto.

Ubi tentavérunt me patres veſtri, * probavérunt, & vidérunt ôpera mea.

Quadragínta annîs offenſus fui generatiôni illi: * & dixi, ſemper hi errant corde.

Et iſti non cognovérunt vias meas: * ùt jurávi in ira mea, ſi introíbunt in réquiem meam.

Pſalmus xcv.

CAntáte Dômino cánticum novum: * cantáte Dòmino omnis terra.

Cantáte Dòmino, & benedícite nòmini ejus: * annunciáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annunciáte inter Gentes glòriam ejus, * in òmnibus pòpulis mirabília ejus.

Quoni-

Quôniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quòniam omnes dii gentium dæmônia: * Dôminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimônia & magnificentia in sanctificatiône ejus.

Afférte Dòmino pátriæ Gentium, afférte Dòmino glòriam & honôrem: * afférte Dòmino glòriam nômini ejus.

Tôllite hòstias, & introîte in átria ejus: * adoráte Dòminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univèrsa terra: * dícite in gentibus quia Dòminus regnávit.

E'tenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur, * judicábit pòpulos in æquitáte.

Lætentur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & òmnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt omnia ligna sylvárum à fácie Dòmini, quia venit: * quòniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pòpulos in veritáte sua.

Psal.

Psalmus XCVI.

DOminus regnávit, exúltet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit & commôta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dòmini; * à fácie Dòmini omnis terra.

Annunciavérunt cœli justítiam ejus, * & vidérunt omnes pôpuli glòriam ejus.

Confundántur omnes qui adôrant sculptília: * & qui gloriántur in simuláchris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus * audívit, & lætáta est Sion.

Et exultáverunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dòmine.

Quòniam Tu Dòminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dòminum, odíte malum: * custôdit

Dòmi-

Dòminus ánimas ſanctôrum ſuôrum, de manu peccatòris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini juſti in Dómino; * & confitémini memòriæ ſanctificatiònis ejus.

Pſalmus XCVII.

CAntáte Dòmino canticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus: * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dòminus ſalutáre ſuum: * in conſpéctu gentium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericòrdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ domui Iſràél.

Vidérunt omnes términi terræ, * ſalutáre DEI noſtri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & pſállite.

Pſállite Dòmino in cíthara, in cíthara & voce pſalmi: * in tubis ductílibus, & voce tubæ còrneæ.

Jubiláte in conſpéctu regis Dòmini: * moveátur

mare, & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpéctu Dòmini: * quòniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pôpulos in æquitáte.

Pſalmus XCVIII.

DOminus regnávit, iraſcantur pôpuli: * qui ſedet ſuper chérubim, moveátur terra.

Dòminus in Sion magnus: * & excélſus ſuper omnes pòpulos.

Confiteántur nômini tuo magno; quòniam terribile & ſanctum eſt: * & honor regis judícium díligit.

Tu paràſti directiônes: * judícium & juſtítiam in Jacob tu fecíſti.

Exaltáte Dòminum Deum noſtrum, & adoráte ſcabêllum pedum ejus: * quòniam ſanctum eſt.

Moyſes & A'aron in Sacerdôtibus ejus: * & Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus.

Invocábant Dòminum, & ipſe exaudiébat eos: * in

in colúmna nobis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimònia ejus, & præcéptum quod dedit illis.

Dòmine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus Tu propítius fuísti eis, & ulcíscens in omnes adinventiônes eòrum.

Exaltáte Dòminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dòminus Deus noster.

Psalmus xcix.

JUbiláte DEO omnis terra: * servíte Dòmino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatiône.

Scitôte quòniam Dòminus ipse Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pòpulus ejus, & oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessiône, àtria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quôniam svavis est Dòminus, in ætérnum misericôrdia ejus: * & usqué in generatiônem & generatiônem véritas ejus.

Pſalmus C.

MIſericòrdiam & judícium, * cantábo tibi Dòmine.

Pſallam & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei: * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injúſtam: * faciéntes prævaricatiônes odívi.

Non adhæ'ſit mihi cor pravum: * declinántem à me malígnum non cognoſcébam,

Detrahéntem ſecrêtò prôximo ſuo, * hunc perſequébar.

Supérbo óculo, & inſatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut ſédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi miniſtrábat.

Non habitábit in mèdio domûs meæ qui facit ſupérbiam: * qui lòquitur iníqua non dirêxit in conſpéctu oculôrum meôrum.

In matutíno interficiêbam omnes peccatôres terræ:

ræ: * ut diſpérderem de civitáte Dòmini ò-
mnes operántes iniquitátem. Æ

Pſalmus CI.

DO'mine exáudi oratiônem meam: * & clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam à me: * in quacúnque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velòciter exáudi me.

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei: * & oſſa mea ſicut crémium aruêrunt.

Percúſſus ſum ùt fœnum, & áruit cor meum: * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gemitûs mei, * adhæ'ſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pelicáno ſolitúdinis, * factus ſum ſicut nycticórax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Tota die éxprobrâbant mihi inimíci mei: * & qui laudábant me, advêrſum me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miſcêbam.

A fácie iræ & indignatiônis tuæ: quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavèrunt: * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem Dòmine in ætèrnum pèrmanes: * & memoriále tuum in generatiônem & generatiônem.

Tu exſúrgens miſeréberis Sion: * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus.

Quòniam placuêrunt ſervis tuis lápides ejus: * & terræ ejus miſerebúntur.

Et timèbunt gentes nomen tuum Dòmine: * & omnes reges terræ glòriam tuam.

Quia ædificávit Dòminus Sion: * & vidèbitur in glòria ſua.

Reſpêxit in oratiônem humílium: * & non ſprevit precem eôrum.

Scribántur hæc in generatiône áltera: * & pòpulus, qui creábitur, laudábit Dòminum.

Quia proſpêxit de excêlſo ſancto ſuo: * Dòminus de cœlo in terram aſpèxit.

Ut au-

Ut audíret gèmitus compeditòrum: * ut sôlveret fílios interemptôrum.

Ut annúncient in Sion nomen Dòmini: * & laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniendo pôpulos in unum, * & reges ut sêrviant Dòmino.

Respondit ei in via virtútis suæ: * paucitátem dierum meôrum núncia mihi.

Ne rèvoces me in dimídio diêrum meôrum: * in generatiônem & generatiònem anni tui.

Initio tu Dòmine terram fundásti: * & òpera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbant, tu autem pèrmanes: * & omnes sicut vestimentum veterâscent.

Et sicut opertòrium mutábis eos, & mutabúntur * tu autem idem ipse es, & anni tui non defícient.

Fílii servôrum tuôrum habitábunt, * & semen eòrum in sæculum dirigêtur.

Psalmus CII.

BE'nedic ánima mea Dòmino: * & òmnia quæ intra me sunt, nòmini sancto ejus.

Bene-

Bènedic ánima mea Dòmino: * & noli oblivíſci omnes retributiônes ejus.

Qui propitiátur òmnibus iniquitátibus ~~ejus:~~ tuis: * qui ſanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rèdimit de intéritu vitam tuam: * qui corònat te in miſericôrdia & miſeratiônibus.

Qui replet in bonis deſidérium tuum: * renovábitur ùt áquilæ juvehtus tua.

Fáciens miſericôrdias Dòminus: * & judícium òmnibus injúriam patiehtibus.

Notas fecit vias ſuas Moyſi, * fíliis Iſràél voluntátes ſuas.

Miſerátor, & miſêricors Dòminus: * longánimis, & multùm miſèricors.

Non in perpètuum iraſcêtur: * neque in ætêrnum comminábitur.

Non ſecúndùm peccáta noſtra fecit nobis: * nequè ſecúndùm iniquitátes noſtras retríbuit nobis.

Quòniam ſecúndùm altitúdinem cœli à terra: * corroborávit miſericôrdiam ſuam ſuper timehtes ſe.

Quantùm diſtat ortus ab occidènte: * longè fecit à nobis iniquitátes noſtras.

Quòmodo miſerêtur pater filiôrum, misèrtus eſt

Dòmi-

Dòminus timeńtibus ſe: * quòniam ipſe cognôvit figmeńtum noſtrum.

Recordátus eſt quòniam pulvis ſumus: * homo, ſicut fœnum dies ejus, tanquam flos agri ſic efflorébit.

Quòniam ſpíritus pertranſíbit in illo, & non ſubſiſtet: * & non cognôſcet ámpliùs locum ſuum.

Miſericòrdia autem Dòmini ab ætérno, * & uſque in ætérnum ſuper timeńtes eum.

Et juſtítia illíus in fílios filiôrum, * his qui ſervant teſtameńtum ejus.

Et mémores ſunt mandátôrum ipſíus, * ad facieńdum ea.

Dòminus in cœlo parávit ſedem ſuam: * & regnum ipſíus òmnibus dominábitur.

Benedícite Dòmino omnes Ańgeli ejus: * poteńtes virtúte facieńtes verbum illíus, ad audieńdam vocem ſermônum ejus.

Benedícite Dòmino omnes virtútes ejus: * miníſtri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dòmino òmnia ôpera ejus: * in omni loco dominatiònis, ejus, bénedic ánima mea Dòmino.

Psalmus CIII

BEnédic ánima mea Dòmino: * Dòmine Deus meus magnificátus es vehementer.

Confessiônem, & decôrem induísti: * amíctus lúmine sicut vestimento.

Extendens cœlum sicut pellem: * qui tegis aquîs superiôra ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum: * qui ámbulas super pennas ventôrum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus: * & minístros tuos ignem urentem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Ab'yssus, sicut vestimentum amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatiône tua fúgient: * & à voce tonítrui tui formidábunt.

Ascendunt montes, & descendunt campi, * in locum quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgredientur; * neque convertentur operíre terram.

Qui

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium petransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * exspectábunt ònagri in siti sua.

Super ea vòlucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superiòribus suis: * de fructu òperum tuôrum satiábitur terra.

Prodúcens fœnum jumentis, * & herbam servitúti hòminum.

Ut edúcas panem de terra: * & vinum lætíficet cor hòminis.

Ut exhílaret fáciem in òleo: * & panis cor hòminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, & cedri Lîbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.

Heròdii domus dux est eòrum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognòvit occásum suum.

Pòsuit tenebras, & facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ sylvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregáti sunt: * & in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum: * & ad operatiônem suam usque ad vésperum.

Quàm magnificáta sunt òpera tua Dòmine: * òmnia in sapiéntia fecísti impléta est terra possessiône tua.

Hoc mare magnum, & spatiòsum mánibûs: * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * òmnia à te exspéctant, ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, còlligent: * aperiénte te manum tuam, òmnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes spíritum eòrum, & defícient, & in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, & creabúntur: * & renovábis fáciem terræ.

Sit

Sit glòria Dòmini in sæculum: * lætábitur Dòminus in opéribus suis.

Qui réspicit terram, & fácit eam trémere: * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dòmino in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elòquium meum: * ego verò delectábor in Dòmino.

Defíciant peccatôres à terra, & iníqui ità ut non sint: * bénedic ánima mea Dòmino.

Psalmus CIV.

COnfitémini Dòmino, & invocáte nomen ejus: * annunciáte inter Gentes òpera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei: * narráte òmnia mirabília ejus.

Laudámini in nòmine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dòminum.

Quæ'rite Dòminum, & confirmámini: * quæ'rite fáciem ejus semper.

Mementôte mirabílium ejus, quæ fecit: * prodígia ejus, & judícia orís ejus.

Semen A'braham, servi ejus: * filii Jacob elécti ejus.

Ipse Dòminus Deus noster: * in universa terra judícia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui: * verbi, quod mandávit in mille generatiônes.

Quod dispósuit ad A'braham: * & juraménti sui ad I'saac.

Et státuit illud Jacob in præcéptum: * & I'sràél in testaméntum ætérnum.

Dicens: tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis vestræ.

Cúm essent número brevi, * paucíssimi & íncolæ ejus.

Et pertransiêrunt de gente in gentem, * & de regno ad pòpulum álterum.

Non relíquit hòminem nocére eis: * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere Christos meos: * & in Prophétis meis nolíte malignari.

Et vocávit famem super terram: * & omne firmaméntum panis contrîvit.

Misit ante eos virum: * in servum venúndatus est Joseph.

Humi-

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertransiit ánimam ejus: * donec veníret verbum ejus.

Elòquium Dòmini inflammávit eum: * misit Rex & solvit eum; princeps populôrum, & dimísit eum.

Constítuit eum dòminum domûs suæ: * & príncipem omnis possessiônis suæ.

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum & senes ejus prudentiam docêret.

Et intrávit Isràël in Ægyptum; & Jacob: áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pòpulum suum vehementer: * & firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eôrum ut odírent pòpulum ejus: * & dolum fácerent in servos ejus.

Misit Moysen servum suum: * A'aron, quem elégit ipsum.

Pòsuit in eis verba signôrum suôrum: * & prodigiòrum in terra Cham.

Misit ténebras, & obscurávit: * & non exacerbávit sermônes suos.

Con-

Convértit aquas eôrum in ſangvinem: * & occídit piſces eôrum.

E'didit terra eôrum ranas * in penetrálibus Regum ipſôrum.

Dixit, & venit cœnòmya: * & cíniſes in òmnibus fínibus eòrum.

Pòſuit plúvias eôrum grándinem: * ignem comburentem in terra ipſòrum.

Et percúſſit víneas eòrum & ficúlneas eôrum: * & contrívit lignum fínium eôrum.

Dixit, & venit locúſta, & bruchus, * cujus non erat númerus.

Et comêdit omne fœnum in terra eôrum: * & comêdit omnem fructum terræ eôrum.

Et percúſſit omne primogénitum in terra eôrum: * primítias omnis labôris eòrum.

Et edúxit eos cum argénto & auro: * & non erat in tríbubus eôrum infírmus.

Lætáta eſt Ægy'ptus in profectiòne eôrum: * quia incúbuit timor eôrum ſuper eos.

Expándit nubem in protectiônem eôrum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiê-

Petiêrunt, & venit cotúrnix: * & pane cœli ſaturávit eos.

Dirúpit petram & fluxérunt aquæ: * abiêrunt in ſicco flúmina.

Quòniam memor fuit verbi ſancti ſui, * quod hábuit ad A'braham púerum ſuum.

Et edúxit pòpulum ſuum in exultatiône: * & eléctos ſuos in lætítia.

Et dedit illis regiônes gentium: * & labôres populôrum poſſedérunt.

Ut cuſtòdiant juſtificatiônes ejus, * & legem ejus requîrant.

Pſalmus CV.

COnfitémini Dòmino quòniam bonus: * quòniam in ſæculum miſericordia ejus.

Quis loquêtur poteńtias Dômini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti, qui cuſtòdiunt judícium, * & fáciunt juſtítiam in omni témpore.

Meménto noſtri Dômine in beneplácito pòpuli tui: * víſita nos in ſalutári tuo.

Ad videńdum in bonitáte electôrum tuôrum, ad

lætandum in lætítia gentis tuæ: * ut laudêris cum hæreditáte tua.

Peccávimus cum pátribus noſtris: * injúſtè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres noſtri in Ægy'pto non intellexérunt mirabília tua: * non fuêrunt mémores multitúdinis miſericòrdiæ tuæ.

Et irritavérunt aſcendentes in mare: * mare rubrum.

Et ſalvávit eos propter nomen ſuum: * ut notam fáceret potentiam ſuam.

Et increpuit mare rubrum, & exſiccátum eſt: * & dedúxit eos in áby'ſſis ſicut in deſérto.

Et ſalvávit eos de manu odientium: * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánſit.

Et crediderunt verbis ejus: * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti ſunt òperum ejus: * & non ſuſtinuêrunt conſílium ejus.

Et concupiêrunt concupiſcentiam in deſêrto: * & tentavérunt Deum in inaquòſo.

Et de-

Et dedit eis petitiònem ipſôrum: * & miſit ſaturitátem in ánimas eôrum.

Et irritavérunt Moyſen in caſtris: * A'aron ſanctum Dòmini.

Apérta eſt terra, & deglutívit Dathan: * & opéruit ſuper congregatiònem A'bîron.

Et exárſit ignis in ſynagòga eôrum: * flamma combúſſit peccatôres.

Et fecérunt vítulum in Horeb: * & adoravérunt ſcúlptile.

Et mutavérunt glòriam ſuam * in ſimilitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti ſunt Deum, qui ſalvávit eos, * qui fecit magnália in Ægy'pto, mirabília in terra Cham: terribília in mari rubro.

Et dixit ut diſpérderet eos: * ſi non Moyſes eléctus ejus ſtetíſſet in confractiòne in conſpêctu ejus.

Ut avérteret iram ejus, nè diſpérderet eos: * & pro níhilo habuêrunt terram deſiderábilem.

Non credidérunt verbo ejus, & murmuravêrunt in tabernáculis ſuis: * non exaudiêrunt vocem Domini.

Et elevávit manum ſuam ſuper eos: * ut proſtèrneret eos in deſèrto:

Et ut dejíceret ſemen eôrum in natiònibus: * & diſpêrgeret eos in regiònibus.

Et initiáti ſunt Beêlphegor: * & comedêrunt ſacrifícia mortuôrum.

Et irritavêrunt eum in adinventiónibus ſuis: * & multiplicáta eſt in eis ruîna.

Et ſtetit Phínees, & plácavit: * & ceſſávit quaſſátio.

Et reputátum eſt ei in juſtítiam: * in generatiònem & generatiônem uſque in ſempitèrnum.

Et irritavêrunt eum ad aquas contradictiônis: * & vexátus eſt Moyſes propter eos quia exacerbavérunt ſpíritum ejus.

Et diſtínxit in lábiis ſuis: * Non diſperdidêrunt Gentes quas dixit Dòminus illis.

Et commíxti ſunt inter Gentes, & didicêrunt òpera eôrum: * & ſerviêrunt ſculptílibus eôrum & factum eſt illis in ſcándalum.

Et immolavêrunt fílios ſuos, * & fílias ſuas dæmòniis.

Et

Et effudêrunt ſangvinem innocentem: * ſangvinem filiòrum ſuôrum, & filiárum ſuárum, quas ſacrificavérunt ſculptílibus Chánaan.

Et infêcta eſt terra in ſangvínibus, & contamináta eſt in opéribus eôrum: * & fornicáti ſunt in adinventiônibus ſuis.

Et irátus eſt furôre Dôminus in pòpulum ſuum: * & abominátus eſt hæreditátem ſuam.

Et trádidit eos in manus Gentium: * & domináti ſunt eôrum, qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eôrum, & humiliáti ſunt ſub mánibus eôrum: * ſæpè liberávit eos.

Ipſi autem exacerbavérunt eum in conſílio ſuo: * & humiliáti ſunt in iniquitátibus ſuis.

Et vidit cùm tribularentur: * & audívit oratiônem eòrum.

Et memor fuit teſtamenti ſui: * & pœnítuit eum ſecúndùm multitúdinem miſericòrdiæ ſuæ.

Et dedit eos in miſericòrdias, * in conſpéctu òmnium qui céperant eos.

Salvos nos fac Dòmine Deus noſter: * & congrega nos de natiônibus:

ut confiteámur nòmini sancto tuo: * & gloriêmur in laude tua.

Benedíctus Dòminus Deus Ifràél à sæculo & usque in sæculum: * & dicet omnis pòpulus: fiat, fiat.

Psalmus CVI.

COnfitémini Dòmino quòniam bonus: * quòniam in sæculum misericòrdia ejus.

Dicant qni redémpti sunt à Dòmino, quos redêmit de manu inimíci: * & de regiònibus congregàvit eos.

A Solis ortu, & occasu: * ab Aquilone, & mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquôso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esurientes, & sitientes: * ánima eôrum in ipsis defécit.

Et clamavêrunt ad Dòminum cùm tribularentur: * & de necessitátibus eôrum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiònis.

Confiteántur Dòmino misericòrdiæ ejus: * & mirabília ejus fíliis hòminum.

Quia

Quia ſatiávit ánimam inánem: * & ánimam eſuriéntem ſatiávit bonîs.

Sedéntes in ténebris, & umbra mortis: * vinctos in mendicitáte, & ferro:

Quia exacerbavêrunt elòquia Dei: * & conſílium Altíſſimi irritavérunt.

Et humiliátum eſt in labòribus cor eôrum: * infirmáti ſunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavêrunt ad Dòminum cúm tribularéntur: * & de neceſſitátibus eôrum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, & umbra mortis: * & víncula eòrum diſrúpit.

Confiteántur Dòmino miſericòrdiæ ejus: * & mirabília ejus filiis hòminum.

Quia contrívit portas æ'reas: * & vectes férreos confrêgit.

Suſcêpit eos de via iniquitatis eòrum: * propter injuſtítias enim ſuas humiliáti ſunt.

Omnem eſcam abomináta eſt ánima eôrum: * & appropinquavérunt uſque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dòminum cùm tribularéntur: * & de neceſſitátibus eôrum liberávit eos.

Miſit

Misit Verbum suum, & sanávit eos, * & erípuit eos de interitiònibus eôrum.

Confiteántur Dòmino misericòrdiæ ejus: * & mirabília ejus fíliis hòminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis: * & annúntient òpera ejus in exultatiône.

Qui descendunt mare in návibus, * faciéntes operatiônem in aquis multis.

Ipsi vidérunt òpera Dòmini, * & mirabília ejus in profúndo.

Dixit, & stetit spíritus procellæ: * & exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascendunt usquè ad cœlos, & descendunt usquè ad abyssos: * ánima eôrum in malis tabescêbat.

Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius: * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavêrunt ad Dòminum cùm tribularentur: * & de necessitátibus eôrum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram: * & siluêrunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt: * & dedúxit eos in portum voluntátis eôrum.

Confiteántur Dòmino misericòrdiæ ejus: * & mirabília ejus fíliis hòminum.

Et e-

Et exáltent eum in Ecclèsia plebis: * & in Cáthedra seniôrum laudent eum.

Pòsuit flúmina in desértum: * & éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Posuit desêrtum in stagna aquárum: * & terram sinè aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esurientes: * & constituêrunt civitátem habitatiônis.

Et seminavêrunt agros, & plantavêrunt víneas: * & fecèrunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, & multiplicáti sunt nimis: * & juménta eôrum non minorávit.

Et pauci facti sunt: * & vexáti sunt à tribulatiône malôrum, & dolôre.

Effúsa est contémptio super príncipes, & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inòpia: * & pòsuit sicut oves, famílias.

Vidèbunt recti, & lætabúntur: * & omnis íniquitas oppilábit os suum.

Quis ſápiens, & cuſtôdiet hæc? * & intèlliget miſericôrdias Dòmini?

Pſalmus CVII.

PArátum cor meum DEUS, parátum cor meum: * cantábo, & pſallam in glòria mea.

Exſúrge glòria mea, exſúrge pſaltèrium, & cíthara: * exſúrgam dilúculo.

Confitêbor tibi in pòpulis Dòmine: * & pſallam tibi in natiônibus.

Quia magna eſt ſuper cœlos miſericòrdia tua: * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos Deus, & ſuper omnem terram glòria tua: * ut liberêntur dilêcti tui.

Salvum fac déxtera tua, & exáudi me: * Deus locútus eſt in ſancto ſuo.

Exultábo, & dívidam Síchimam, * & convállem tabernaculòrum dimètiar.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manáſſes: * & E'phraim ſuſcêptio cápitis mei.

Juda Rex meus: * Moab lebes ſpei meæ.

In Idumæ'am extèndam calceaméntum meum *

mihi

mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis deducet me in civitátem munîtam? * quis dedúcet me usquè in Idum'æam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos, * & non exíbis Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatiòne: * quia vana salus hòminis.

In Deo facièmus virtútem: * & ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus CVIII.

DEUS laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatòris, & os dolôsi super me apértum est.

Locúti sunt advérsùm me lingvâ dolòsâ, & sermònibûs òdii circumdedèrunt me, * & expugnavèrunt me gratìs.

Pro eo ut me dilígerent, detrahèbant mihi: * ego autem orábam.

Et posuèrunt advèrsùm me mala pro bonis: * & òdium pro dilectiône mea.

Constítue super eum peccatôrem: * & diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, èxeat condemnátus: * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * & Epiſcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus òrphani: * & uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, & mendícent: * & ejiciántur de habitationibus ſuis.

Scrutètur fœnerátor omnem ſubſtántiam ejus: * & dirípiant alièni labôres ejus.

Non ſit illi adjútor: * nec ſit qui miſereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intèritum: * in generatiòne una deleátur nomen ejus.

In memòriam rédeat iníquitas patrum ejus in conſpéctu Dòmini: * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dòminum ſemper, & diſpéreat de terra memôria eôrum: * pro eo quòd non eſt recordátus fácere miſericôrdiam.

Et perſecútus eſt hòminem inopem & mendícum, * & compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiònem, & véniet ei: * & nòluit

bene-

benedictiònem & elongábitur ab eo.

Et induit maledictiônem ſicut veſtimentum, * & intrávit ſicut aqua in interiôra ejus & ſicut òleum in òſſibus ejus.

Fiat ei ſicut veſtimentum quo operítur: * & ſicut zona quâ ſemper præcingitur.

Hoc opus eôrum qui détrahunt mihi apud Dòminum: * & qui loquúntur mala advèrsùs ánimam meam.

Et Tu Dòmine, Dòmine, fac mecum propter nomen tuum: * quia ſvavis eſt miſericôrdia tua.

Líbera me, quia egénus & pauper ego ſum: * & cor meum conturbátum eſt intrà me.

Sicut umbra cùm declínat, ablátus ſum: * & excúſſus ſum ſicut locúſtæ.

Génua mea infirmáta ſunt à jejúnio: * & caro mea immutáta eſt propter òleum.

Et ego factus ſum opprôbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita ſua.

A'djuva me Dòmine Deus meus: * ſalvum me fac ſecúndùm miſericôrdiam tuam.

Et ſciant quia manus tua hæc: * & Tu Dòmine fecíſti eam.

Maledícent illi, & Tu benedíces: * qui insúrgunt in me, confundántur: servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi pudôre: * & operiántur sicut diplòide confusiône sua.

Confitébor Domino nimis in ore meo: * & in médio multôrum laudábo eum.

Quia ástitit à dextris páuperis, * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.

Psalmus CIX.

DIxit Dòminus Dòmino meo: * sede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuôrum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dòminus ex Sion: * domináre in médio inimicòrum tuôrum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendòribus sanctôrum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dòminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacérdos in ætérnum secúndùm òrdinem Melchísedech.

Dòmi-

Dòminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiònibus, implébit ruînas: * conquaſſábit cápita in terra multôrum.

De torrente in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Pſalmus cx.

COnfitèbor tibi Dòmine in toto corde meo: * in conſílio juſtôrum, & congregatiône.

Magna òpera Dómini: * exquiſíta in omnes voluntátes ejus.

Confèſſio & magnificentia opus ejus: * & juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.

Memòriam fecit mirábilium ſuòrum, misèricors & miſerátor Dòminus: * eſcam dedit timentibus ſe.

Memor erit in ſæculum teſtamenti ſui: * virtútem òperum ſuôrum annunciábit pòpulo ſuo.

Ut det illis hæreditátem gentium: * òpera mánuum ejus véritas & judícium.

Fídelia òmnia mandáta ejus: confirmáta in ſæculum ſæculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiônem miſit pòpulo ſuo: * mandávit in ætèrnum teſtamentum ſuum. San-

Sanctum & terríbile nomen ejus: * inítium ſapiéntiæ timor Dòmini.

Intellèctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in ſæculum ſæculi.

Pſalmus CXI.

BEátus vir, qui timet Dòminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit ſemen ejus: * generátio rectôrum benedicêtur.

Glòria & divítiæ in domo ejus: * & juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.

Exôrtum eſt in tènebris lumen rectis: * misèricors, & miſerátor, & juſtus.

Jucúndus homo qui miſerètur & còmmodat, diſpônet ſermônes ſuos in judício: * quia in ætêrnum non commovèbitur.

In memòria ætèrna erit juſtus: * ab auditiône mala non timèbit.

Parátum cor ejus ſperáre in Dòmino, confirmátum eſt cor ejus: * non commovèbitur donec deſpíciat inimícos ſuos.

Diſpèrſit

Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glòria.
Peccátor vidêbit & irascêtur, déntibûs suîs fremet & tabêscet: * desidérium peccatôrum peribit.

Psalmus CXII.

LAudáte púeri Dòminum: * laudáte nomen Dòmini.
Sit nomen Dòmini benedîctum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.
A solis ortu usquè ad occásum, * laudábile nomen Dòmini.
Excêlsus super omnes gentes Dòminus, * & super cœlos glòria ejus.
Quis sicut Dòminus Deus noster, qui in áltis hábitát, * & humília réspicit in cœlo & in terra?
Súscitans à terra inopem, * & de stércore érigens paúperem.
Ut còllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pòpuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiòrum lætántem.

Psalmus CXIII.

IN éxitu Israël de Ægy'pto, * domus Jacob de pòpulo bárbaro.
Facta est Jud'æa sanctificátio ejus, * Israël potêstas ejus.
Mare vidit, & fugit: * Jordánis convérsus est retrôrsum.
Montes exultavêrunt ùt ariétes; * & colles sicut agni òvium.
Quid est tibi mare, quòd fugîsti: * & tu Jordánis, quia convérsus es retrôrsum?
Montes exultástis sicut ariétes, * & colles sicut agni òvium.
A fácie Dômini mota est terra, * à fácie Dei Jacob.
Qui convértit petram in stagna aquârum, * & rupem in fontes aquârum.
Non nobis Dômine non nobis: * sed nòmini tuo da glôriam.
Super misericôrdia tua, & veritáte tua: * ne quando dicant gentes: ubi est Deus eôrum?
DEUS autem noster in cœlo: * òmnia quæcúnque vôluit, fecit.

Simu-

Simulácra geńtium argeńtum & aurum, * ópera mánuum hòminum.

Os habent, & non loqueńtur: * òculos habent, & non videbunt.

Aures habent, & non aúdient: * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent & non palpábunt: pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture ſuo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſràél ſperávit in Dòmino: * adjûtor eôrum & protéctor eôrum eſt.

Domus A'aron ſperávit in Dòmino: * adjûtor eôrum & protéctor eôrum eſt.

Qui timent Dòminum, ſperavêrunt in Dómino: * adjûtor eôrum & protêctor eôrum eſt.

Dôminus memor fuit noſtri: * & benedíxit nobis.

Benedîxit Dòmui I'ſràél: * benedîxit dòmui A'-aron.

Benedîxit òmnibus qui timent Dòminum: * puſíllis cum majòribus.

Adjíciat Dòminus ſuper vos; * ſuper vos, & ſuper fílios veſtros.

Benedícti vos à Dòmino; * qui fecit cœlum & terram.
Cœlum cœli Dòmino: * terram autem dedit fíliis hòminum.
Non mòrtui laudábunt te Dòmine: * nequè omnes qui descéndunt in inférnum.
Sed nos qui vívimus, benedícimus Dòmino, * ex hoc nunc & usquè in sæculum.

Psalmus CXIV.

DIléxi, quòniam exáudiet Dòminus: * vocem oratiônis meæ.
Quia inclinávit aurem suam mihi: * & in diêbus meis invocábo.
Circumdedêrunt me dolôres mortis: * & perícula inférni invenêrunt me.
Tribulatiônem & dolôrem invéni: * & nomen Dòmini invocávi.
O Dòmine líbera ánimam meam: * misericors Dòminus, & justus, & Deus noster miserétur.
Custòdiens párvulos Dòminus: * humiliátus sum, & liberávit me.

Con-

Convértere ánima mea in réquiem tuam; * quia Dòminus benefêcit.

Quia erípuit ánimam meam de morte; * óculos meos á láchrymis, pedes meos à lapſu.

Placébo Dòmino, * in regiône vivôrum.

Pſalmus cxv.

CRédidi, propter quod locûtus ſum: * ego autem humiliátus ſum nimis.

Ego dixi in excéſſu meo: * omnis homo mendax

Quid retríbuam Dòmino, * pro òmnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem ſalutáris accípiam: * & nomen Dòmini invocábo.

Vota mea Dòmino reddam coram omni pòpulo ejus: * pretiôſa in conſpéctu Dòmini mors Sanctôrum ejus.

O Dòmine, quia ego ſervus tuus: * ego ſervus tuus, & fílius ancíllæ tuæ.

Dirupîſti víncula mea: * tibi ſacrificábo hòſtiam laudis, & nomen Dòmini invocábo.

Votá mea Dòmino reddam in conſpéctu omnis pòpuli ejus: * in átriis domûs Dòmini, in médio tui Jerúſalem.

Psalmus cxvi.

LAudáte Dòminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pòpuli.

Quôniam confirmáta est super nos misericôrdia ejus: * & véritas Domini manet in ætérnum.

Psalmus cxvii.

COnfitémini Dòmino quôniam bonus: * quòniam in sæculum misericòrdia ejus.

Dícat nunc I'sràél quòniam bonus: * quòniam in sæculum misericòrdia ejus.

Dícat nunc domûs A'aron: * quòniam in sæculum misericòrdia ejus.

Dícant nunc qui timent Dòminum: * quòniam in sæculum misericòrdia ejus.

De tribulatiône invocávi Dòminum: * & exaudívit me in latitúdine Dòminus.

Dòminus mihi adjûtor: * non timêbo quid fáciat mihi homo.

Dominus mihi adjútor: * & ego despíciam inimícos meos.

Bo-

Bonum est confídere in Dòmino, * quàm confídere in hòmine.

Bonum est speráre in Dômino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiêrunt me: * & in nòmine Dòmini, quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me, * & in nòmine Dômini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis: * & in nòmine Dòmini quia ultus sum in eos.

Impûlsus evérsus sum ut cáderem: * & Dòminus suscêpit me.

Fortitûdo mea, & laus mea Dòminus: * & factus est mihi in salûtem.

Vox exultatiônis & salûtis, * in tabernáculis justòrum.

Déxtera Dòmini fecit virtûtem: * déxtera Dòmini exaltávit me, déxtera Dòmini fecit virtûtem.

Non moriar, sed vivam: * & narrábo òpera Dòmini.

Castîgans castigávit me Dòminus: * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingrêssus in eas confitêbor Dòmino: * hæc porta Dòmini, justi intrábunt in eam.

Confitêbor tibi quòniam exaudîsti me: * & factus es mihi in salûtem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dòmino factum est istud: * & est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dòminus: * exultémus, & lætêmur in ea.

O Dòmine salvum me fac, o Dòmine bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nòmine Dòmini.

Benedíximus vobis de domo Dòmini: * Deus Dòminus, & illûxit nobis.

Constitúite diem solennem in condensis, * usque ad cornu altáris.

DEUS meus es Tu, & confitêbor Tibi: * DEUS meus es Tu, & exaltábo Te.

Confitébor tibi quòniam exaudísti me: * & factus es mihi in salútem.

Confitémini Dòmino quòniam bonus: * quòniam in sæculum misericòrdia ejus.

Psalmus CXVIII.

BEâti immaculâti in via: * qui ámbulant in lege Dòmini.

Beâti, qui scrutántur testimònia ejus: * in toto corde exquîrunt eum.

Non enim, qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavêrunt.

Tu mandâsti, * mandâta tua custodîri nimis.

U'tinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiendas justificatiônes tuas.

Tunc non confùndar, * cùm perspéxero in òmnibus mandâtis tuis.

Confitêbor tibi in directiône cordis: * in eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiônes tuas custòdiam: * non me derelînquas usquequáque.

In quo còrrigit adolescentior viam suam: * in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me à mandâtis tuis.

In corde meo abſcôndi elòquia tua: * ut non peccem tibi.
Benedíctus es Dòmine: * doce me juſtíficatiônes tuas.
In lábiis meis, * pronunciávi òmnia judícia oris tui.
In via teſtimoniôrum tuôrum delectátus ſum, * ſicut in òmnibus divítiis.
In mandátis tuis exercêbor: * & conſiderábo vias tuas.
In juſtificatiônibus tuis meditábor: * non oblivîſcar ſermônes tuos.

RETríbue ſervo tuo, vivífica me, * & cuſtòdiam ſermônes tuos.
Revéla òculos meos: * & conſiderábo mirabília de lege tua.
Incola ego ſum in terra: * non abſcôndas à me mandáta tua.
Concupîvit ánima mea deſiderâre juſtificatiônes tuas. * in omni témpore.
Increpâſti ſupérbos: * maledîcti qui declînant à mandâtis tuis.
Aufer à me oppròbrium, & contémptum: * quia teſtimònia tua exquiſívi.

E'tenim ſedêrunt princìpes, & advérsùm me loquebântur: * ſervus autem tuus exercebâtur in juſtificatiònibus tuis.

Nam & teſtimònia tua meditátio mea eſt: * & conſílium meum juſtificatiônes tuæ.

Adhæ'ſit pavimento ánima mea: * vivífica me ſecúndùm verbum tuum.

Vias meas ennnciâvi, & exaudîſti me: * doce me juſtificatiônes tuas.

Viam juſtificatiônum tuárum ínſtrue me: * & exercêbor in mirabílibus tuis.

Dormitâvit ánima mea præ tæ'dio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitâtis ámove à me: * & de lege tua miſerêre mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non ſum oblîtus.

Adh'æſi teſtimòniis tuis Dòmine: * noli me confúndere.

Viam mandatôrum tuôrum cucúrri, * cùm dilatâſti cor meum.

LEgem pone mihi Dòmine viam juſtificatiônum tuârum: * & exquîram eam ſemper.

Da mihi intellêctum, & ſcrutábor legem tuam: * & custòdiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſémitam mandatôrum tuôrum: * quia ipſam vòlui.

Inclîna cor meum in teſtimònia tua: * & non in avarítiam.

Avérte oculos meos ne vídeant vanitâtem: * in via tua vivífica me.

Státue ſervo tuo elòquium tuum, * in timôre tuo.

A'mputa oppròbrium meum, quod ſuſpicâtus ſum: quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupîvi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat ſuper me miſericòrdia tua Dòmine: * ſalutâre tuum ſecúndùm elòquium tuum.

Et reſpondêbo exprobrántibus mihi verbum: * quia ſperâvi in ſermònibus tuis.

Et ne aúferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque: * quiá in judíciis tuis ſuperſperávi.

Et custòdiam legem tuam ſemper: * in ſæculum & in ſæculum ſæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandâta tua exquiſívi.

Et loquébar de testimòniis tuis in conspéctu regum: * & non confundêbar.

Et meditábar in mandâtis tuis, * quæ dilêxi.

Et levâvi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * & exercébar in justificatiònibus tuis.

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedîsti.

Hæc me consolâta est in humilitate mea: * quia elòquium tuum vivificâvit me.

Supérbi inîquè agêbant usquequáque: * à lege áutem tua non declinâvi.

Memor fui judiciôrum tuôrum à sæculo Dòmine: * & consolâtus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatôribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiônes tuæ: * in loco peregrinatiônis meæ.

Memor fui nocte nòminis tui Dòmine: * & custodîvi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificatiônes tuas exquisívi.

Pòrtio mea Dòmine, * dixi custodîre legem tuam.

Deprecâtus ſum fáciem tuam in toto corde meo: * miſerêre mei ſecúndùm elòquium tuum.

Cogitávi vias meas: * & convérti pedes meos in teſtimònia tua.

Parâtus ſum, & non ſum turbâtus: * ut cuſtòdiam mandâta tua.

Funes peccatôrum circumplêxi ſunt me: * & legem tuam non ſum oblîtus.

Média nocte ſurgébam ad confiténdum tibi: * ſuper judícia juſtificatiônis tuæ.

Párticeps ego ſum òmnium timentium Te: * & cuſtodientium mandâta tua.

Miſericòrdiâ tuâ Dòmine plená eſt terra: * juſtificatiônes tuas doce me.

BOnitátem fecîſti cum ſervo tuo Dòmine, * ſecúndùm verbum tuum.

Bonitátem, & diſciplinam, & ſcientiam doce me: * quia mandâtis tuis crédidi.

Priùſquam humiliârer ego delîqui: * proptérea elòquium tuum cuſtodívi.

Bonus es Tu: * & in bonitâte tua doce me juſtificatiònes tuas.

Mul-

Multiplicâta est super me iníquitas superbôrum: * ego autem in toto corde meo scrutâbor mandâta tua.

Coagulâtum est sicut lac cor eôrum: * ego verò legem tuam meditâtus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiônes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri & argénti.

Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, & discam mandâta tua.

Qui timent te vidébunt me, & lætabûntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognôvi Dòmine quia æ'quitas judícia tua: * & in veritâte tua humiliásti me.

Fiat misericòrdia tua ut consolêtur me, * secûndùm elòquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiônes tuæ, & vivam: * quia lex tua meditâtio mea est.

Confundántur supêrbi, quia injûstè iniquitátem fecêrunt in me: * ego autem exercêbor in mandátis tuis.

Convertântur mihi timéntes te: * & qui novêrunt testimònia tua.

Fiat

Fiat cor meum immaculátum in justificatiònibus tuis, * ut non confûndar.

DEfêcit in salutáre tuum ánima mea: * & in verbum tuum supersperâvi.

Defecêrunt òculi mei in elòquium tuum: * dicéntes: quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruîna: * justificatiônes tuas non sum oblîtus.

Quot sunt dies servi tui: * quando fácies de persequentibus me judicium?

Narravêrunt mihi inîqui fabulatiònes: * sed non ùt lex tua.

O'mnia mandâta tua véritas; * inîquè persequûti sunt me, ádjuva me.

Paulò minùs consummavêrunt me in terra: * ego autem non derelîqui mandâta tua.

Secúndùm misericòrdiam tuam vivífica me: * & custòdiam testimònia oris tui.

In ætérnum Dòmine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiònem & generatiònem veritas tua: * fundâsti terram, & pérmanet.

Ordi-

Ordinatiône tua perſevêrat dies: * quòniam òmnia ſérviunt tibi.

Nisì quod lex tua meditátio mea eſt: * tunc fortè periîſſem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivîſcar juſtificatiônes tuas: * quia in ipſis vivificâſti me.

Tuus ſum ego, ſalvum me fac: * quoniam juſtificatiônes tuas exquiſívi.

Me exſpectavêrunt peccatôres ut pérderent me: * teſtimònia tua intellêxi.

Omnis conſummatiônis vidi finem: * latum mandâtum tuum nimis.

QUòmodo dilêxi legem tuam Dòmine: * tota die meditátio mea eſt.

Super inimícos meos prudéntem me fecîſti mandáto tuo, * quia in ætêrnum mihi eſt.

Super omnes docéntes me intellêxi: * quia teſtimònia tua meditátio mea eſt.

Super ſenes intellêxi: * quia mandáta tua quæſívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut cuſtòdiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi: * quia Tu legem poſuîſti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elôquia tua: * ſuper mel ori meo!

A mandâtis tuis intellêxi: * proptérea odîvi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * & lumen ſémitis meis.

Jurâvi & ſtátui, * cuſtodîre judícia juſtítiæ tuæ.

Humiliátus ſum uſquequáque Domine: * vivífica me ſecûndùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac Dòmine: * & judícia tua doce me.

A'nima mea in mánibus meis ſemper: * & legem tuam non ſum oblîtus.

Poſuêrunt peccatôres láqueum mihi: * & de mandátis tuis non errâvi.

Hæreditâte acquiſívi teſtimònia tua in ætérnum: * quia exultátio cordis mei ſunt.

Inclinâvi cor meum ad faciéndas juſtificationes tuas in ætérnum, * propter retributiônem.

INîquos òdio hábui: * legem tuam dilêxi.

A'djutor & ſuſceptor meus es Tu: * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Decli-

Declinâte à me malîgni: * & ſcrutábor mandâta Dei mei.

Súſcipe me ſecûndùm elòquium tuum, & vivam: * & non confûndas me ab exſpectatiòne mea.

A'djuva me, & ſalvus ero: * & meditábor in juſtificatiònibus tuis ſemper.

Sprevîſti omnes diſcedéntes à judíciis tuis: * quia injûſta cogitátio eôrum.

Prævaricántes reputâvi omnes peccatôres terræ: * ídeò dilêxi teſtimònia tua.

Confíge timôre tuo carnes meas: * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & juſtítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súſcipe ſervum tuum in bonum: * non calumniéntur me ſupérbi.

O'culi mei defecêrunt in ſalutâre tuum: * & in elòquium juſtítiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecûndùm miſericòrdiam tuam: & juſtificatiònes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego: * da mihi intelléctum, ut ſciam teſtimònia tua.

Tempus faciéndi Dómine: * dissipavêrunt legem tuam.

I'deo dilêxi mandáta tua, * super aurum & topázion.

Proptérea ad omnia mandâta tua dirigêbar: * omnem viam iníquam òdio hábui.

MIrabîlia testimônia tua: * ideo scrutâta est ea ánima mea.

Declarátio sermônum tuôrum illúminat: * & intellêctum dat párvulis.

Os meum apérui, & attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

A'spice in me, & miserêre mei: * secûndùm judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secûndùm elòquium tuum: * & non dominêtur mei omnis injustítia.

Rédime me à calúmniis hòminum: * ut custòdiam mandâta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * & doce me justificatiônes tuas.

E'xitus aquârum deduxérunt òculi mei, * quia non custodiêrunt legem tuam.

Justus es Dòmine: * & rectum judícium tuum.

Mandâsti justítiam testimònia tua: * & veritâtem tuam nimis.

Tabé-

Tabéſcere me fecit zelus meus: * quia oblîti ſunt verba tua inimíci mei.

Ignîtum elòquium tum vehementer: * & ſervus tuus dilêxit illud.

Adoleſcéntulus ſum ego, & contémptus: * juſtificatiônes tuas non ſum oblîtus.

Juſtítia tua, juſtítia in ætérnum: * & lex tua véritas.

Tribulátio & angúſtia invenérunt me: * mandâta tua meditátio mea eſt.

Æquitas teſtimònia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, & vivam.

CLamâvi in toto corde meo, exâudi me Dòmine: * juſtificatiônes tuas requîram.

Clamâvi ad te, ſalvum me fac: * ut cuſtòdiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamâvi, * quia in verba tua ſuperſperâvi.

Prævenêrunt òculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elòquia tua.

Vocem meam audi ſecûndùm miſericòrdiam tuam Dòmine: * & ſecûndùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt perſequentes me iniquitâti: * à lege autem tua longè facti ſunt.

Prope es tu Dòmine: * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognôvi de teſtimòniis tuis: * quia in ætérnum fundâſti ea.

Vide humilitâtem meam, & éripe me: * quia legem tuam non ſum oblîtus.

Júdica judícium meum, & rédime me: * propter eloquium tuum vivífica me.

Longè à peccatòribus ſalus, * quia juſtificatiônes tuas non exquiſiêrunt.

Miſericòrdiæ tuæ multæ Dòmine: * ſecûndùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui perſequûntur me, & tríbulant me: * à teſtimòniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricântes, & tabeſcêbam: * quia elòquia tua non cuſtodiêrunt.

Vide quòniam mandâta tua dilêxi Dòmine: * in miſericôrdia tua vivífica me.

Princípium verbôrum tuôrum, véritas. * in ætérnum òmnia judícia juſtítiæ tuæ.

PRíncipes perſecûti ſunt me gratìs: * & à verbis tuis formidâvit cor meum.

Læ-

Lætâbor ego ſuper elòquia tua: * ſicut qui invênit ſpòlia multa.

Iniquitâtem òdiô hábui, & abominâtus ſum: * legem autem tuam dilêxi.

Séptics in die laudem dixi tibi, * ſuper judícia juſtítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * & non eſt illis ſcándalum.

Exſpectâbam ſalutâre tuum Dòmine: * & mandâta tua dilêxi.

Cuſtodîvit ánima mea teſtimònia tua: * & dilêxit ea vehementer.

Servâvi mandâta tua, & teſtimònia tua: * quia omnes viæ meæ in conſpéctu tuo.

Appropînquet deprecátio mea in conſpéctu tuo Dòmine: * juxta elòquium tuum da mihi intelléctum.

Intret poſtulátio mea in conſpéctu tuo: * ſecûndùm elòquium tuum èripe me.

Eructâbunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me juſtificatiônes tuas.

Pronunciâbit lingva mea elòquium tuum: * quia òmnia mandâta tua æ'quitas.

Fiat manus tua ut ſalvet me: * quòniam mandâta tua elégi.

Concupîvi ſalutâre tuum Dòmine: * & lex tua meditátio mea eſt.

Vivet ánima mea, & laudábit te: * & judícia tua adjuvâbunt me.

Errâvi, ſicut ovis quæ périit: * quære ſervum tuum, quia mandâta tua non ſum oblîtus.

Pſalmus cxix.

AD Dòminum cùm tribulârer clamávi, * & exaudîvit me.

Dòmine líbera ánimam meam à lábiis inîquis, * & à lingva dolôſa.

Quid detur tibi, aut quid apponâtur tibi * ad lingvam dolôſam.

Sagîttæ poténtis acûtæ; * cum carbònibus deſolatòriis.

Heu mihi, quia incolâtus meus prolongâtus eſt: habitâvi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cùm his qui odêrunt pacem, eram pacíficus: * cúm loquébar illis, impugnâbant me gratìs.

Psalmus cxx.

LEvâvi òculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dòmino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiônem pedem tuum: * neque dormîtet qui custôdit te.

Ecce non dormitábit, nequè dòrmiet, * qui custôdit Isràél.

Dòminus custôdit te, Dòminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * nequé luna per noctem.

Dòminus custôdit te ab omni malo: * custôdiat ánimam tuam Dòminus.

Dòminus custôdiat intròitum tuum, & éxitum tutum * exhoc nunc, & usquè in sæculum.

Psalmus cxxi.

LÆtâtus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dòmini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ùt cívitas: * cujus participátio ejus in idîpsum.

Illuc enim ascendêrunt tribus, tribus Dòmini: * testimònium Israél, ad confiténdum nòmini Dòmini.

Quia illic sedêrunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogâte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * & abundántia diligentibus te.

Fiat pax in virtûte tua: * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & pròximos meos, * loquêbar pacem de te.

Propter domum Dòmini Dei nostri, * quæsîvi bona tibi.

Psalmus CXXII.

AD te levávi òculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut oćuli servôrum, * in mánibus dominôrum suôrum.

Sícut oćuli ancíllæ in mánibus dòminæ suæ; * ità oćuli nostri ad Dòminum Deum nostrum, donec misereâtur nostri.

Miserêre nostri Dòmine, miserêre nostri: * quia multùm replêti sumus despectiône.

Quia

Quia multùm replêta est ánima nostra: * oppròbrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Psalmus CXXIII.

NIsi quia Dòminus erat in nobis, dicat nunc Isràël: * nisi quia Dòminus erat in nobis.

Cùm exsúrgerent hòmines in nos; * fortè vivos deglutîssent nos.

Cùm irascerêtur furor eôrum in nos; * fòrsitan aqua absorbuîsset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fòrsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedîctus Dòminus, * qui non dedit nos in captiônem déntibus eôrum.

A'nima nostra sicut passer erêpta est, * de láqueo venántium.

Láqueus contrîtus est, * & nos liberáti sumus.

Adjutòrium nostrum in nòmine Dòmini, * qui fecit cœlum & terram.

Psalmus CXXIV.

QUi confîdunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * & Dòminus in circúitu pòpuli ſui, ex hoc nunc & uſqué in ſæćulum.

Quia non relînquet Dòminus virgam peccatôrum ſuper ſortem juſtôrum: * ut non exténdant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac Dòmine bonis, * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiônes, addûcet Dòminus cum operántibus iniquitâtem * pax ſuper I ſràél.

Pſalmus CXXV.

IN convertendo Dòminus captivitâtem Sion, * facti ſumus ſicut conſolâti.

Tunc replétum eſt gáudiô os noſtrum: * & lingva noſtra exultatiòne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificâvit Dòminus fácere cum eis.

Magnificâvit Dòminus fácere nobîſcum, * facti ſumus lætántes.

Convérte Dòmine captivitátem noſtram: * ſicut torrens in Auſtro.

Qui ſéminant in láchrymis, * in exultatiône metent.

Eúntes ibant & flebant, * mittentes ſémina ſua.

Veniéntes autem vénient cum exultatiône, * portántes manípulos suos. ℞

Psalmus CXXVI.

NIsi Dòminus ædificáverit domum, * in vanum laboravêrunt qui ædíficant eam.

Nisi Dòminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custôdit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis qui manducâtis panem dolôris.

Cùm déderit dilêctis suis somnum: * ecce hæréditas Dòmini, fílii merces fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussôrum.

Beâtus vir, qui implêvit desidérium suum ex ipsis: * non confundêtur cùm loquêtur inimîcis suis in porta.

Psalmus CXXVII.

BEâti omnes qui timent Dòminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labôres mánuum tuârum quia manducábis: * beâtus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui ſicut novéllæ olivârum, * in circúitu menſæ tuæ.
Ecce, ſic benedicêtur homo, * qui timet Dòminum.
Benedîcat tibi Dòminus ex Sion: * & vídeas bona Jerúſalem omnibûs diêbûs vitæ tuæ.
Et vídeas fílios filiôrum tuôrum, * pacem ſuper I'ſràél.

Pſalmus CXXVIII.

SÆpè expugnavêrunt me à juventûte mea, * dicat nunc I'ſràél.
Sæpè expugnavêrunt me à juventûte mea, * étenim non potuêrunt mihi.
Supra dorſum meum fabricavérunt peccatôres, * prolongávêrunt iniquitátem ſuam.
Dòminus juſtus concîdit cervîces peccatôrum * confundântur & convertântur retrôrſum omnes qui odêrunt Sion.
Fiant ſicut fœnum tectôrum: * quod priúſquam evellátur, exáruit.
De quo non implêvit manum ſuam qui metit, * & ſinum ſuum qui manípulos còlligit.
Et non dixêrunt qui præterîbant: benedíctio Dòmini ſuper vos: * benedíximus vobis in nòmine Dòmini.

Pſal-

Psalmus cxxix.

DE profùndis clamávi ad te Dòmine: * Dòmine exâudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecatiônis meæ.
Si iniquitátes observáveris Dòmine: * Dòmine quis sustinébit.
Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustínui te Dòmine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperâvit ánima mea in Dòmino.
A custòdia matutîna usquè ad noctem: * speret Isràel in Dòmino.
Quia apud Dòminum misericòrdia: * & copiôsa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Isràel: * ex òmnibus iniquitátibus ejus.

Psalmus cxxx.

DO'mine, non est exaltâtum cor meum: * nequè elâti sunt òculi mei.
Nequè ambulávi in magnis: * nequè in mirabílibus super me.

Si non

Si non humíliter ſentiêbam: * ſed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus eſt ſuper matre ſua, * ità retribútio in ánima mea.

Speret I'ſràël in Dòmino, * ex hoc nunc & uſque in ſæćulum.

Pſalmus cxxxi.

MEménto Dòmine David, * & omnis manſvetúdinis ejus.

Sicut jurâvit Dòmino, * votum vovit Deo Jacob.

Si introíero in tabernáculum domûs meæ; * ſi aſcendero in lectum ſtrati mei.

Si dédero ſomnum òculis meis, * & pálpebris meis dormitatiònem.

Et rèquiem tempòribus meis: * donec invéniam locum Dómino: * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrâta: * invénimus eam in campis ſylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi ſtetérunt pedes ejus.

Surge Dòmine in réquiem tuam, * Tu & arcá ſanctificatiônis tuæ.

Sacerdôtes tui induântur juſtítiam: * & ſancti tui exûltent. Pro-

Propter David ſervum tuum, * non avértas fáciem Chriſti tui.

Jurávit Dòminus David veritátem, & non fruſtrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

Si cuſtodiérint fílii tui teſtaméntum meum, * & teſtimònia mea hæc, quæ docêbo eos.

Et fílii eôrum uſquè in ſæculum; * ſedêbunt ſuper ſedem tuam.

Quóniam elêgit Dòminus Sion: * elégit eam in habitatiônem ſibi.

Hæc réquies mea in ſæculum ſæculi: * hìc habitábo, quòniam elêgi eam.

Víduam ejus benedîcens benedîcam: * páuperes ejus ſaturábo pánibûs.

Sacerdôtes ejus índuam ſalutâri: * & ſancti ejus exultatiône exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David; * parávi lucérnam Chriſto meo.

Inimîcos ejus índuam confuſiône: * ſuper ipſum autem efflorêbit ſanctificátio mea.

Pſalmus CXXXII.

ECce quàm bonum, & quàm jucúndum, * habitáre fratres in unum.

Sicut ungveńtum in cápite, * quod deſcéndit in barbam; barbam A'aron.

Quod deſcéndit in oram veſtiménti ejus: * ſicut ros Hermon, qui deſcêndit in montem Sìon.

Quòniam illic mandávit Dòminus benedictiônem, * & vitam uſqué in ſæćulum.

Pſalmus CXXXIII.

ECce, nunc benedícite Dòminum: * omnes ſervi Dòmini.

Qui ſtatis in domo Dòmini; * in átriis domûs Dei noſtri.

In nòctibus extòllite manus veſtras in ſancta, * & benedícite Dòminum.

Benedícat te Dòminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Pſalmus CXXXIV.

LAudâte nomen Dòmini; * laudâte ſervi Dòminum.

Qui ſtatis in domo Dòmini, * in átriis domûs Dei noſtri.

Laudâte Dòminum, quia bonus Dòminus: * pſállite nòmini ejus, quòniam ſvave.

Quò-

Quòniam Jacob elêgit ſibi Dòminus: * I'ſràel in poſſeſſiônem ſibi.

Quia ego cognôvi quòd magnus eſt Dòminus, * & Deus noſter præ òmnibus diis.

O'mnia quæcúnque vòluit Dòminus fecit in cœlo, & in terra, * in mari, & in òmnibus aby'ſſis.

Edûcens nubes ab extrêmo terræ: * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodûcit ventos de theſáuris ſuis; * qui percûſſit primogénita Ægy'pti ab hòmine uſqué ad pecus.

Et miſit ſigna & prodígia in médio tui Ægy'pte; * in Pharaônem, & in omnes ſervos ejus.

Qui percûſſit gentes multas; * & occîdit reges fortes.

Sehon regem Amorrhæôrum, & Og regem Baſan, & òmnia regna Chánaan.

Et dedit terram eôrum hæreditâtem, * hæreditâtem I'ſràél pòpulo ſuo.

Dòmine nomen tuum in ætérnum; * Dòmine memoriâle tuum in generatiônem & generatiônem.

Quia judicábit Dòminus pòpulum ſuum * & in ſervis ſuis deprecábitur.

Simulâchra Geńtium, argeńtum & aurum, * òpera mánuum hòminum.
Os habent & non loqueńtur; * òculos habent & non vidêbunt.
Aures habent & non aúdient; * neque enim est spíritus in ore ipsôrum.
Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes, qui confídunt in eis.
Domus I'sràél benedícite Dòmino; * domus A'aron benedícite Dòmino.
Domus Levi benedícite Dòmino: * qui timêtis Dòminum, benedícite Dòmino.
Benedîctus Dòminus ex Sion, * qui hábitat in Jerùsalem.

Psalmus cxxxv.

Confitémini Dòmino quòniam bonus; * quòniam in ætérnum misericôrdia ejus.
Confitémini Deo deòrum; * quòniam in ætérnum misericòrdia ejus.
Confitémini Dòmino dominôrum; quòniam in ætérnum misericòrdia ejus.
Qui facit mirabília magna solus: * quôniam in ætérnum misericòrdia ejus.

Qui fecit cœlos in intellêctu; * quòniam in ætérnum misericordia ejus.

Qui firmâvit terram super aquas; * quòniam in ætérnum misericòrdia ejus.

Qui fecit luminária magna; * quòniam in ætérnum misericòrdia ejus.

Solem in potestátem diêi; * quòniam in ætérnum misericòrdia ejus.

Lunam & stellas in potestátem noctis: * quòniam in ætérnum misericòrdia ejus.

Qui percûssit Ægyptum cum primogénitis eôrum; quôniam in ætérnum misericòrdia ejus.

Qui edûxit Israél de médio eôrum; * quòniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, & bráchio excêlso: * quòniam in ætérnum misericòrdia ejus.

Qui divîsit mare rubrum in divisiônes, * quòniam in ætérnum misericôrdia ejus.

Et edûxit Israél per médium ejus: * quoniam in ætérnum misericôrdia ejus.

Et excûssit Pharaònem, & virtûtem ejus in mari rubro: * quòniam in ætérnum misericôrdia ejus.

Qui tradûxit pòpulum ſuum per deſértum: * quòniam in ætêrnum miſericòrdia ejus.
Qui percûſſit reges magnos: * quòniam in ætêrnum miſericòrdia ejus.
Et occîdit reges fortes: * quòniam in ætêrnum miſericòrdia ejus.
Sehon regem Amorrhæôrum: * quòniam in ætêrnum miſericòrdia ejus.
Et Og regem Baſan: * quòniam in ætêrnum miſericòrdia ejus.
Et dedit terram eôrum hæreditâtem: * quòniam in ætêrnum miſericòrdia ejus.
Hæreditâtem I'ſràël ſervo ſuo: * quòniam in ætêrnum miſericòrdia ejus.
Quia in humilitâte noſtra memor fuit noſtri: * quòniam in ætèrnum miſericòrdia ejus.
Et redèmit nos ab inimîcis noſtris: * quòniam in æternum miſericòrdia ejus.
Qui dat eſcam omni carni. * quòniam in ætèrnum miſericòrdia ejus.
Confitèmini Deo cœli: * quòniam in æternum miſericòrdia ejus.
Confitèmini Dòmino dominôrum: * quòniam in ætèrnum miſericórdia ejus.

Pſalmus cxxxvi.

SUper flúmina Babylônis, illic ſédimus & flévimus; * cum recordarêmur Sion.

In ſalícibus in mèdio ejus, * ſuſpendimus òrgana noſtra.

Quia illic interrogavêrunt nos, qui captîvos duxèrunt nos, * verba cantiônum.

Et qui abduxêrúnt nos; * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quòmodo cantábimus cánticum Dòmini: * in terra aliêna?

Si oblîtus fúero tui Jerúſalem, * obliviôni detur déxtera mea.

Adhæ'reat lingva mea fáucibus meis, * ſi non memínero tui.

Si non propoſúero Jerúſalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor eſto Dòmine filiôrum, Edom, * in die Jerúſalem.

Qui dicunt: exinanîte, exinanîte, * uſquè ad fundamentum in ea.

Fília Babylônis míſera: * beâtus qui retríbuet tibi retributiônem tuam quam retribuîſti nobis.

Beâtus qui tenêbit, * & allîdet párvulos tuos ad petram.

Psalmus CXXXVII.

COnfitêbor tibi Dòmine in toto corde meo: * quòniam audîsti verba oris mei.

In conspéctu Angelôrum psallam tibi: * adorâbo ad Templum sanctum tuum, & confitébor nòmini tuo.

Super misericòrdia tua, & veritáte tua: * quòniam magnificâsti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúnquè die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtûtem.

Confiteántur tibi Dòmine omnes reges terræ: * quia audiérunt òmnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dòmini; ; quòniam magna est glòria Dòmini.

Quòniam excélsus Dòminus, & humília réspicit; * & alta à longè cognôscit.

Si ambulávero in médio tribulatiônis, vivificábis me: * & super iram inimicôrum meôrum extendîsti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dòminus retríbuet pro me: * Dòmine misericòrdia tua in sæculum; operá mánuum tuârum ne despícias.

Psal-

Psalmus CXXXVIII.

DO'mine probásti me, & cognovîsti me: * tu cognovîsti sessiônem meam, & resurrectiònem meam.

Intellexîsti cogitatiônes meas de longè: * sèmitam meam: & funículum meum investigâsti.

Et omnes vias meas prævidîsti, * quia non est sermo in lingva mea.

Ecce Dòmine tu cognovîsti òmnia, novíssima & antîqua: * tu formâsti me, & posuísti super me manum tuam.

Mirábilis scièntia tua ex me: * confortâta est, & non pòtero ad eam.

Quo ibo à Spíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam

Si ascendero in cœlum, tu illic es: * si descendero in infernum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris.

E'tenim illuc manus tua dedûcet me; * & tenêbit me dextera tua.

Et dixi: fòrsitan ténebræ conculcâbunt me: * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obſcurabûntur à te, & nox ſicut dies illuminábitur: * ſicut ténebræ ejus, ità & lumen ejus.
Quia tu poſſedîſti renes meos: * ſuſcepîſti me de útero matris meæ.
Confitêbor tibi, quia terribíliter magnificâtus es: * mirabília òpera tua, & ánima mea cognôſcit nimis.
Non eſt occultátum os meum à te, quod fecîſti in occûlto: * & ſubſtántia mea in inferiòribus terræ.
Imperfêctum meum vidêrunt òculi tui, & in libro tuo omnes ſcribêntur: * dies formabûntur, & nemo in eis.
Mihi autem nimis honorificâti ſunt amîci tui Deus: * nimis confortâtus eſt principâtus eôrum.
Dinumerâbo eos, & ſuper arênam multiplicabûntur: * exſurrêxi, & adhuc ſum tecum.
Si occíderis Deus peccatôres: * viri ſángvinum declináte à me.
Quia dícitis in cogitatiône: * accípient in vanitáte civitâtes ſuas.
Nonné qui odêrunt te Dòmine, òderam: * & ſuper inimîcos tuos tabeſcêbam?

Per-

Perfécto ódio òderam illos; * & inimîci facti sunt mihi.
Proba me Deus, & scito cor meum: * intérroga me & cognôsce sémitas meas.
Et vide, si via iniquitátis in me est: * & deduc me in via ætérna.

Psalmus cxxxix.

E'Ripe me Dòmine ab hòmine malo: * à viro inîquo éripe me.
Qui cogitavêrunt iniquitátes in corde; * tota die constituêbant præ'lia.
Acuêrunt lingvas suas sicut serpentis: * venênum áspidum sub lábiis eôrum.
Custôdi me Dòmine de manu peccatôris, * & ab homínibus inîquis éripe me.
Qui cogitavêrunt supplantâre gressus meos: * abscondêrunt supérbi láqueum mihi.
Et funes extendérunt in láqueum; * juxta iter scandalum posuêrunt mihi.
Dixi Dòmino, Deus meus es tu: * exáudi Dómine vocem deprecatiônis meæ.
Dòmine, Dòmine virtus salûtis meæ: * obumbrá-

ſti ſuper caput meum in die belli.

Ne tradas me Dòmine à deſidério meo peccatôri: * cogitavêrunt contra me, ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitus eôrum * labor labiôrum ipſôrum opériet eos.

Cadent ſuper eos carbônes, in ignem dejícies eos; * in miſériis non ſubſíſtent.

Vir lingvôſus non dirigêtur in terra: * virum injûſtum mala cápient in intéritu.

Cognòvi quia fáciet Dòminus judícium inopis; * & vindíctam páuperum.

Verúmtamen juſti confitebûntur nòmini tuo: * & habitâbunt recti cum vultu tuo.

Pſalmus CXL.

DO'mine clamávi ad te, exáudi me: * intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigâtur orátio mea ſicut incenſum in conſpéctu tuo: * elevátio mánuum meárum ſacrifícium veſpertînum.

Pone Dòmine cuſtòdiam ori meo; * & òſtium circumſtántiæ lábiis meis.

Non declînes cor meum in verba malítiæ, * ad excuſándas excuſatiônes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * & non communicâbo cum eléctis eòrum.

Corrípiet me juſtus in miſericòrdia, & increpábit me: * òleum autem peccatôris non impíngvet caput meum.

Quòniam adhuc & òratio mea in beneplácitis eôrum: * abſôrpti ſunt juncti petræ júdices eôrum.

Aúdient verba mea quòniam potuérunt: * ſicut craſſitûdo terræ erûpta eſt ſuper terram.

Diſſipâta ſunt oſſa noſtra ſècus inférnum; * quia ad te Dòmine, Dòmine òculi mei; in te ſperâvi, non aúferas ánimam meam.

Cuſtôdi me à láqueo, quem ſtatuérunt mihi: * & à ſcándalis operantium iniquitâtem.

Cadent in retiáculo ejus peccatôres: * ſinguláriter ſum ego donec tránſeam.

Pſalmus CXLI.

VOce mea ad Dòminum clamâvi; * voce mea ad Dòminum deprecâtus ſum.

Effúndo in conspéctu ejus oratiônem meam, * & tribulatiônem meam ante ipsum pronûntio.

In deficiendo ex me spíritum meum, * & tu cognovîsti sémitas meas.

In via hac, qua ambulâbam, * abscondèrunt láqueum mihi.

Considerâbam ad déxteram, & vidébam: * & non erat qui cognòsceret me.

Périit fuga à me, * & non est qui requîrat ánimam meam.

Clamâvi ad te Dòmine, * dixi: Tu es spes mea, pòrtio mea in terra viventium.

Inténde ad deprecatiônem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Lìbera me à persequentibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custòdia ánimam meam, ad confitendum nòmini tuo, * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Psalmus CXLII.

DO'mine exâudi oratiônem meam: * áuribûs pércipe obsecratiônem meam in veritáte tua; * exáudi me in tua justítia.

Et

Et non intres in judícium cum ſervo tuo: * quia non juſtificábitur in conſpéctu tuo omnis vivens.

Quia perſecûtus eſt inimîcus ánimam meam; * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcûris ſicut mòrtuos ſæculi: * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquôrum, meditátus ſum in òmnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea ſicut terra ſinè aqua tibi.

Velòciter exáudi me Dòmine: * defécit ſpíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me: * & ſímilis ero deſcendentibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam: * quia in te ſperâvi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levâvi ánimam meam.

Eripe me de inimîcis meis Dòmine, ad te confûgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spi-

Spíritus tuus bonus dedûcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dòmine vivificábis me in æquitâte tua.

Edûces de tribulatiône ánimam meam:. * & in misericòrdia tua dispérdes omnes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam. * quòniam ego servus tuus sum.

Psalmus CXLIII.

BEnedíctus Dòminus Deus meus, qui docet manus meas ad præ'lium, * & dígitos meos ad bellum.

Misericòrdia mea, & refúgium meum: * suscéptor meus, & liberátor meus.

Protèctor meus, & in ipso sperávi: * qui subdit pòpulum meum sub me.

Dòmine quid est homo quia innotuîsti ei? * aut fílius hòminis, quia rèputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætèreunt.

Dòmine inclîna cœlos tuos, & descende: * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruscatiônem, & dissipábis eos: * emîtte sagîttas tuas, & conturbábis eos. Emît-

Emîtte manum tuam de alto, éripe me, & lìbera me de aquis multis: * de manu filiôrum alienôrum.

Quorum os locûtum eſt vanitátem: * & déxtera eôrum, déxtera iniquitâtis.

DEUS cánticum novum cantábo tibi: * in pſaltério decachôrdo pſallam tibi.

Qui das ſalûtem régibus: * qui redemîſti David ſervum tuum de gládio malîgno éripe me.

Et érue me de manu filiôrum alienòrum, quorum os locûtum eſt vanitâtem: * & déxtera eòrum, déxtera iniquitátis.

Quorum fílii, ſicut novéllæ plantatiônes, in juventûte ſua.

Fíliæ eôrum compòſitæ: * circumornátæ ùt ſimilitûdo templi.

Promptuária eôrum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eòrum fætôſæ, abundántes in egréſſibus ſuis: * boves eôrum craſſæ.

Non eſt ruîna macériæ, nequè tránſitus, * nequè clamor in platêis eôrum.

Beâtum dixêrunt pòpulum, cui hæc ſunt: * beátus pòpulus, cujus Dòminus Deus ejus.

Pſalmus CXLIV.

EXaltábo te Deus meus Rex: * & benedîcam nòmini tuo in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Per ſíngulos dies benedîcam tibi: * & laudâbo nomen tuum in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Magnus Dòminus & laudábilis nimis; * & magnitùdinis ejus non eſt finis.

Generátio & generátio laudábit òpera tua: * & poteńtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificeńtiam glòriæ ſanctitátis tuæ loqueńtur: * & mirabília tua narrábunt.

Et virtûtem terribílium tuôrum dicent: * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memòriam abundántiæ ſvavitátis tuæ eructâbunt: * & juſtítiâ tuâ exultâbunt.

Miserátor & miſéricors Dòminus: * pátiens, & multùm miſéricors.

Svavis Dòminus univêrſis: * & miſeratiônes ejus ſuper òmnia òpera ejus.

Con-

Confiteántur tibi Dòmine òmnia òpera tua: * & Sancti tui benedîcant tibi.

Glòriam regni tui dicent: * & poténtiam tuam loquentur.

Ut notam fáciant fíliis hòminum poténtiam tuam: & glòriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum òmnium sæculòrum: * & dominátio tua in omni generatiône, & generatiònem.

Fidêlis Dòminus in òmnibus verbis suis: * & sanctus in òmnibus òperibus suis.

A'llevat Dòminus omnes qui còrruunt: * & érigit omnes elîsos.

O'culi òmnium in te sperant Dòmine: * & Tu das escam illôrum in témpore opportûno.

A'peris Tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictiône.

Justus Dòminus in òmnibus viis suis: * & sanctus in òmnibus opéribus suis.

Propé est Dòminus òmnibus invocántibus eum: * òmnibus invocàntibus eum in veritâte.

Voluntátem timéntium se fáciet, * & deprecatiônem

ônem eôrum exáudiet: & ſalvos fáciet eos.

Cuſtôdit Dòminus omnes diligentes ſe: * & omnes peccatòres diſpêrdet.

Laudatiònem Dòmini loquêtur os meum: * & benedîcat omnis caro nòmini ſancto ejus in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Pſalmus CXLV.

LAuda ánima mea Dòminum, laudábo Dòminum in vita mea: * pſallam Deo meo quàmdiu fúero.

Nolîte confídere in princípibus: * in fíliis hòminum, in quibus non eſt ſalus.

Exíbit ſpíritus ejus: & revertêtur in terram ſuam: * in illa die perîbunt omnes cogitatiònes eôrum.

Beâtus cujus Deus Jacob adjûtor ejus, ſpes ejus in Dòmino Deo ipſîus: * qui fecit cœlum & terram, mare, & òmnia quæ in eis ſunt.

Qui cuſtòdit veritátem in ſæculum, facit judícium injúriam patientibus: * dat eſcam eſurientibus.

Dòminus ſolvit compedîtos: * Dòminus illúminat cœcos.

Dòminus érigit elîsos, * Dòminus díligit justos.

Dòminus custôdit ádvenas, pupíllum & víduam suscípiet: * & vias peccatôrum dispêrdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion, * in generatiônem & generatiônem.

Psalmus CXLVI.

Laudâte Dòminum quòniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda decòraquè laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dòminus: * dispersiônes Israèlis congregábit.

Qui sanat contrîtos corde: * & álligat contritiônes eôrum.

Qui númerat multitúdinem stellárum: * & òmnibus eis nòmina vocat.

Magnus Dòminus noster, & magna virtus ejus: * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansvêtos Dòminus: * humílians autem peccatôres usquè ad terram.

Præcínite Dòmino in confessiône: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui òperit cœlum núbibûs: * & parat terræ plúviam.

Qui prodûcit in montibus fænum: * & herbam servitûti hòminum.

Qui dat jumentis escam ipsôrum: * & pullis corvôrum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habêbit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dòmino super timentes eum: * & in eis qui sperant super misericòrdia ejus.

Psalmus CXLVII.

LAuda Jerùsalem Dòminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quòniam confortâvit seras portârum tuârum; * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pòsuit fines tuos pacem: * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emîttit elóquium suum terræ: * velòciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccêllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinêbit?

Emît-

Emíttet verbum ſuum, & liquefáciet ea: * flabit ſpíritus ejus & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob: * juſtítias & judícia ſua Iſraël.

Non fecit táliter omni natiôni: * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Pſalmus CXLVIII.

LAudâte Dòminum de cœlis: * laudáte eum in excélſis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtûtes ejus.

Laudáte eum ſol & luna: * laudáte eum omnes ſtellæ & lumen.

Laudáte eum cœli cœlòrum: * & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Dòmini.

Quia ipſe dixit, & facta ſunt: * ipſe mandávit & creáta ſunt.

Státuit ea in ætérnum, & in ſæćulum ſæćuli: * præcéptum pòſuit, & non præteríbit.

Laudáte Dòminum de terra: * dracônes & omnes abyſſi.

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum; * quæ fáciunt verbum ejus. Mon-

Montes, & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri.

Béstiæ, & univêrsa pécora: * serpêntes, & vòlucres pennâtæ.

Reges terræ, & omnes pòpuli: * principes, & omnes júdices terræ.

Júvenes & vírgines, senes cum junioribus laudent nomen Dòmini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum & terram: * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus òmnibus sanctís ejus: * fíliis I'sràél, pòpulo appropinquánti sibi.

Psalmus CXLIX.

CAntáte Dòmino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctôrum.

Lætétur I'sràél in eo, qui fecit eum: * & fílii Sion exûltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in ty'mpano, & psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dòmino in pôpulo suo: * & exaltábit mansvétos in salûtem.

Exul-

Exultábunt ſancti in glòria: * lætabúntur in cubílibus ſuis.

Exaltatiônes Dei in gútture eòrum: * & gládii ancípites in mánibus eôrum.

Ad faciendam vindíctam in natiònibus: * increpatiônes in pòpulis.

Ad alligándos reges eôrum in compédibus: * & nòbiles eôrum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conſcrîptum: * glòria hæc eſt òmnibus ſanctis ejus.

Pſalmus CL.

LAudâte Dòminum in Sanctis ejus: * laudáte eum in firmamênto virtûtis ejus.

Laudâte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum ſecûndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

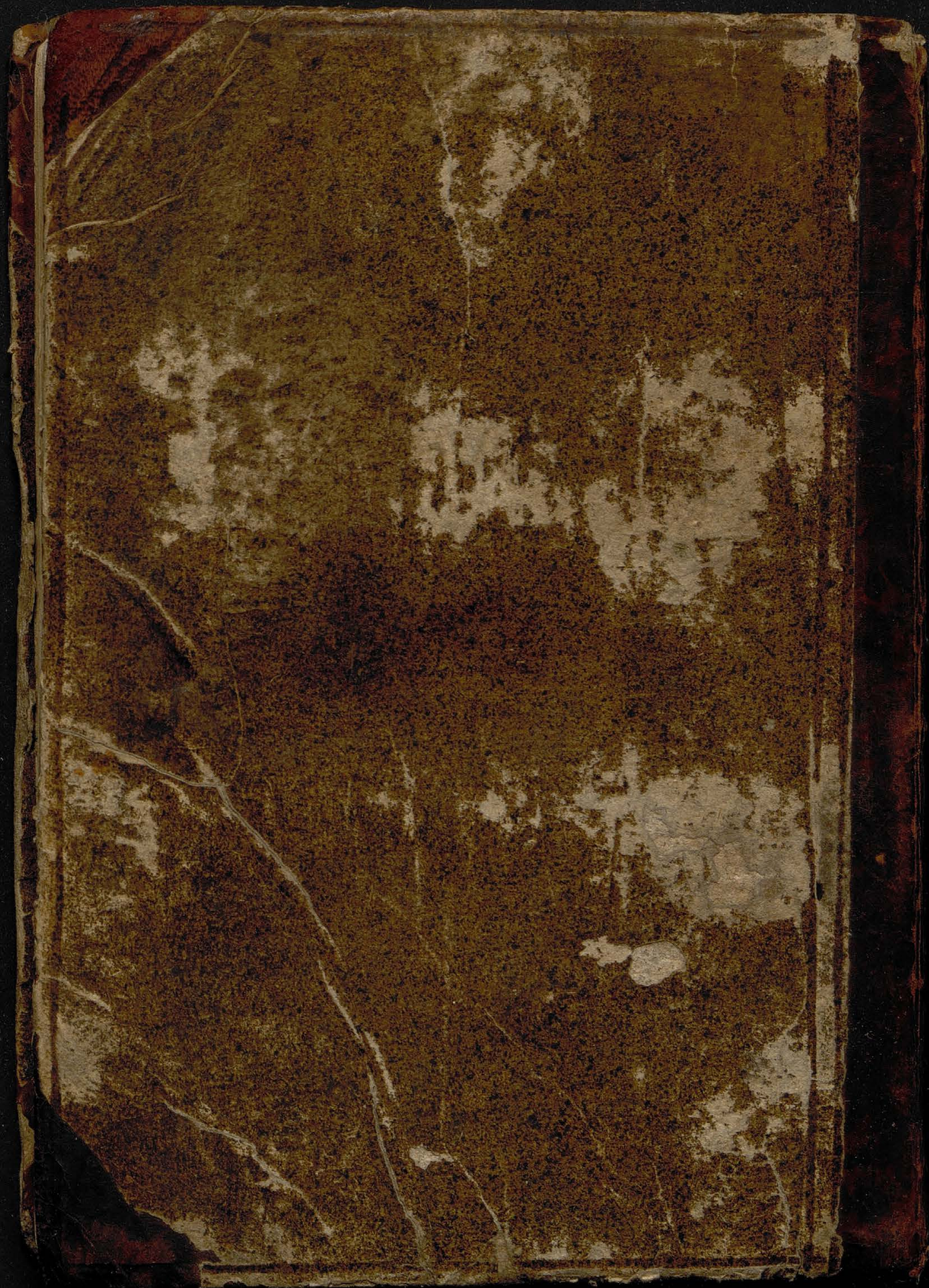
Laudâte eum in ſonò tubæ: * laudáte eum in pſaltério, & cíthara.

Laudâte eum in ty'mpano, & choro: * laudáte eum in chordis, & òrgano.

Laudáte eum in cy'mbalis beneſonantibus, laudáte eum in cy'mbális jubilatiônis: * omnis ſpíritus laudet Dòminum.

Ad M. D. G.

PSALTER
DAVIDS